

εργατική αλληλεγγυη

Βδομαδιατική Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

13 Μάρ 2015

www.sekonline.gr

No 1173

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2015

21-24 ΜΑΗ

ΟΠΑ (ΑΣΟΕΕ)

Πατσίλων 76

ΑΘΗΝΑ

Γυρίστε στις σελίδες 8, 9

ΑΠΕΡΓΙΕΣ

κόντρα στους συμβιβασμούς
με Τρόικες, Μνημόνια & Λάτσηδες

Αντιφασιστική συγκέντρωση έξω από τη δίκη της Χρυσής
Αυγής στον Κορυδαλλό. Παρασκευή 15 Μάρ 11πμ

Γυρίστε
στη σελίδα 7

ΛΙΜΑΝΙΑ σελ. 4

ΕΛΠΕ σελ. 12

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ σελ. 10, 11

ΕΡΤ σελ. 5

Νέος κύκλος κυβερνητικών υποχωρήσεων

“Ο Πρόεδρος Ζ. Κ. Γιουνκέρ και ο Έλληνας Πρωθυπουργός Αλ. Τσίπρας κατέγραψαν την πρόοδο που έχει σημειωθεί τις τελευταίες ημέρες στις συνομιλίες μεταξύ της Ελλάδος και των εταίρων της πάνω στο ζήτημα της αναλυτικής δέσμης μεταρρυθμίσεων... Ιδιαίτερη μνεία έγινε στη σημασία των μεταρρυθμίσεων για εκσυγχρονισμό του συνταξιοδοτικού συστήματος... Σε αυτό το πλαίσιο υπήρξε σύγκλιση απόψεων γύρω από τον ρόλο ενός μοντέρνου και αποτελεσματικού συστήματος συλλογικών διαπραγματεύσεων...”

Πίσω από τις ραφιναρισμένες διατυπώσεις της κοινής δήλωσης Γιούνκερ-Τσίπρα υποδηλώνεται ότι ακόμα δύο «κόκκινες» γραμμές εγκαταλείπονται από την κυβέρνηση.

Την κοινή δήλωση, την περασμένη Τετάρτη, συνόδεψε η απόφαση της ΕΚΤ να μην περιορίσει τελικά τη διαθεσιμότητα των ενεχύρων των ελληνικών τραπεζών και να αυξήσει ελάχιστα το όριο του έκτακτου μηχανισμού ρευστότητας κατά 2 δις, που προβλήθηκε σαν «επιτυχία».

Την συνόδευσε βέβαια και η πρόβλεψη της Κομισιόν για ρυθμό ανάπτυξης 0,5% του ΑΕΠ το 2015 (από 2,5% προηγουμένως) και 1,4% που προβλέπει η ελληνική κυβέρνηση. «Δεδομένης της υπάρχουσας αβεβαιότητας αναφορικά με την έγκαιρη εφαρμογή των απαραίτητων μεταρρυθμίσεων και δεσμεύσεων του προϋπολογισμού, οι προβλέψεις για το 2015

και το 2016 βασίζονται στην υπόθεση ότι δεν θα υπάρξει αλλαγή πολιτικής...» αναφέρει η Κομισιόν.

Στο Γιούρογκρουπ της Δευτέρας 11 Μάη η κυβέρνηση, υποτίθεται, περίμενε «μια θετική δήλωση-νεύμα» προς το ΕΚΤ να χαλαρώσει την στάση του σχετικά με τη χρηματοδότηση με στόχο να εκταμιευθούν χρήματα (11 δις ευρώ) για τη συνέχιση της εξυπηρέτησης του χρέους μόνο τους 3 επόμενους μήνες. Τελικά δεν πήρε ούτε αυτό. Αναμένει με αγωνία τη συνεδρίαση του ΕΚΤ για μια ακό-

μη μικρή αύξηση του ορίου εντόκων γραμματίων του ελληνικού δημοσίου. Με τι ανταλλάγματα όμως;

Εγκατάλειψη

Ποιό είναι αλήθεια το «μοντέρνο και αποτελεσματικό σύστημα συλλογικών διαπραγματεύσεων» που συνέκλιναν Τσίπρας και Γιούνκερ; Μήπως η εγκατάλειψη της αρχικής «κόκκινης γραμμής» της αύξησης του κατώτατου μισθού στα 750 ευρώ, που μετά ειπώθηκε ότι θα δοθεί σταδιακά, στη συνέχεια

ότι θα δοθεί το 2016, αλλά τελικά παγώνει ως έχει;

Όσον αφορά το ασφαλιστικό και το συνταξιοδοτικό, ο γ.γ Κοινωνικών Ασφαλίσεων Ρωμανιάς δήλωσε ότι οι «εταίροι» έθεσαν θέμα αύξησης των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης στα 67 χρόνια και απάντησε χωρίς ντροπή: «Λέμε λοιπόν να το κουβεντιάσουμε, να δεχτούμε να ανεβάσουμε τα όρια, αλλά να τα ανεβάσουμε με τέτοιο τρόπο, ώστε να μην θιγούν θεμελιωμένα και κατοχυρωμένα συνταξιοδοτικά δικαιώματα... «Μπορού-

με να δεχτούμε να ισχύσει για όσους βγουν στην σύνταξη από το 2025 και πέρα»!

Σύμφωνα με το Έθνος στις διαπραγματεύσεις έχουν «κλείσει» οι ενοποιήσεις Ταμείων, η κατάργηση των διατάξεων που επιτρέπουν την έξοδο πριν από τα 62, ενώ συζητούνται η περαιτέρω αύξηση των απαιτούμενων ενσήμων για τα κατώτατα όρια, η μείωση μέσα από εφαρμογή νέου τρόπου υπολογισμού στις κύριες συντάξεις, το περαιτέρω άνοιγμα στην αγορά με εξεύρεση νέων πηγών χρηματοδότησης για τα Ταμεία, η παραμονή της ρήτρας του μηδενικού ελλείμματος στις επικουρικές συντάξεις. Επίσης αναστέλλεται η 13η σύνταξη για ποσά μέχρι 700 ευρώ, (συζητιέται, αλλά σαν επίδομα σε όσους παίρνουν έως 500 ευρώ).

Στο μέτωπο των ιδιωτικοποιήσεων η κυβέρνηση είναι έτοιμη να προχωρήσει στην εκχώρηση του 51% του ΟΛΠ - σε πρώτη φάση. Προχωράει τη συμφωνία για την εκχώρηση των 14 περιφερειακών αεροδρομίων μέχρι το καλοκαίρι. Συζητάει την πώληση του 49% του ΔΕΣΦΑ.

Τι έγιναν οι κόκκινες γραμμές στην φορολόγηση; Έγιναν αύξηση του ΦΠΑ με ενιαίο συντελεστή στο 16% (και συζήτηση ακόμα και για 18% ή 19%) σε κατηγορίες όπως το ρεύμα, το φυσικό αέριο, η ύδρευση, τα εισιτήρια, (που ήταν στο 13% και πριν τα μνημόνια στο 9%). Ο ΕΝΦΙΑ παραμένει και το 2015. Η υπόσχεση για αύξηση του αφορολόγητου ορίου στα 12.000 ευρώ αναβάλλεται.

Το μπλόκ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στη διαδήλωση για τη διαγραφή του χρέους την Δευτέρα 11 Μάη

«Το δημοψήφισμα είναι το τελευταίο όπλο, το υπερόπλο της κυβέρνησης απέναντι στους δανειστές. Αν χρειαστεί να το αξιοποιήσουμε, θα το αξιοποιήσουμε» δήλωσε ο Νίκος Φίλης.

Δεν είναι μόνο ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος, αλλά αρκετά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ και ο ίδιος ο πρωθυπουργός που αναφέρονται σε ένα δημοψήφισμα.

Εάν αυτή η πρόταση πέφτει στο τραπέζι υποτίθεται σαν «μοχλός πίεσης» στους τροϊκανούς εταίρους, αυτοί δεν δείχνουν να το φοβούνται. Αν είναι να γίνει κάποτε η δουλειά, ας γίνει και με δημοψήφισμα, υπονοεί ο Σόιμπλε δηλώνοντας χαρακτηριστικά: «Ο κύριος Τσίπρας είχε πει τις προηγούμενες εβδομάδες πως εάν πρέπει να κάνει το αντίθετο από αυτό που υποσχέθηκε προεκλογικά, θα πρέπει να υπάρξει δημοψήφισμα. Τότε το 2011 είχα συμβουλευθεί τον Γιώργο Παπανδρέου υπέρ ενός δημοψηφίσματος...».

Αν ο ΣΥΡΙΖΑ έχει ξεγράψει προκαταβολικά οποιαδήποτε μονομερή ενέργεια διαγραφής του χρέους ή στάσης πληρωμών, αλλά θεωρεί

Ποιούς απειλεί το “δημοψήφισμα”;

«ύστατο όπλο» ένα δημοψήφισμα, λογικό είναι ο κάθε Σόιμπλε να αισθάνεται άνετα. Στην ουσία, η διενέργεια ενός δημοψηφίσματος δεν πρόκειται να θέσει σε αυτόν και τους φίλους του τα εκβιαστικά διλήμματα, αλλά στους εργαζόμενους, τους άνεργους, τους νέους, τον κόσμο που χάρισε την πλειοψηφία στα κόμματα της Αριστεράς και την κυβέρνηση στον ΣΥΡΙΖΑ.

Έρευνα

Διαφωτιστική είναι η έρευνα που δημοσίευσε η Καθημερινή της Κυριακής και πραγματοποίησε η Μονάδα Ερευνών Κοινής Γνώμης από το Πανεπιστήμιο Μακεδονίας: Στο ερώτημα δημοψηφίσματος «ευρώ ή δραχμή τι θα επιλέγατε» στο σύνολο των ψηφοφόρων, το 66,5% απαντάει ευρώ και το 27% δραχμή.

Όμως στους ψηφοφόρους του ΣΥΡΙΖΑ τα αντίστοιχα ποσοστά είναι 53% για το ευρώ και 39% για την δραχμή αντίστοιχα.

Στο ερώτημα «παραμονή στο ευρώ με εφαρμογή νέου μνημονίου ή επιστροφή στην δραχμή με ανεξάρτητη δημοσιονομική πολιτική» ο συσχετισμός αλλάζει: Ενα 55,5 % λέει ναι στο πρώτο και το 35% λέει ναι στο δεύτερο. Στους ψηφοφόρους του ΣΥΡΙΖΑ, όμως, αυτός ο συσχετισμός ανατρέπεται: Μόλις 34% είναι υπέρ του ευρώ με νέο μνημόνιο και το 58% είναι με την δραχμή χωρίς μνημόνιο.

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι αυτή που απειλείται από ένα δημοψήφισμα, είναι η πλειοψηφία του κόσμου της Εργασίας και της Αριστεράς που θα πρέπει να υποταχτεί σε μια ετερόκλητη συμμαχία της κυβέρνησης και των ακραιφώνων μνημονιακών ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Ποταμι-

ού, ΜΜΕ και άρχουσας τάξης.

Στη διετία της «βίαιας ωρίμανσης» του ΣΥΡΙΖΑ που ακολούθησε την εκλογική επιτυχία το καλοκαίρι του 2012, για τον Τσίπρα, τον Δραγασάκη και τον Φίλη κάθε απεργία και κάθε αγώνας έπρεπε να υποταχτεί στο «υπερόπλο» των εκλογών που θα έδιναν την πολιτική αυτοδυναμία του ΣΥΡΙΖΑ για να έρθει η πολυπόθητη ανατροπή των μνημονίων. Σήμερα σαν νέο «υπερόπλο» αναδεικνύεται η πρόταση του ΓΑΠ το 2011...

Απέναντι σε παλιά και νέα μνημόνια καιρός, λοιπόν, να αναδείξουμε το πραγματικό υπερόπλο που μας έφερε ως εδώ, τις απεργίες, τις καταλήψεις, τις διαδηλώσεις, τις πλατείες. Τις ανταρσίες της τάξης αλλά και τον ριζοσπαστισμό που ανέδειξαν: την διαγραφή του χρέους, τη ρήξη με το ευρώ και την ΕΕ. Την ανάγκη πάνω από όλα να αποφασίζουν οι εργαζόμενοι, οι νέοι, οι άνεργοι, οι μετανάστες, οι συνταξιούχοι, όχι άπαξ σε στημένες ερωτήσεις της κάλπης, αλλά κάθε μέρα στις γειτονιές και στους χώρους δουλειάς.

Γιώργος Πίπτας

Τσίπρας και Αναστασιάδης σφίγγουν τα χέρια με τον δικτάτορα Σίσι της Αιγύπτου. Στη μικρή φωτό, η στιγμή της δοξοφωνίας της Σάιμα αλ-Σαμπάχ από πυρά αστυνομικών

**Στηρίξτε
τη δική σας
εφημερίδα**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Στόχος 120.000€

Στα 41.405 ευρώ ανέβηκε ο δείκτης της οικονομικής εξόρμησης της Εργατικής Αλληλεγγύης με τα 6.930 ευρώ που συγκεντρώθηκαν τη βδομάδα που πέρασε.

Ευχαριστούμε για τις προσωπικές σας ενισχύσεις: Γιώργος Ρ. 200 ευρώ, Φωτεινή Λ. 100, από 50 ευρώ Δημήτρης Λ., Μαίρη Σ., Ελένη Δ. και Τάσος Σ., από 25 ευρώ Γιάννης Δ. και Ειρήνη Θ., από 20 ευρώ Νίκος Σ., Φίλιππος Π., Γιώργος Μ., Αντώνης Τ., Κατερίνα Τ., Βασίλης Μ., Ελένη Δ., Ηλίας Κ. και Γιώργος Μ., 15 ευρώ Γιώργος Σ., από 10 ευρώ Βάιος Χ., Πάνος Π., Πόπη Τ., Κώστας Μ., Χρήστος Θ. και Κώστας Β. Ευχαριστούμε επίσης την Πανελλήνια Ένωση Ναυτών Εμπορικού Ναυτικού που γράφτηκε συνδρομητής στην εφημερίδα καθώς και τους Μαρία Ρ., Αποστόλη Λ., Αργυρώ Μ. και Νίκο Σ. που ανανέωσαν την συνδρομή τους.

Ευχαριστούμε τέλος τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που συγκέντρωσαν από εξορμήσεις σε εργατικούς χώρους, σχολές και πλατείες 250 ευρώ, ενδεικτικά 80 ευρώ στο Ρέθυμνο, 12 στην Πάτρα, 50 στο Ηράκλειο, 10 στα Χανιά, από 5 ευρώ στο δήμο Βύρωνα, στο Πάντειο και την ΑΣΚΤ, 20 ευρώ στο ΤΕΙ Πειραιά.

Συνεχίζουμε τις εξορμήσεις σε όλους τους χώρους. Ενισχύστε την εφημερίδα που στηρίζει τους αγώνες από τα λιμάνια μέχρι την ΕΡΤ και από τα ΕΛΠΕ μέχρι τα νοσοκομεία που απεργούν στις 20/5. Αγοράστε προσκλήσεις για το τετραήμερο επαναστατικών ιδεών «Μαρξισμός 2015» που ξεκινάει την ερχόμενη Πέμπτη στην Αθήνα!

Τσίπρας με πολιτική Καμμένου

Η κυβέρνηση δηλώνει επισήμως ότι καλύπτεται από τα ευρήματα του συνόλου των δημοσκοπήσεων που φανερώνουν ότι η συντριπτική πλειονότητα των πολιτών επιθυμεί το κλείσιμο συμφωνίας, ακόμη και ως απόρροια σειράς υποχωρήσεων από την ελληνική πλευρά. (in.gr, 12/5)

Ο Αλέξης Τσίπρας δείχνει με κάθε τρόπο ότι είναι ο αρχιτέκτονας των συμβιβασμών που οδηγούν την κυβέρνηση σε σύγκρουση με τις προσδοκίες του κόσμου που πάλεψε και παλεύει τα μνημόνια και έδωσε την εκλογική νίκη στην Αριστερά. Με πρωτοβουλία του πρωθυπουργού έγινε η κοινή δήλωση με τον πρόεδρο της Κομισιόν

της ΕΕ, Ζαν-Κλοντ Γιουνκέρ, η οποία άνοιξε τον νέο κύκλο υποχωρήσεων.

Η κυβέρνηση πλήρωσε τα 750 εκατομμύρια στο ΔΝΤ και σαν αντάλλαγμα πήρε νέες πιέσεις από ΕΕ - ΔΝΤ για να ξεχάσει και τα υπολείμματα των «κόκκινων γραμμών» που έχουν απομείνει. Το μέχρι πού θα φτάσει αυτός ο κατήφορος είναι ακόμη ανοιχτό. Εκτός από την οικονομική πολιτική, όμως, υπάρχει ένας άλλος τομέας που δείχνει ότι ο **Αλέξης Τσίπρας** είναι ικανός να πέφτει στο επίπεδο ενός Καμμένου. Είναι η εξωτερική πολιτική.

Πρόκληση

Η συνάντηση που έγινε στην Κύπρο ανάμεσα στους ηγέτες των κυβερνήσεων της Αθήνας και της Λευκωσίας με τον Αιγύπτιο στρατάρχη Σίσι, κατέληξε με τους τρεις να δίνουν τα χέρια, όπως δείχνει η χαρακτηριστική φωτογραφία. Είναι πρόκληση να βλέπουμε τον ηγέτη του ΣΥΡΙΖΑ να σφίγγει το χέρι που οργάνωσε

το στρατιωτικό πραξικόπημα στο Κάιρο. Το αίμα αγωνιστών της Αριστεράς που δολοφονήθηκαν από τις δυνάμεις καταστολής του Σίσι είναι νωπό.

Αλλά η πρόκληση γίνεται μεγαλύτερη αν πάρουμε υπόψη το περιεχόμενο της συμφωνίας. Σύμφωνα με δηλώσεις του Καμμένου, η ελληνική αεροπορία θα συμμετέχει σε κοινές ασκήσεις με την αιγυπτιακή τον Ιούνιο, «γιατί τέτοιου είδους συνεργασίες θα οδηγήσουν στη δημιουργία μιας ασφαλούς περιοχής που ξεκινά από την Αίγυπτο, μια χώρα που αντιστέκεται στον ισλαμικό φονταμενταλισμό, και από το Ισραήλ». Το τι είδους ασφάλεια υπηρετούν ο Σίσι και ο **Νετανιάχου** το ξέρουν καλά οι Παλαιστίνιοι. Αλίμονο αν μπει και η ελληνική αριστερά σε αυτήν την υπηρεσία.

Οι αγώνες που ξεδιπλώνονται ενάντια σε ένα νέο Μνημόνιο είναι η πραγματική ελπίδα ενάντια σε ένα τέτοιο κατόντημα. Οι απεργοί που έκλεισαν τα λιμάνια την περασμένη Πέμπτη ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, οι νοσοκομειακοί που απεργούν την επόμενη Τετάρτη, οι εργάτες των ΕΛΠΕ που παλεύουν ενάντια στα εγκλήματα των Λάτσηδων, οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ που δείχνουν ότι οι αγώνες μπορούν να νικάνε, όλοι αυτοί χτίζουν βήμα-βήμα τη δύναμη που μπορεί να σταματήσει τους συμβιβασμούς με τους Γιουνκέρ και τους Σίσι. Στο πλευρό τους βρίσκεται η θέση του καθένα και της καθεμιάς που θέλει να κρατήσει τις ελπίδες της Αριστεράς και του κόσμου της δουλειάς ζωντανές.

Νέο βιβλίο από το
μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

**Η πάλη ενάντια
στην Ισλαμοφοβία**

Ο Προφήτης και το Προλεταριάτο
Ριζοσπαστικό Ισλάμ, Ιμπεριαλισμός και Αριστερά

Φειδίου 14 (πίσω από Τιάνια-ΡΕΞ) www.marxistiko.gr

Κάτω τα χέρια από τα Λιμάνια

Εκατοντάδες λιμενεργάτες διαδήλωσαν στον Πειραιά την Πέμπτη 7/5, ημέρα 24ωρης απεργίας του κλάδου, με αφορμή πρόσφατες δηλώσεις και δημοσιεύματα σχετικά με την πρόθεση της κυβέρνησης να προχωρήσει στην ολοκλήρωση της πώλησης του 67% του πλειοψηφικού πακέτου του ΟΛΠ.

Την απεργία είχαν προκηρύξει η πανελλήνια ομοσπονδία των λιμενεργατών (ΟΜΥΛΕ), η Ένωση Λιμενεργατών ΟΛΠ και το συνδικάτο των ναυτεργατών ΠΕΝΕΝ, ενώ απεργιακή διαδήλωση πραγματοποιήθηκε και στη Θεσσαλονίκη.

“Προσπαθούν με χιλίους διαφορετικούς τρόπους να δώσουν το λιμάνι” δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη, ο **Γιάννης Τσαλίμoglou**, εργάτης στον ΟΛΠ.

“Δυστυχώς μετά από τρεις μήνες συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, οι προεκλογικές φανφάρες ότι δεν θα πουληθεί το λιμάνι κι ότι θα παρθεί πίσω η σύμβαση της Cosco κατέρρευσαν σαν χάρτινος πύργος. Οι κυβερνώντες αθέτησαν τις υποσχέσεις τους. Τη μεγαλύτερη ευθύνη έχει ο αναπληρωτής υπουργός Ναυτιλίας **Θοδωρής Δρίτσας**, που από το 2005 ήταν μαζί μας στις πορείες αλλά τώρα έχει πάει από την άλλη πλευρά. Δυστυχώς γι’ αυτούς εμείς είμαστε εδώ. Και σήμερα και αύριο κι όποτε χρειαστεί. Το αίτημά μου στο σωματείο, μετά τη σημερινή απεργία κι αν δεν ξεκαθαρίσουν ότι το λιμάνι δεν πωλείται, είναι για πολυήμερη

7/5, η απεργιακή διαδήλωση των Λιμενεργατών στους δρόμους του Πειραιά

απεργία. Ακόμα και να πάμε να στρατοπεδεύσουμε έξω από υπουργείο Ναυτιλίας”.

“Βρίσκεται σε εξέλιξη ο σχεδιασμός για την ιδιωτικοποίηση του ΟΛΠ, παρά τις προεκλογικές αλλά και μετεκλογικές δεσμεύσεις της κυβέρνησης για το αντίθετο” τόνισε ο **Νίκος Γεωργίου**, πρόεδρος της Ένωσης Λιμενεργατών ΟΛΠ. “Η ιδιωτικοποίηση δεν είναι θέμα που αφορά μόνο τους εργαζόμενους στο λιμάνι. Ένα μεγάλο μέτωπο της κοινωνίας του Πειραιά, αποτελούμενο από φορείς, σωματεία και συλλόγους, είναι ενάντια σε αυτό τον σχεδιασμό. Πρόκειται για καθαρά νεοφιλελεύθερες κινήσεις που έχουν ήδη αποτύχει εδώ και 20 χρόνια. Είναι ένα μοντέλο που εφαρμόστηκε επί Θάτσερ στα λιμάνια της Αγγλίας και κατέρρευσε”.

Στη συγκέντρωση, χαιρετισμό απηύθυνε κι ο **Τάσος Αναστασιάδης**, εκ μέρους της ΑΝΤΑΡΣΥΑ: “Είμαστε εδώ σήμερα όπως κι όλα τα προηγούμενα χρόνια για να μην περάσει η ιδιωτικοποίηση. Οι υποχωρήσεις και οι συμβιβασμοί που προσπαθούν να επιβάλουν οι Τρόικα, ΕΕ και ΔΝΤ, πάνω στην κυβέρνηση, σημαίνουν ιδιωτικοποιήσεις, συνέχιση των περικοπών και των μνημονίων. Εμείς θα συνεχίσουμε ώστε να επιβάλλουμε ότι δεν θα περάσει. Η δύναμη που μπορεί να το κάνει αυτό είναι οι εργαζόμενοι με τους απεργιακούς αγώνες. Μέχρι τη νίκη” είπε.

• **Ο Συντονισμός Ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες καλεί σε νέα σύσκεψη για την οργάνωση καμπάνιας υπεράσπισης του λιμανιού, την Τετάρτη 13/5, στις 6:30μμ, στο Εργατικό Κέντρο Πειραιά.**

Γιορτή νίκης για τους διαθέσιμους

Μετά από 365 μέρες στη σκηνή της Καραγιώργη Σερβίας και δύο χρόνια αγώνα συνολικά, οι καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών μαζί με τους σχολικούς φύλακες, εκπαιδευτικούς, διαθέσιμους από τα υπουργεία κλπ κατακτούν την επιστροφή στη δουλειά.

Η νίκη των διαθέσιμων γιορτάστηκε παρέα με εκατοντάδες κόσμο σε ένα μεγάλο γλέντι το βράδυ της Δευτέρας 11/5, που σήμανε τη λήξη της πολύμηνης κατασκήνωσης, αλλά όχι και το τέλος του αγώνα.

Όπως εξηγεί η σχολική φύλακας **Σταματία Τσουμέα**, “με βάση το νομοσχέδιο που ψηφίστηκε την περασμένη βδομάδα και δημοσιεύτηκε σήμερα σε ΦΕΚ, μέσα σε 10 μέρες πρέπει να κάνουμε αιτήσεις όσοι θέλουμε για να γυρίσουμε στις δουλειές μας κι από κει και πέρα θα αρχίσει η διαδικασία της επιστροφής μας. Αυτό ισχύει για όλους τους διαθέσιμους - παράνομα απολυμένους. Γιορτάζουμε λοιπόν την πρώτη νίκη των διαθέσιμων του δημοσίου. Δεν σου κρύβω ότι η χαρά μας μετριάζεται γιατί μαζί με μας δεν γυρίζουν πολλοί συναγωνιστές μας, άνθρωποι που μας βοήθησαν στο δρόμο. Είναι μέρα – αφετηρία νέων αγώνων. Δεν ξεχνάμε κανέναν και δεν αφήνουμε κανένα πίσω μας. Έχουμε δώσει όρκο τιμής να μη λυγίσουμε αν όλοι οι συνάδελφοί μας δεν γυρίσουν πίσω. Και συναδέλφους μας θεωρούμε όλους τους εργαζόμενους που έχουν πληγεί από τις μνημονιακές πολιτικές. Κλείνει ο κύκλος της Καραγιώργη Σερβίας κι αρχίζει ένας νέος αγώνας από καινούργιο μετερίζι. Είμαι περήφανη για όλους κι όλες που δώσαμε μαζί τη μάχη”.

“Κάναμε ένα κάλεσμα στην Καραγιώργη Σερβίας για να δούμε και να αγκαλιάσουμε τους ανθρώπους που είναι κοντά μας όλους αυτούς τους μήνες και να υποσχεθούμε σε όλους τους εργαζόμενους ότι όποτε μας χρειαστούν θα είμαστε εκεί για να τους συμπαρεσταθούμε”, δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η καθαρίστρια **Άννα Μαρία**

Ζούμπου. “Χωρίς αγώνα δεν μπορείς να κερδίσεις τίποτα. Η αλήθεια είναι ότι δεν ξέραμε από δρόμο. Δεν είχαμε κοιμηθεί στο πεζοδρόμιο πιο πριν. Το κάναμε τώρα. Η Καραγιώργη Σερβίας έγινε το σπίτι μας και ήταν τιμή για μας που όλες οι διαδηλώσεις κατέληγαν εδώ. Απόψε κλαίμε από χαρά γιατί μετά από ένα χρόνο στη σκηνή γυρνάμε νικήτριες”, συνεχίζει συγκινημένη.

“Έγινε μια αρχή” λέει η καθαρίστρια **Ευαγγελία Αλεξάκη**. “Κι αυτή την αρχή δεν την κάνανε οι καθαρίστριες, την έκαναν όλοι. Η νίκη είναι όλου του κόσμου που συμπαραστεκόταν κάθε μέρα και πέρναγαν από την Καραγιώργη Σερβίας και λέγανε ‘Συνεχίστε κορίτσια! Έχετε δικίο! Μας κάνετε περήφανους’. Εμάς αυτό μας έδινε φτερά. Ένα πράγμα έχω να πω. Εμείς δεν θα είμαστε ποτέ ξανά ίδιες. Το δικίο νίκησε. Καιρός να πάρουμε κι άλλα δίκια. Γιατί ενάμισι εκατομμύριο είναι άνεργοι. Να κερδίσουμε κι αυτών τα δίκια κι όλων. Για να κάνουμε τον κόσμο καλύτερο για τα παιδιά μας. Ποτέ πια ανάθεση. Εμένα αυτό μου έμαθε ο αγώνας. Το δικίο σου το κερδίζεις διεκδικώντας το στο δρόμο. Ελπίζω λοιπόν να νικήσουμε πολλές φορές ακόμα. Από δω και πέρα θα είμαστε εμείς δίπλα σε όλο τον κόσμο, σαν αγωνιζόμενες γυναίκες εργαζόμενες”.

11/5 Καραγιώργη Σερβίας, στιγμιότυπο από το γλέντι των εργαζόμενων που επιστρέφουν στις δουλειές τους

ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ ΣΥΡΟΥ

Απεργία διαρκείας

Με απεργία διαρκείας, την πρώτη επί νέας κυβέρνησης, απαντούν οι εργαζόμενοι των Ναυπηγείων “Νεωρίου” Σύρου, στην καθυστέρηση πάνω από 4 μήνες των πληρωμών τους από την εργοδοσία του Νίκου Ταβουλάρη.

Αποτελεί συνέχεια της απεργίας που είχαν πραγματοποιήσει πριν ένα χρόνο, η οποία λύθηκε μετά από τροπολογία της προηγούμενης κυβέρνησης, που απέδιδε στην εργοδοσία 21 εκατομμύρια ευρώ, ως προκαταβολές για την εκτέλεση έργων, με σκοπό να πληρωθούν οι μισθοί και οι υποχρεώσεις της εταιρίας.

Ένα χρόνο μετά οι εργάτες όχι μόνο δεν έχουν πληρωθεί τα χρωστούμενα, αλλά οι καθυστερήσεις αυξάνονται. Τα 21 εκατομμύρια αγνοούνται, την ίδια στιγμή που τα πλοία μπαινοβγαίνουν ασταμάτητα στο ναυπηγείο.

Η εργοδοσία προκλητικά έχει ανεπιτυχώς προσπαθήσει 2 φορές να βγάλει την απεργία παράνομη και καταχρηστική στα δικαστήρια. Την προηγούμενη εβδομάδα πραγματοποιήθηκε τριμερής συνάντηση στο Υπ. Παραγωγικής Ανασυγκρότησης με παρόντες τον Ταβουλάρη, το εργοστασιακό σωματείο και τον υπουργό **Λαφαζάνη**.

Ο (κολλητός του Σαμαρά) ιδιοκτήτης των Ναυπηγείων Νεωρίου και Ελευσίνας ήταν εξαιρετικά ερειστικός. Δεν έδωσε κανένα οικονομικό στοιχείο, ούτε καν για τα περιβόητα 21 εκατομμύρια, δεν απαντούσε στις αιτιάσεις των εργατών και απαιτούσε επιτακτικά να σταματήσει η απεργία απειλώντας με κλείσιμο του εργοστασίου.

Η απεργία συνεχίζεται μέχρι την καταβολή των δεδουλευμένων και οι εργάτες προσανατολίζονται στην κατάθεση ασφαλιστικών μέτρων κατά τις εργοδοσίας ώστε να δεσμεύσουν τις εγκαταστάσεις του Ναυπηγείου υπέρ τους.

Αντώνης Σκαρπέλης

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

Στηρίζουμε Παρεμβάσεις

Συνεχίζονται οι συνελεύσεις και οι εκλογές σε συλλόγους δασκάλων και καθηγητών, για την ανάδειξη αντιπροσώπων στα συνέδρια της ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ.

Το αντικαπιταλιστικό δίκτυο εκπαιδευτικών **“Η τάξη μας”**, συμμετέχει και καλεί σε υπερψήφιση των Παρεμβάσεων – Κινήσεων – Συσπειρώσεων. “Τα συνέδρια της ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ έχουν μονάχα έναν δρόμο μπροστά τους. Να αποφασίσουν την οργάνωση απεργιακών κινητοποιήσεων με την έναρξη της νέας χρονιάς για να επιβάλλουμε ότι η Παιδεία και οι ανάγκες της θα βρεθούν στην πρώτη γραμμή απέναντι στους δανειστές, την ΕΕ και το ΔΝΤ” αναφέρει σε ανακοίνωσή της “Η τάξη μας”.

“Γι’ αυτό στις εκλογές για την ανάδειξη αντιπροσώπων στηρίζουμε ψηφίζουμε τα ψηφοδέλτια των Παρεμβάσεων - Κινήσεων - Συσπειρώσεων, για τις μάχες που έχουμε μπροστά μας, για να επιβάλλουμε ότι η αλλαγή της κυβέρνησης θα σημαίνει και το ξήλωμα όλων των αντιδραστικών νόμων των μνημονίων”.

ΕΡΤ Μπήκαν στο Ραδιομέγαρο

Χρειάστηκε να περάσει ενάμιση χρόνος αδιάκοπου αγώνα για να μπουν οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ ξανά στο Ραδιομέγαρο, εκεί απ' όπου τους έβγαλαν βίαια τα ΜΑΤ το ξημέρωμα της 7ης Νοέμβρη 2013. Και το έκαναν τη Δευτέρα 11/5, με τον ίδιο τρόπο που αγωνίζονται εδώ και 23 μήνες. Μαζικά, συλλογικά κι οργανωμένα.

Παρά το γεγονός ότι η επαναλειτουργία της ΕΡΤ και η επαναπρόσληψη των απολυμένων αποτελεί πλέον νόμο του κράτους, η είσοδος του Ραδιομεγάρου, παρέμενε σφραγισμένη με αλυσίδες, μέχρι και το πρωί της Δευτέρας 11/5.

Οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ, από νωρίς είχαν αρχίσει να συγκεντρώνονται στην πύλη. Στο πλευρό τους όπως αδιάκοπα στάθηκαν αυτά τα χρόνια, βρέθηκαν ξανά η τοπική ΑΝΤΑΡΣΥΑ και τα μέλη των τοπικών πυρήνων του ΣΕΚ.

Οι πύλες άνοιξαν μετά από ιδιαίτερη πίεση των συνδικαλιστών της ΠΟΣΠΕΡΤ και των συγκεντρωμένων. Για ώρες η διοίκηση της ΝΕΡΙΤ – που παραμένει στη θέση της – προσπαθούσε συνεχώς να βρει προσχήματα και να βάλει εμπόδια στην είσοδο των εργαζομένων. Ο παραλογισμός όμως της απαγόρευσης εισόδου για τους επαναπροσληφθέντες εργαζόμενους

Με σφιγμένες τις γροθιές τους μπήκαν στην ΕΡΤ εργαζόμενοι και συμπαραστάτες, Ραδιομέγαρο 11/5

της ΕΡΤ, δεν άντεξε.

Ακολούθησαν στιγμές συγκίνησης όταν, με υψωμένες γροθιές και με το σύνθημα "Η ΕΡΤ είναι ανοιχτή", είναι η φωνή κάθε αγωνιστή", οι εργαζόμενοι πάτησαν ξανά στο προαύλιο του κτιρίου, από το οποίο εκδιώχτηκαν βίαια τον Νοέμβρη του 2013.

Υψωμένες ήταν οι γροθιές κι όταν κρατήθηκε ενός λεπτού σιγή στα σκαλιά της εισόδου του κτιρίου, στο σημείο που έχασε τη ζωή του ο πρώτος από τους 18 νεκρούς του πολύμηνου αγώνα.

“Οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ που σηκώσαμε ανάστημα κι ο αγώνας

μας έγινε φάρος, έχουμε να πούμε ότι ούτε τώρα ο αγώνας μας τελείωσε” τόνισε από το ίδιο σημείο ο πρόεδρος της ΠΟΣΠΕΡΤ, **Παναγιώτης Καλφαγιάννης**. “Δεν αγωνιζόμαστε μόνο για τη δουλειά μας, που κάποιοι από μας την πήραμε πίσω. Θα συνεχίσουμε για αυτούς τους ανθρώπους που έχασαν τις ζωές τους, τις οικογένειές τους, τους συμβασιούχους που έμειναν απ' έξω, τους αλληλέγγυους, την κοινωνία” είπε και δεν παρέλειψε να αναφερθεί σε έναν – έναν τους κλάδους που αγωνίστηκαν μαζί όλο αυτό το διάστημα.

Ακολούθησε πολύωρη συνέλευση μέσα στο στούντιο Β του Ραδιομεγάρου, στην οποία συνυπήρχαν το πανηγυρικό κλίμα για την πολυπόθητη επιστροφή, με την κριτική και τον προβληματισμό για τις επιλογές της κυβέρνησης σχετικά με την ΕΡΤ.

Κοινός τόπος όλων ήταν ότι με την επανείσοδο στον φυσικό τους χώρο έγινε το πρώτο βήμα, αλλά θα χρειαστεί πίεση για να επισπευστούν οι διαδικασίες και να πιάσουν δουλειά, για αυτό αποφασίστηκε η παραμονή και η καθημερινή παρουσία στο Ραδιομέγαρο.

Η συγκέντρωση και η είσοδος στη φυσική έδρα της ΕΡΤ, αποφασίστηκε σε συνέλευση της ΠΟΣΠΕΡΤ που πραγματοποιήθηκε λίγες μέρες πριν, την Πέμπτη 7/5. Εγγραφε η προκήρυξη της “Εργατικής Αλληλεγγύης εργαζομένων ΕΡΤ” που μοιράστηκε εκείνη τη μέρα:

“Υπάρχουν δύο κρίσιμες επιλογές που θα χρειαστεί να κάνουμε τις επόμενες ημέρες.

Η πρώτη, έχει να κάνει με το πότε θα μπορούμε μέσα, έχει να κάνει με την έναρξη λειτουργίας της ΕΡΤ. Χρειάζεται η συλλογική μας απόφαση ότι όλες οι δομές θα ανοίξουν ταυτόχρονα. Να γυρίσουμε στη δουλειά όλοι μαζί και όχι σε «δόσεις». Η δεύτερη έχει να κάνει με το πώς θα μπορούμε μέσα. Θα μπορούμε πανηγυρικά, συλλογικά, με όρθιο το κεφάλι και μαζί με όλη την κοινωνία που στάθηκε αλληλέγγυα δίπλα μας, όπως κάναμε όλους αυτούς τους μήνες. Αυτό σημαίνει με μεγάλο πανεργατικό συλλαλητήριο την ημέρα που εμείς θα επιλέξουμε”

Μπορεί η συγκέντρωση που ορίστηκε για την 11η Μάη, ανήμερα της 23ης επετείου του “μαύρου”, να μην είχε πανεργατικά χαρακτηριστικά – αν και δεκάδες αλληλέγγυοι έδωσαν το παρών – έστειλε όμως καθαρό μήνυμα στην κυβέρνηση: Η νίκη των εργαζομένων δεν χαρίστηκε, κατακτήθηκε με αγώνα και αυτός

Ο αγώνας συνεχίζεται

ο αγώνας θα συνεχίσει απέναντι στα ζητήματα που ανοίγει το ίδιο το νομοσχέδιο επαναλειτουργίας της ΕΡΤ και οι φάλτσες επιλογές της κυβέρνησης σχετικά με αυτή.

Επιλογές που ακολουθούν η μία την άλλη δημιουργώντας όλο και μεγαλύτερες αντιδράσεις στην πλευρά των αγωνιζομένων. Αρχικά ήταν οι “τρύπες” του νομοσχεδίου. Η μη επαναπρόσληψη των συμβασιούχων και η απουσία μέριμνας για τους αλληλέγγυους που εργάστηκαν στην ΕΡΤ 23 μήνες, οι υπερεξουσίες του διευθύνοντος συμβούλου αντί της αυτοδιαχείρισης, η ασάφεια σχετικά με τις υπηρεσίες που θα επαναλειτουργήσουν, η προσπάθεια να μπουν στο πλάι τα συνδικάτα, η περικοπή εργασιακών δικαιωμάτων με την ένταξη στο ενιαίο μισθολόγιο, κλπ.

Σε αυτά ήρθε να προστεθεί η ονοματολογία σχετικά με τους υποψήφιους για τις διευθυντικές θέσεις, συμπεριλαμβανομένου και του **Λάμπη Ταγματάρχη**, στη θέση του διευθύνοντος συμβούλου, παλιού μεγαλοστελέχους της ΕΡΤ.

Αίσθηση προκάλεσε και η τοποθέτηση του τραγουδοποιού **Διονύση Τσακνή**, στη θέση του προέδρου του Δ.Σ, γνωστού τόσο για

τους πολιτικοκοινωνικούς του στίχους, όσο και για τις δημόσιες αριστερές του τοποθετήσεις και με αλληλέγγυα παρουσία κατά τη διάρκεια του πολύμηνου αγώνα. Η επιλογή αυτή μπορεί να ερμηνευτεί ως κίνηση στα πλαίσια των αμφίπλευρων ανοιγμάτων της κυβέρνησης. Η αποδοχή όμως της θέσης από τη μεριά του Τσακνή, απογοητεύει καθώς παρέχει συναίνεση από τη μεριά του για τις συμβιβαστικές κυβερνητικές επιλογές στην υπόθεση ΕΡΤ, που κορυφώθηκαν στο ζήτημα της επιλογής διευθύνοντος συμβούλου.

Οι αντιδράσεις μάλιστα ενάντια στην επιλογή Ταγματάρχη, έφτασαν στο σημείο κοινής δήλωσης των τριών βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ που προέρχονται από τους κόλπους των εργαζομένων της ΕΡΤ, της **Αγλαΐας Κυρίτση**, του **Αλέξανδρου Τριανταφυλλίδη** και της **Αννέτας Καββαδία**, που όπως λένε : “...με δεδομένο, ότι τα μηνύματα που εκπέμπει στο λαό η εν λόγω επιλογή είναι αντιφατικά και αποπροσανατολιστικά, καλούμε την κυβέρνηση και τον αρμόδιο υπουργό να επανεξετάσει την απόφασή του”

Στέλιος Μιχαηλίδης

Οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ για την επόμενη μέρα

Ανοίγει μια νέα σελίδα από δω και πέρα. Σε αυτό το κτίριο σήμερα μπήκαν άνθρωποι που την τελευταία φορά βγήκαν σηκωτοί.

Ξαναμπαίνουμε από την κεντρική πόρτα έχοντας μεσολαβήσει όμως μεγάλοι αγώνες, τεράστιος κόπος, θυσίες, αίμα και ιδρώτας. Θα συνεχίσουμε έτσι γιατί δικαιώθηκε ο αγώνας μερικά. Υπάρχει κριτική από πολλούς συναδέλφους για τις κυβερνητικές επιλογές σχετικά με το Δ.Σ κλπ και είναι λογικό. Αυτός ο κόσμος έδωσε πολλά στον αγώνα, αλλιώς ονειρεύονται την ΕΡΤ κι αλλιώς τα βλέπουν να γίνονται.

Πέτρος Τούμπης

Μετά από 23 μήνες αγώνα συγκινούμαι που ξαναμυρίζω τη μυρωδιά των στούντιο, βλέπω τα αναλόγια, νιώθω όμως και περιέργα βλέποντας τους συναδέλφους που πήγαν στη ΝΕΡΙΤ.

Η χαρά είναι συγκρατημένη. Σκέφτομαι όλους εκείνους τους συναδέλφους συμβασιούχους που δεν επαναπροσλαμβάνονται, τους αλληλέγγυους που μένουν κι αυτοί στον αέρα. Σκέφτομαι και την αβεβαιότητα για το αν θα λειτουργήσουν τελικά όλες οι δομές της ΕΡΤ. Μπορεί ο νόμος να ψηφίστηκε αλλά μέχρι να υλοποιηθεί και να γυρίσουμε στις θέσεις μας, είμαστε σχεδόν κι εμείς στον αέρα. Δεν είναι η ΕΡΤ που ονειρευτήκαμε και παλέψαμε. Είναι όμως μια νίκη. Μας δίνεται μια ευκαιρία, το αναγνωρίζω αυτό και διατηρώ μια συγκρατημένη αισιοδοξία. Να θυμόμαστε: Εμείς οδήγησαμε τα πράγματα σε αυτή τη νίκη, δεν μας χαρίστηκε από κανένα.

Άννα Τσινίκα

Είμαστε ξανά πίσω στο σπίτι μας. Αγωνιστήκαμε πολύ γι' αυτό. Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε και δεν θα μας ξαναβγάλε κανείς, ποτέ έξω. Είναι τουλάχιστον συγκινητικό να βλέπεις ότι κατάφερες, εν μέρει, να δικαιωθείς.

Σταυρούλα Γεωργιλέ

Το είχα ξαναπει και θα το ξαναπώ ότι ο αγώνας συνεχίζεται. Δεν τελείωσε. Έχουμε μια μικρή νίκη αλλά δεν ήταν μόνο η δουλειά μας το ζήτημα. Είναι κι άλλα πράγματα που θα συνεχίσουμε να τα διεκδικούμε.

Κορρίνα Γαλιέου

Κάποια στιγμή, μετά τη μέρα που μας έβγαλαν τα ΜΑΤ, είχαμε ξαναμπει στο Ραδιομέγαρο κάποιοι συνάδελφοι για μια δουλειά της ΠΟΣΠΕΡΤ. Κλαίγαμε.

Βλέπω τους ίδιους συναδέλφους σήμερα πάλι να κλαίμε, αλλά αυτή τη φορά από χαρά. Ένα είναι το σίγουρο. Δεν θα σταματήσουμε να αγωνιζόμαστε για τον κάθε άνθρωπο. Έχω αναφέρει πολλά από αυτά που πίστευα πριν τον αγώνα και πλέον ξέρω ότι δεν θα σταματήσω να αγωνίζομαι.

Άννα Φώτου

Επίθεση στη Λιάνα Κανέλλη

Απειλές κατά της ζωής και της σωματικής της ακεραιότητας δέχτηκε η βουλευτής του ΚΚΕ, Λιάνα Κανέλλη, από τον καθοδηγητή των ταγμάτων εφόδου και βουλευτή της ΧΑ, Γιάννη Λαγό.

Η επίθεση έγινε μέσα στη Βουλή στις 7 Μάη, κατά τη διάρκεια συνεδρίασης της Επιτροπής Σωφρονιστικού Συστήματος και Λοιπών Δομών Εγκλεισμού Κρατουμένων. «Σε είδα σήμερα στη δίκη της Χρυσής Αυγής... Να δεις πώς θα φύγεις» είπε, ανάμεσα σε άλλα, ο χρυσαυγίτης, όπως τα κατήγγειλε η Κανέλλη. Ξημερώματα της ίδιας μέρας, μέλη των ταγμάτων εφόδου επιτέθηκαν στο Παράρτημα του Συνδικάτου Μετάλλου στο Πέραμα, σκίζοντας αφίσες και ανακοινώσεις του και πετώντας τρικάκια μπροστά στην πόρτα των γραφείων του.

Αντικομμουνιστικός οχετός

«Οι απειλές του Λαγού στην Κανέλλη μέσα στη Βουλή δεν αποτελούν κάποιο μεμονωμένο περιστατικό ούτε κάποια λεκτική “υπερβολή” του σωματοφύλακα του Μιχαολιάκου. Καμία από τις ενέργειες των μελών της Χρυσής Αυγής δεν είναι “ατομική πρωτοβουλία”», αναφέρει το σάιτ της πολιτικής αγωγής του αντιφασιστικού κινήματος jailgoldendawn.gr. «Τις τελευταίες βδομάδες, η Χρυσή Αυγή έχει εξαπολύσει έναν αντικομμουνιστικό οχετό που φυσιολογική του συνέχεια είναι οι τραμπουκισμοί μέσα και έξω από τη Βουλή».

Συγκεκριμένα, στις 21 Απρίλη η Χρυσή Αυγή αφιέρωσε μια ολόκληρη εκπομπή ενάντια στο ΚΚΕ, στην οποία ο Λαγός ουσιαστικά ομολογεί ότι η δημιουργία του κίτρινου σωματείου της Χρυσής Αυγής που ήταν και η αφορμή της επίθεσης στα μέλη του ΚΚΕ στις 12/09/2013 έγινε σε συνεννόηση και συμφωνία με εφοπλιστικά και εργοδοτικά συμφέροντα.

Συνεργασία αστυνομίας με Χρυσή Αυγή στο Περιστέρι

Συνεργασία της Χρυσής Αυγής και του Αστυνομικού Τμήματος Περιστερίου δείχνει η προσαγωγή έξω από την πόρτα του σπιτιού του και η κράτηση του Ισμαήλ Μοχάμεντ, θύματος ρατσιστικής επίθεσης, την περασμένη Πέμπτη 7/5.

Όπως καταγγέλει η ΚΕΕΡΦΑ: “Ο Ισμαήλ Μοχάμεντ είναι ένας από τους δύο μετανάστες που δέχθηκαν επίθεση με σιδηρογροθιά στην Ομόνοια στην οδό Σωκράτους και δύο εκ των τριών δραστών συνελήφθησαν από το ΑΤ Ομονοίας. Τότε, οι ίδιοι είχαν στραφεί κατά των αστυνομικών που τους συνέλαβαν διαμαρτυρόμενοι διότι «είναι Χρυσή Αυγή και Έλληνες» και έπρεπε να πιάνανε τους μετανάστες! Το ζήτημα έχει αναλάβει το Τμήμα Ρατσιστικής Βίας της ΕΛΑΣ. Σύμφωνα με τη δικηγόρο του Ισμαήλ **Ε.Κουνιάκη**, το Τμήμα Ρατσιστικής Βίας τον είχε προσκαλέσει για αναγνώριση των κατηγορουμένων (και του τρίτου που διέφυγε την σύλληψη).

Πριν από δεκαπέντε μέρες, η γυναίκα του ενός εκ των δύο τηλεφώνησε αρκετές φορές στο διάστημα 22-27 Απριλίου στον Ισμαήλ και τον απειλούσε: «Έλα να πάρεις 50 ευρώ και να υπογράψεις χαρτί ότι δεν θέλεις να τιμωρηθούν οι δύο. Αν δεν το κάνεις θα περάσεις όλη σου τη ζωή στη φυλακή. Έχω πολλούς γνωστούς αστυνομικούς. Και ο ψηλός (δεύτερος κρατούμενος) είναι μεγάλος μάγκας και θα σου δείξει. Εσύ δεν ξέρεις τι θα πάθεις αλλά εγώ ξέρω!».

Απειλές

Ακολούθησε τηλεφώνο δικηγόρου προς τον Ισμαήλ που του ζητούσε τα ίδια, χωρίς τις απειλές. Ο Ισμαήλ τον παρέπεμψε στον επικεφαλής της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος Τζαβέντ Ασλάμ. Ο δικηγόρος επικοινωνήσε με τον Τζαβέντ Ασλάμ, ο οποίος του είπε ότι ο Ισμαήλ Μοχάμεντ θέλει να συνεχιστεί η δίωξη για την ρατσιστική επίθεση”.

Παρά την ενημέρωση από τον Τζαβέντ Ασλάμ, ότι ο Ισμαήλ είναι θύμα ρατσιστικής επίθεσης, ο αξιωματικός υπηρεσίας όχι μόνο δεν τον άφησε ελεύθερο αλλά του δήλωσε ότι ενεργεί νόμιμα. Ενώ στο αίτημα του Ισμαήλ δυο μέρες μετά σε αστυνομικό για ζεστό νερό για να κάνει μπάνιο, η απάντηση ήταν: “Θα κατουρήσω για να έχεις ζεστό νερό, κάνε μπάνιο σε αυτό”.

Τελικά ο Ισμαήλ αφέθηκε ελεύθερος αλλά τα ερωτήματα της ΚΕΕΡΦΑ παραμένουν: “Ερώτημα πρώτο: Ποια η σχέση της γυναίκας του κρατούμενου με αστυνομικούς; Ερώτημα δεύτερο: Ποιος έδωσε εντολή σε αστυνομικούς να βρεθούν έξω από το σπίτι του Ισμαήλ Μοχάμεντ και να τον προσαγάγουν; Ερώτημα τρίτο: Θα ξηλώσει επιτέλους τους χρυσαυγίτικους θύλακες μέσα στα Αστυνομικά Τμήματα ο κ. Πανούσης ή θα περιμένει «να αυτοδιαλυθούν»;

Λ.Β

Πετυχημένες εκδηλώσεις στην Ξάνθη

Την Πέμπτη 7/5 μετά από απόφαση του Συλλόγου Οικότροφων της φοιτητικής λέσχης, πραγματοποιήθηκε αντιφασιστική συναυλία στο χώρο του Πανεπιστημίου (ΠΡΟΚΑΤ) με μεγάλη συμμετοχή από την πλευρά των φοιτητών.

Την αμέσως επόμενη μέρα (Παρασκευή) ξεκίνησε το διήμερο αντιφασιστικό αντιρατσιστικό φεστιβάλ που οργανώθηκε από την ΚΕΕΡΦΑ, την ΕΛΜΕ, τη ΔΟΕ, και το σύλλογο μειονοτικών δασκάλων αποφοίτων της ΕΠΑΘ Ξάνθης. Αποτελούσε ανάγκη του κόσμου της εκπαίδευσης να συζητήσει οργανωμένα για την φασιστική απειλή και την αντιμετώπιση του ρατσισμού στην εκπαίδευση. Την πρώτη μέρα του φεστιβάλ η συζήτηση αφορούσε στον τρόπο αντιμετώπισης του φασισμού στην εκπαίδευση αλλά και τη δίκη της Χρυσής Αυγής με ομιλητές τον **Σπύρο Μαρκέτο** και τον **Μπάμπη Κουρουνδή**.

Στην πολύ πλούσια συζήτηση, στην οποία συμμετείχαν περισσότερα από εξήντα άτομα συζητήθηκαν, ιδίως μέσα από την εξέταση της πορείας της δίκης της Χρυσής Αυγής, όλα τα ζητήματα που αφορούν το αντιφασιστικό κίνημα: τα αίτια της ανόδου της Χρυσής Αυγής, ο ρατσισμός και η καλλιέργεια της ισλαμοφοβίας, η σημασία της δίκης και της ανάγκης διαρκούς κινηματικής παρέμβασης σε ολόκληρη την πορεία της - καθώς ήταν το αντιφασιστικό κίνημα εκείνο που διαδραμάτισε καταλυτικό ρόλο ώστε να περιοριστεί η δράση της και να ασκηθεί δίωξη σε βάρος της - ο καθαρά εγκληματικός χαρακτήρας της δράσης της, ο ρόλος του κράτους και των διασυνδέσεων του με τους ναζί εγκληματίες της Χρυσής Αυγής, μέχρι τα ζητήματα της έμπρακτης αντιμετώπισης τέτοιων φαινομένων στην εκπαιδευτική πράξη.

Τη δεύτερη μέρα πραγματοποιήθηκε βιωματικό σεμινάριο για την αντιμετώπιση του ρατσισμού στην εκπαίδευση που οργανώθηκε από τους εκπαιδευτικούς και ακολούθως εκδήλωση με θέμα το ρατσισμό και την ιδεολογία του ναζι-

σμού και ομιλητή τον καθηγητή **Γιώργο Τσάκαλο**. Μετά το τέλος της συζήτησης της δεύτερης μέρας ακολούθησε συναυλία στο δημοτικό αμφιθέατρο στο κέντρο της πόλης με τη συμμετοχή των **Circle of Confusion** και του **Baris Turgenis**, ο οποίος τραγούδησε, μεταξύ άλλων, τουρκικά αντιστασιακά τραγούδια και ποιήματα.

Η μεγάλη επιτυχία των δράσεων αυτών έδειξε την ανάγκη του κόσμου να παλέψει ενωτικά. Ήταν η πρώτη φορά που οργανώθηκε κοινή εκδήλωση με το σωματείο των μειονοτικών δασκάλων και τα συνδικάτα των εκπαιδευτικών και με συμμετοχή και άλλων εργαζόμενων. Η τοποθέτηση του **Τζεμάλ**, προέδρου του συνδικάτου των οικοδόμων δείχνει τα προχωρήματα αυτού του κόσμου. Συγκεντρώθηκαν περίπου 200 ευρώ οικονομικής ενίσχυσης για την Πολιτική Αγωγή του αντιφασιστικού κινήματος. Ανοίγονται ακόμη μεγαλύτερες δυνατότητες για την αντιφασιστική παρέμβασή μας όχι μόνο στους εργατικούς χώρους αλλά σε ολόκληρη την πόλη και μέσα στη μειονότητα.

Γιάννης Πατζανακίδης

Φασιστική μήνυση

Στις 14 Μάη δικάζεται στο Δ΄ Μονομελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών ο Πέτρος Κωνσταντίνου, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας και συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ, ύστερα από μήνυση που έχει καταθέσει σε βάρος του ο Τάσος Χατζηπαράσχος, γνωστό μέλος των “αγανακτισμένων” της Επιτροπής Κατοίκων Αγίου Παντελεήμονα.

Ο Χατζηπαράσχος κατηγορεί τον Π.Κωνσταντίνου για «ενορχήστρωση της επίθεσης που δέχτηκε ομάδα με την επωνυμία “Ελληνική Γροθιά” στο πανεργατικό συλλαλητήριο της ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ στις 29/6/2010». Ψήφισμα που καταγγέλλει τη δίωξη έχει πάρει το Δημοτικό Συμβούλιο Αθήνας.

Διαδήλωση στη Ν. Ιωνία

Αντιφασιστική συγκέντρωση και διαδήλωση οργανώνουν την Παρασκευή 15 Μάη στις 6.30μμ στην πλατεία Σημηριώτη μια σειρά σωματεία, φορείς και συλλογικότητες της Ν.Ιωνίας. Ανάμεσα στους οργανωτές είναι η ΚΕΕΡΦΑ, η Πακιστανική Κοινότητα, η Δ'ΕΛΜΕ Αν.Αττικής, η Αριστερή Ριζοσπαστική Κίνηση “Εκτός Σχεδίου”, η Εργατική Λέσχη Ν.Ιωνίας “Υδραγωγείο”.

Η διαδήλωση γίνεται ως απάντηση σε πρόσφατες ρατσιστικές επιθέσεις στην περιοχή σε βάρος Πακιστανών μεταναστών. Όπως αναφέρει η κοινή ανακοίνωση των φορέων: “Την Πέμπτη 16/4, συνέβη μια ακόμη ρατσιστική επίθεση σε βάρος μεταναστών εργατών στη Ν. Ιωνία. Στόχος αυτή τη φορά δυο μετανάστες οι οποίοι βρίσκονταν έξω από το σπίτι τους και ετοιμάζονταν να πάνε στη δουλειά τους. Το περιστατικό αυτό έρχεται να προστεθεί σε μια σειρά φασιστικών επιθέσεων που έχουν γίνει το τελευταίο διάστημα στην πόλη μας. Είχε προηγηθεί τα ξημερώματα της Δευτέρας 13/4 επίθεση με πέτρες και νεράτζια σε σπίτι μεταναστών, ενώ λίγες βδομάδες πριν, εργάτης από το Πακιστάν χτυπήθηκε από φασιστοειδές, την ώρα που εργαζόταν”.

Για την επιτυχία της κινητοποίησης οργανώνονται περιοδείες και αφισοκολλήσεις στην περιοχή, ενώ η τοπική ΚΕΕΡΦΑ κυκλοφορεί δίγλωσση αφίσα στα ελληνικά και τα ουρντού.

Πήρε αναβολή ο Κουκούτσης

Για τις 25 Φλεβάρη του 2016 αναβλήθηκε η δίκη του Δημήτρη Κουκούτση, τέως βουλευτή Μεσσηνίας του νεонаζιστικού μορφώματος Χρυσή Αυγή, μετά από μήνυση του Πέτρου Κωνσταντίνου, για συκοφαντική δυσφήμιση κατ’ εξακολούθηση.

Η αναβολή ήταν η δεύτερη στη σειρά (η πρώτη ήταν στις 30/10/14) καθώς ξανά ο Κουκούτσης δεν εμφανίστηκε επικαλούμενος ασθένεια και προσκομίζοντας με τον πληρεξούσιο δικηγόρο του σχετικό έγγραφο.

Στις 7 και 12 Μάη συνεχίστηκε η δεύτερη και η τρίτη αντίστοιχα συνεδρίαση της δίκης της Χρυσής Αυγής στην δικαστική αίθουσα των γυναικείων φυλακών Κορυδαλλού. Η επόμενη δικάσιμος ορίστηκε για την Παρασκευή 15 Μάη. Η δήλωση παράστασης πολιτικής αγωγής από την οικογένεια του Παύλου Φύσσα, από τους Αιγύπτιους ψαράδες και από τους συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ, είναι το σημαντικότερο γεγονός των δύο αυτών συνεδριάσεων.

Απόντα και στις δύο διαδικασίες ήταν ξανά τα περισσότερα ηγετικά στελέχη της Χρυσής Αυγής που κατηγορούνται για ένταξη και διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης -εκτός των **Δ. Κουκούτση, Π.Ζησιμόπουλου, Σ. Μπούκουρα** και **Μ. Αρβανίτη**- συνεχίζοντας την τακτική της υποβάθμισης της δίκης για να πέσουν στα μαλακά.

Η διαδικασία στις 7 Μάη περιορίστηκε, όπως και την πρώτη μέρα της δίκης, στην ανάγνωση των κατηγορουμένων και των συνηγόρων υπεράσπισής τους, καθώς και στην ανάγνωση των μαρτύρων κατηγορίας. Η διαδικασία διεκόπη για τις 12 Μάη όταν ένας εκ των κατηγορουμένων, ο **Ιωάννης Βασίλειος Κομνιανός**, ενημέρωσε ότι η συνήγορός του “τον εγκατέλειψε” και ζήτησε από το δικαστήριο να του διορίσει νέο. Ανάλογο αίτημα διορισμού δικηγόρου είχε διατυπωθεί και από άλλον κατηγορούμενο, το **Νίκο Παπαβασιλείου**, κατά την έναρξη της ακροαματικής διαδικασίας στις 20 Απρίλη προκαλώντας και τότε τη διακοπή της δίκης. Η απροκάλυπτη τακτική των κατηγορουμένων να καθυστερούν τη

Παρούσα η πολιτική αγωγή κατά της ναζιστικής συμμορίας

Η αντιφασιστική διαδήλωση τη δεύτερη μέρα της δίκης της Χ.Α. στις 7 Μάη.

διαδικασία προκάλεσε αγανάκτηση στο ακροατήριο.

Στην ίδια συνεδρίαση τέθηκε ξανά το αίτημα αλλαγής της αίθουσας από τις φυλακές Κορυδαλλού στο Εφετείο Αθηνών από το δικηγόρο της πολιτικής αγωγής **Κώστα Παπαδάκη**. Η παρέμβασή του έδωσε τη δυνατότητα στο δήμαρχο του Κορυδαλλού **Σ.Κασιμάτη** να τονίσει ότι για δεύτερη φορά ο Κορυδαλλός βρίσκεται σε “κατάσταση πολιορκίας”. Τα ζητήματα της ελλιπούς δημοσιότητας ανέδειξε με τη σειρά του ο δικηγόρος της πολιτικής αγωγής **Θανάσης Καμπαγιάννης**, δίνοντας την ευκαιρία στον **Γ. Σαββίδη** να παρέμβει κι αυτός στη διαδικασία εκ μέρους της ΠΟΕΣΥ, αναφέροντας ότι οι συνθήκες της συγκεκριμένης αίθουσας δεν παρέχουν εγγυήσεις για τη δημοσιογραφική κάλυψη της δίκης.

Η διαδικασία προχώρησε περισσότερο κατά την επανάληψη της δίκης στις 12 Μάη. Οι γονείς του Παύλου Φύσσα για τη δολοφονία

του γιου τους, οι Αιγύπτιοι ψαράδες και τα μέλη του ΠΑΜΕ για τις παρολίγον δολοφονικές επιθέσεις εναντίον τους, δήλωσαν μέσω των δικηγόρων τους παράσταση πολιτικής αγωγής, διεκδικώντας την τιμωρία των κατηγορουμένων, καθώς και αποζημίωση για ψυχική οδύνη και ηθική βλάβη.

Ένταξη - διεύθυνση

Το κυριότερο είναι ότι όλοι τους δήλωσαν παράσταση πολιτικής αγωγής όχι μόνο κατά των μελών των ταγμάτων εφόδου που τέλεσαν ή συμμετείχαν στις συγκεκριμένες εγκληματικές επιθέσεις εναντίον του Φύσσα και των άλλων θυμάτων, αλλά κατά του συνόλου σχεδόν των κατηγορουμένων (συμπεριλαμβανομένης της κοινοβουλευτικής ομάδας της Χρυσής Αυγής το 2012) που δικάζονται με το Άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα για ένταξη και διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης. Εκεί είναι κατηγορούμενα και τα ηγετικά στελέ-

χη της ΧΑ, **Μιχαολιάκος, Κασιδάρης, Παππάς, Λαγός** κλπ.

Στην ουσία, αυτό το στάδιο σηματοδότησε και την ουσιαστική έναρξη της δίκης. Δηλώνοντας την παράστασή τους, οι δικηγόροι της πολιτικής αγωγής διάβασαν κάποια από τα εγκλήματα που βαρύνουν τους χρυσαυγίτες και που μέχρι εκείνη τη στιγμή δεν είχαν ξανακουστεί στο δικαστήριο. Στον κάθε έναν κατηγορούμενο και συνήγορο υπεράσπισης έγινε κατανοητό ότι θα έχει δυσκολία να τα παρουσιάσει σαν “σπτημένο κατηγορητήριο” όπως υποστηρίζει επίσημα η Χρυσή Αυγή.

Οι συνήγοροι υπεράσπισης των χρυσαυγιτών επιφυλάχτηκαν σε επόμενη συνεδρίαση, αφού μελετήσουν τις δηλώσεις παράστασης της πολιτικής αγωγής, να εκφράσουν τις αντιρρήσεις τους επί αυτών. Ενώ πριν διακοπεί η δίκη για τις 15 Μάη, διατυπώθηκαν από τους δικηγόρους πέντε κατηγορούμενων βουλευτών (**Δ. Κουκούτση, Μ. Αρβανίτη, Ε. Ζαρούλια, Ν. Μιχαολιάκο, Α. Γρέγο**) αιτήματα για άρση ή αντικατάσταση των περιοριστικών όρων που τους έχουν επιβληθεί. Η εισαγγελέας της έδρας επιφυλάχτηκε να απαντήσει σε αυτά σε επόμενη συνεδρίαση. Η απάντηση πρέπει να είναι αρνητική. Το δικαστήριο δεν πρέπει να προσφέρει καμία διευκόλυνση στους νεοναζί εγκληματίες.

Λένα Βερδέ

Οι αντιφασίστες είναι εκεί

Με τον ίδιο ενθουσιασμό και την ίδια μαχητική διάθεση εκατοντάδες αντιφασίστες άρχισαν από τις 7.30 το πρωί να φτάνουν με πούλμαν μπροστά στο γήπεδο της Προοδευτικής για τη 2η μέρα της δίκης των νεοναζί της Χ.Α. στις 7 Μάη.

Λίγο αργότερα με το πανό της **ΑΔΕΔΥ** στο κεφάλι ξεκίνησε η πορεία για τα δικαστήρια των φυλακών Κορυδαλλού. Από πίσω ακολουθούσαν τα πανό της **ΚΕΕΡΦΑ**, το πανό των Συλλόγων των Εργαζόμενων στο Γεννηματάς και στον **Αγ. Σάββα**, τα πανό φοιτητικών συλλόγων από **ΤΕΙ** (Αθήνας, Πειραιά) και **ΑΕΙ** (ΦΜΣ, ΦΛΣ, Τουρκικών), της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** και της **ΤΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ Γαλατσίου-Πατησίων-Κυψέλης**, του **ΣΕΚ**, του **Αντιφασιστικού Φεστιβάλ Παραστατικών Τεχνών**, της **ΟΚΔΕ Εργατική Πάλη**. Μαζί διαδήλωσαν δεκάδες μετανάστες από το **Πακιστάν**, από το **Μπαγκλαντες** από την **Σενεγάλη**, την **Γκάνα**, κ.ά.

Η πορεία ανέβηκε την Λαμπράκη και συνδέθηκε με το μπλοκ του Δήμου Κορυδαλλού που για άλλη μια φορά είχε κλείσει όλες τις δημοτικές υπηρεσίες και όλα τα σχολεία στα όρια του Δήμου. Δεκάδες γονείς με τα πανό των συλλόγων γονέων, δημοτικοί υπάλληλοι με το Σωματείο των Εργαζόμενων στο Δήμο Κορυδαλλού και κάτοικοι της περιοχής είχαν φτάσει με πορεία ζητώντας το αυτονόητο. Την αλλαγή του χώρου διεξαγωγής της δίκης και την μεταφορά της στην αίθουσα τελετών του Εφετείου.

Κλούβες

Στις φυλακές για άλλη μια φορά οι κλούβες των **MAT** δεν επέτρεπαν στους αντιφασίστες να προσεγγίσουν την είσοδο της δικαστικής αίθουσας. Μπροστά στις κλούβες στήθηκε η εξέδρα και η μικροφωνική της συγκέντρωσης.

Εκεί βρέθηκαν με τα πανό τους η **ΠΕΝΕΝ** και εκπαιδευτικοί από τον Σύλλογο **“Αριστοτέλης”**, καθώς και μέλη της **Κίνησης Χειραφέτησης ΑμεΑ “Μηδενική Ανοχή”**, και λίγο πιο κάτω το μπλοκ του **ΠΑΜΕ** με το πανό του **Συνδικάτου Μετάλλου Αττικής** στο κεφάλι. Επίσης πανό της **ΚΑΡ** και της **ΥΡΕ**.

“Δίκη-καταδίκη της Χρυσής Αυγής, αυτής της συμμορίας της ναζιστικής”, ήταν το σύνθημα που ακουγόταν την ώρα που δικηγόροι και μάρτυρες της πολιτικής αγωγής έμπαιναν στην αίθουσα του δικαστηρίου.

“Σήμερα εμείς δίνουμε διπλή μάχη. Το πρωί είμαστε εδώ στο μεγάλο αντιφασιστικό ραντεβού και αργότερα θα είμαστε στην κεντρική συγκέντρωση του Πειραιά για να μην περάσει το ξεπούλημα του λιμανιού”, τόνισε ο **Αντώνης Νταλακογιώργος** πρόεδρος της **ΠΕΝΕΝ**.

Δεκάδες ήταν οι ομιλητές, από τους συλλόγους γονέων, εκπαιδευτικοί, μετανάστες, φοιτητές, εργαζόμενοι που για ώρες έπαιρναν το μικρόφωνο συνδέοντας τις διαφορετικές μάχες και δείχνοντας την πολυμορφία του αντιφασιστικού κινήματος.

Τρίτη μέρα εκδίκησης

Αντιφασίστες βρέθηκαν έξω από τις φυλακές και την 3η μέρα της δίκης στις 12/5. Οι τοπικές **ΚΕΕΡΦΑ** του Πειραιά με τα πανό τους, κάτοικοι του Κορυδαλλού, αφού ο δήμος είχε ξανακαλέσει σε κινητοποίηση, μέλη του **ΠΑΜΕ** έδωσαν ξανά το παρόν.

Κ.Μ.

Τρία λεωφορεία με γονείς, εκπαιδευτικούς, μαθητές και κατοίκους του Κορυδαλλού συνόδεψαν τη Δευτέρα 11 Μάη τις αντιπροσωπείες του δήμου Κορυδαλλού και της πολιτικής αγωγής στη δίκη της Χρυσής Αυγής, που συναντήθηκαν με τον υπουργό Δικαιοσύνης απαιτώντας τη μεταφορά της δίκης από τις γυναικείες φυλακές Κορυδαλλού στο χώρο του Εφετείου Αθηνών.

Η πρώτη συνάντηση με τον Παρασκευόπουλο, πριν ακόμα ξεκινήσει η δίκη, δεν είχε φέρει αποτέλεσμα. Μετά όμως τις μαζικές κινητοποιήσεις έξω από το δικαστήριο καθώς και τις παρεμβάσεις της πολιτικής αγωγής και του δημάρχου Κορυδαλλού **Σ. Κασιμάτη** μέσα στο δικαστήριο, η πίεση κλιμακώθηκε. Το δικαστήριο δήλωσε στη δεύτερη δικάσιμο στις 7 Μάη ότι αν η πολιτική ηγεσία βρει κατάλληλη αίθουσα, είναι πρόθυμο να μεταφέρει τη δίκη.

Ανακοίνωση του υπουργείου την ίδια μέρα αρνιόταν να λύσει το ζήτημα και υπονοούσε ότι αυτό το αίτημα ισοδυναμεί με αναβολή ή διακοπή της δίκης. Την επόμενη ημέρα, αντι-

Ώρα να γίνει η μεταφορά

προσωπεία των συνηγόρων της πολιτικής αγωγής συνοδευόμενη από τον γραμματέα της ΠΟΕΣΥ **Γ. Σαββίδη**, επισκέφτηκε τον πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Εφετείου Αθηνών και του έθεσε το αίτημα.

Παρότι ούτε αυτή η συνάντηση είχε συγκεκριμένο αποτέλεσμα, η δημοσιότητα, οι πολιτικές διαστάσεις που πήρε το θέμα και η μαζική κινητοποίηση αντιφασιστών ανάγκασαν τον υπουργό να ανακοινώσει ότι “έχει ήδη δρομολογηθεί η κατασκευή νέας αίθουσας η οποία θα είναι έτοιμη στις αρχές του Σεπτεμβρίου 2015” ενώ για το μεσοδιάστημα τόνιζε ότι “Εφόσον η διευθύνουσα τη δίκη ζητά άλλη αίθουσα, είμαι έτοιμος να φροντίσω για τη σχετική μετάθεση, καθώς και για οποιαδήποτε άλλη εφικτή λύση”.

Η **Ευγενία Μιχαηλίδου Μπατμάνογλου**, πρόεδρος της Ένωσης Γονέων Κορυδαλλού

δήλωσε: “Οι πολίτες του Κορυδαλλού, οι γονείς, οι εργαζόμενοι κινητοποιούνται και διεκδικούν το αυτονόητο, να μη γίνει η δίκη της ΧΑ στον Κορυδαλλό, για την πόλη μας, την ασφάλεια των μαθητών, για την ομαλή διεξαγωγή των εξετάσεων. Θα συνεχίσουμε να διεκδικούμε παράλληλα και την απομάκρυνση των φυλακών που είναι ένα αγκάθι για την πόλη μας. Αύριο ξανά θα είμαστε στο δημαρχείο με κατεύθυνση τις φυλακές. Τονίζουμε ότι δε θέλουμε να αναβληθεί ούτε μία μέρα η δίκη. Ο υπουργός θα μπορούσε να είχε δώσει τη λύση που δίνει τώρα πριν δύο μήνες που τον επισκεφτήκαμε ξανά και να μην παιδεύομαστε όλοι”.

Η ανακοίνωση του υπουργού παραδόθηκε στην πρόεδρο του δικαστηρίου την επόμενη ημέρα 12/5, όμως η τελευταία αρνήθηκε να διατυπώσει αίτημα μεταφοράς της δίκης και επανέλαβε ότι είναι ευθύνη της πολιτικής ηγεσίας να στείλει στο δικαστήριο μια τέτοια απόφαση. Συνεχίστηκε έτσι η τακτική το δικαστήριο και ο υπουργός να ρίχνουν το μπαλάκι ο ένας στον άλλον.

Καταπίεση, κινήματα και απελευθέρωση

Πολύ πλούσιος σε συζητήσεις είναι ο θεματικός κύκλος «Καταπίεση, κινήματα και απελευθέρωση». Έξι συζητήσεις είναι αφιερωμένες στην πάλη ενάντια σε κάθε είδους καταπίεση και διάκριση.

Την Παρασκευή 22/4 στις 4.30μμ στην αίθουσα Α24 της ΑΣΟΕΕ θα γίνει η συζήτηση «Ομοφυλόφιλοι και καπιταλισμός». Ομιλήτριες θα είναι η **Μυρτώ Μαγγιώρου** και η **Χαρίτα Μήνη**. Η Μυρτώ είναι φοιτήτρια στο Τμήμα Τουρκικών και Ασιατικών Σπουδών και από τις βασικές οργανώτριες της ANTAPSYA-Igbtq. Η ομάδα έχει το δικό της μπλογκ lgbtqantarsya.wordpress.com, ενώ από τη στιγμή που δημιουργήθηκε συμμετέχει ενεργά σε όλες τις κινηματικές μάχες. Η Χαρίτα είναι συγγραφέας, μελετήτρια του αρχαίου κόσμου και της γυναικείας ιστορίας, ενώ επίσης συμμετέχει στην ομάδα της ANTAPSYA-Igbtq. Άρθρα της έχουν δημοσιευτεί στην Εργατική Αλληλεγγύη και στο περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω.

Οι περισσότερες συζητήσεις αυτού του κύκλου θα γίνουν το Σάββατο 23/5. Οι δημοσιογράφοι της Εργατικής Αλληλεγγύης, **Λένα Βερδέ** και **Κατερίνα Θωίδου** θα μιλήσουν στην συζήτηση «Γυναίκες και Επανάσταση» στις 10πμ στην αίθουσα Α23. Η Λένα Βερδέ έχει γράψει το βιβλίο «Η εργατική αντίσταση θα νικήσει», ενώ μαζί με τον Λεάνδρο Μπόλαρη έχουν γράψει το βιβλίο «Η εργατική εναλλακτική-το αντικαπιταλιστικό σχέδιο για την έξοδο από την κρίση». Η Κατερίνα Θωίδου είναι δημοτική σύμβουλος Νίκαιας με την «Ανταρσία στην Κοκκινιά», ενώ μαζί

με τον Γιώργο Πίττα έχουν γράψει το βιβλίο «Φάκελος Χρυσή Αυγή -τα εγκλήματα των νεοναζί και πώς να τους σταματήσουμε».

Η συζήτηση «Τοπική αυτοδιοίκηση και κινήματα πόλης» θα γίνει επίσης το Σάββατο 23/5, στις 2.30μμ στην αίθουσα Α24. Ομιλητες θα είναι: η **Ελένη Πορτάλιου**, πρώην δημοτικός σύμβουλος Αθήνας με την «**Ανοιχτή Πόλη**», συνέντευξη της οποίας μπορείτε να διαβάσετε στο φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης 1166 λίγο μετά τις εκλογές όπου τόνιζε ότι «η σύγκρουση τώρα ξεκινά». Και η **Ράνια Νενεδάκη**, αγωνίστρια των τοπικών κινήμάτων στην περιοχή του **Ζωγράφου** και δημοτική σύμβουλος με το «Κίνημα στην Πόλη». Διαβάστε την τοποθέτησή της πριν από τις πρόσφατες εκλογές εδώ (<http://ergatiki.gr/article.php?issue=1157&id=11094>).

Ο **Ορέστης Ηλιάς**, ένας από τους νεότερους Δημοτικούς Συμβούλους σε όλη την Ελλάδα με την παράταξη «Δράση για μια άλλη πόλη» στα **Βριλήσσια**. Επίσης, ο Ορέστης είναι συντονιστής των μαθητών Anticapitalista.

Σκάνδαλο

Ο **Σεραφείμ Ρίζος**, δημοτικός σύμβουλος **Χανίων** και δάσκαλος. Ο Σεραφείμ στην θητεία του ως Περιφερειακός Σύμβουλος Κρήτης βρέθηκε στην πρώτη γραμμή των αγώνων όπως αυτόν σχετικά με το σκάνδαλο της Μονής Τοπλού (διαβάστε <http://ergatiki.gr/article.php?issue=1058&id=7453>).

Στη συζήτηση «Τέχνη και Απελευθέρωση», η οποία θα γίνει στις 23/5 στις 2.30μμ στην αίθουσα Α25, θα μιλήσουν οι **Βασίλης Κουκαλάni**, **Αντώ-**

νης Ρέλλας και **Κυριάκος Μπάνος**.

Ο Β. Κουκαλάni είναι ηθοποιός και σκηνοθέτης. Η αντιρατσιστική παράσταση «Μια γιορτή στου Νουριάν», στην οποία πρωταγωνιστούσε και σκηνοθετούσε, παίχτηκε και σε σχολεία εκτός από θεατρικούς χώρους. Η τελευταία του δουλειά είναι στην παιδική θεατρική παράσταση «Τζέλα, Λέλα, Κόρνας και ο Κλεομένης». Διαβάστε παλιότερη συνέντευξή του στην ΕΑ: (<http://ergatiki.gr/article.php?issue=1144&id=10661>).

Ο Α. Ρέλλας είναι ακτιβιστής και ιδρυτικό μέλος της **Κίνησης Καλλιτεχνών με Αναπηρία**, της **Κίνησης Χειραφέτησης Ατόμων με Αναπηρία: Μηδενική Ανοχή** και σύμβουλος του **Θεάτρου Κωφών Ελλάδος**. Ως ανεξάρτητος σκηνοθέτης έχει δημιουργήσει την ταινία μικρού μήκους «Το καρφί» (1992) και τα ντοκιμαντέρ «Είμαι ζωντανός» (1997), το βραβευμένο ντοκιμαντέρ με θέμα την αναπηρία «Αιγαίου κύματα» (2005) που εκπροσώπησε επίσημα την Ελλάδα σε διεθνή φεστιβάλ και το ντοκιμαντέρ «Καλλίστη θύρα» (2006).

Ο Κ. Μπάνος είναι δημοσιογράφος στην **Εργατική Αλληλεγγύη** και μέλος του ΣΕΚ και της ANTAPSYA. Είναι υπεύθυνος για τις σελίδες του πολιτισμού στην ΕΑ, ενώ φωτογραφίζει όλες τις κινητοποιήσεις για λογαριασμό της εφημερίδας.

Η επόμενη συζήτηση του ίδιου κύκλου θα γίνει την ίδια μέρα (23/5) στις 4.30μμ στην αίθουσα Α25. Ο **Νάσος Μπράτσος** και ο **Θωμάς Σιδέρης** θα μιλήσουν για τον «Αθλητισμό και τα κοινωνικά κινήματα», το καινούργιο βιβλίο του Νάσου.

Ο Ν. Μπράτσος είναι αγωνιζόμενος εργαζόμενος στην **ΕΡΤ**, μέλος των Financial Crimes και του ΣΕΚ και μέλος του γεν.σμβουλίου της ΠΟΕ-ΣΥ. Ο Θ. Σιδέρης είναι συγγραφέας και δημοσιογράφος, καθώς και μέλος της **ΕΣΠΗΤ**. Η Εργατική Αλληλεγγύη είχε καλύψει την παρουσίαση του βιβλίου στην ΕΣΗΕΑ: (<http://ergatiki.gr/article.php?issue=1169&id=11587>).

Η τελευταία συζήτηση αυτού του κύκλου θα γίνει την Κυριακή 24/5 στην αίθουσα Α21 στις 2.30μμ. Το θέμα είναι «Μαρξισμός, ανθρώπινη φύση και καταπίεση» με ομιλήτρια τη **Μαρία Στύλλου**. Η Μαρία είναι ιδρυτικό μέλος του ΣΕΚ και υπεύθυνη σύνταξης του περιοδικού **Σοσιαλισμός από τα Κάτω**. Παρακολουθήστε ομιλία της σε εκδήλωση του ΣΕΚ με θέμα «Γυναίκες και απελευθέρωση» (https://www.youtube.com/watch?v=CDI2nRLZA_s).

Μαρξισμός 2015
21-24 Μάρη, ΟΠΑ (ΑΣΟΕΕ)
[καλλιτεχνικό πρόγραμμα]

Παρασκευή 22/5
21:30 **Προβολή της ταινίας Xenia**
θα προηγηθεί συζήτηση με τους πρωταγωνιστές

Σάββατο 23/5
21:30 **"Η συνέντευξη"**
δραματοποιημένο κείμενο της παράστασης
"Ανθρώπινοι Ζωολογικοί Κήποι" από τους **Gulumbola**

"Μπροζ Γρεμόζ"
από τους **Masters of Strings**

θα ακολουθήσει συνουσία με τους:

- **Radiosol**
- **Muchatrella Band**
- **Pavleas** με τους **JazzMatazz**

οργανώνεται από το
Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

Ερχόμαστε!

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:

ΠΕΜΠΤΗ 21/5 με το τρένο στις 9.30μμ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 22/5 με το τρένο στις 11.30μμ
Τηλέφωνα επικοινωνίας: 6974770802, 6973080186
ΓΙΑΝΝΕΝΑ:
Τηλέφωνο επικοινωνίας: 6985560716
ΠΑΤΡΑ:
ΠΕΜΠΤΗ 21/5 με πούλμαν από το Εργατικό Κέντρο στη 1μμ
Τηλέφωνο επικοινωνίας: 6970988678
ΒΟΛΟΣ:
ΠΕΜΠΤΗ 21/5 με το τρένο στις 12μες
Τηλέφωνο επικοινωνίας: 6974820870

ΞΑΝΘΗ:

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/5, 4.30μμ με το τρένο.
ΠΕΜΠΤΗ 21/5, 4.30μμ με το τρένο
Τηλέφωνο επικοινωνίας: 6988944066
ΗΡΑΚΛΕΙΟ:
ΤΕΤΑΡΤΗ 20/5, Λιμάνι 7.30μμ
Τηλέφωνα επικοινωνίας: 6981351994, 6985723827
ΡΕΘΥΜΝΟ:
ΤΕΤΑΡΤΗ 20/5 ΚΤΕΛ για λιμάνι Χανίων 6μμ
ΠΕΜΠΤΗ 21/5 ΚΤΕΛ για λιμάνι Χανίων 6μμ
Τηλέφωνα επικοινωνίας: 6937799627, 6979240756
ΧΑΝΙΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 22/5, Λιμάνι 8μμ
Τηλέφωνα επικοινωνίας: 6948946578

Στη Θεσσαλονίκη, ειδικά μετά τις 21 Μάρτη, έχουμε βάλει κάτω έναν κατάλογο με όσους ξέρουμε για να τους καλέσουμε να έρθουν στο Μαρξισμό. Πολύς κόσμος είχε υπογράψει στις αντιφασιστικές καμπάνιες.

Σε αυτόν τον κόσμο κάνουμε τη συζήτηση για την ΚΕΕΡΦΑ, αλλά τον καλούμε και στο Φεστιβάλ. Όταν μιλάμε για τον Μαρξισμό, δεν γίνεται να μην μιλήσουμε για την περίοδο, για τις υποχωρήσεις του ΣΥΡΙΖΑ. Ο κόσμος έχει ερωτήματα και τα βάζει στην κουβέντα. Έχουμε γνωρίσει πολλή νεολαία, θέλουμε να τους κατεβάσουμε στο Μαρξισμό.

Εγώ θέλω να τα παρακολουθήσω όλα, αλλά κυρίως τον κύκλο «Μπορούν οι εργάτες να κυβερνήσουν;». Θα μπορώ να απαντάω έτσι μετά το μαρξισμό σε σχέση με την διαγραφή του χρέους, για το πρόγραμμα μας κτλ. Θέλω να προσθέσω ότι με αφορμή τις φοιτητικές εκλογές θα επισκεφτούμε τα Πανεπιστήμια, να μιλήσουμε με τον κόσμο των σχολών ειδικά τώρα που ανοίγει η συζήτηση. Έχουμε κάνει ήδη αφισκοκολλήσεις και οργανώνουμε σειρά παρεμβάσεων.

Μαρία Ριζοπούλου, Θεσσαλονίκη

Για μένα ο Μαρξισμός, πιο επίκαιρος από κάθε άλλη φορά, είναι ένα εργαλείο για να ανοίξουν πραγματικές συζητήσεις μέσα στην κοινωνία, στη σημερινή συγκυρία, που από τη μια έχουμε κυβέρνηση με κορμό την αριστερά και από την άλλη υπάρχουν ανοιχτά σημαντικά μέτωπα όπως τα εργασιακά, η φασιστική απειλή, οι εκβιασμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το χρέος και πάνω απ' όλα να συζητήσουμε το πως η εργατική τάξη μπορεί να γίνει η δύναμη που θα αλλάξει τον κόσμο.

Κοιτάζοντας το πρόγραμμα του Μαρξισμού, βλέπω πως υπάρχουν παράλληλες συζητήσεις που ακόμα δε μπορώ να επιλέξω, αλλά το σίγουρο είναι πως θα καταφέρω να παρακολουθήσω όσο περισσότερες μπορώ. Ενδεικτικό πάντως για το πόσο σημαντικό θεωρώ τον Μαρξισμό, είναι πως αν και η πρώτη μου επαφή με το τετραήμερο ήταν πέρυσι, φέτος συμμετέχω μέσα στον πυρήνα μας για την οργάνωση του.

Αφισκοκολλήσεις, εξορμήσεις σε εργατικούς χώρους στη περιοχή μας και συζητήσεις μας φέρνουν κοντά σε ανθρώπους δραστήριους που έχουν διλήμματα, αγωνίες, ερωτήματα ακόμα και αντιρρήσεις και τους καλούμε όλους να έρθουν στο Μαρξισμό.

Στόχος μας να ανοιχτούμε σε όλους αυτές τις δυο εβδομάδες που έμειναν, υπερκαλύπτοντας το περσινό μας πλάνο. Και θα τα καταφέρουμε!

Γιούλη Καλοφωλιά, Κουκάκι

Μαρξισμός και οικονομία

Στο google η λέξη Grexit είναι από τις πιο δημοφιλείς στο ψαχτήρι του διαδικτύου, ενώ για τους οικονομικούς αναλυτές διεθνώς έχει συχνότητα αναφοράς εφάμιλλη με τον ιστορικό σταθμό της μεγάλης ύφεσης του 1930. Στο 4ήμερο του Μαρξισμού το δίλημμα «Grexit: απειλή ή λύση;» δεν μπορεί παρά να είναι στην καρδιά της συζήτησης για τη διέξοδο από την κρίση.

Το 2012, ήταν μια χρονιά που όλοι μιλούσαν για την έξοδο της Ελλάδας από την Ευρωζώνη. Τότε ο οικονομολόγος της Citigroup, **Ιμπραήμ Ραχμπαρί**, δημιούργησε πρώτη φορά τον όρο «Grexit» από τις λέξεις Greece (Ελλάδα) και Exit (Έξοδος). Πρόσφατα, ο ίδιος δημιούργησε έναν ακόμη όρο: το Grimbo, μια λέξη η οποία αποτελεί σύνθεση των λέξεων Greece και Limbo, όπου «Limbo» σημαίνει προθάλαμος της κόλασης.

Η ειρωνεία είναι ότι ο όρος βγήκε από μια γιγαντιαία επενδυτική τράπεζα η οποία βρέθηκε στο χείλος της χρεοκοπίας στις ΗΠΑ... της Lehman Brothers, στην κρίση του 2007-8, για να διασωθεί με φρεσκοτυπωμένο κρατικό χρήμα, τόνους από δολάρια που έπεσαν σε μια ακόμα μαύρη τρύπα της κρίσης του καπιταλισμού διεθνώς.

Είναι η ίδια τράπεζα η οποία μαζί με μια σειρά γύπες σαν κι αυτήν «απαιτούν», ναι «απαιτούν», περισσότερα μέτρα καταστροφικής λιτότητας στο όνομα της αποφυγής του Grexit, αγκαζέ με τους εκβιασμούς των ΕΕ, ΕΚΤ, ΔΝΤ.

Όλοι τους τρέμουν μην βρεθούν ξαφνικά αυτοί με τη θηλιά του χρέους της Ελλάδας -και όχι μόνο- γύρω από το λαιμό. Γι' αυτό λυσσάνε στην κινδυνολογία με δήθεν αξιόπιστες οικονομικές μελέτες που ποσοτικοποιούν τον «προθάλαμο της κόλασης», όπως ποσοτικοποιούσαν την «άνεμη ανάπτυξη» της οικονομίας της φούσκας, πριν σκάσει και τους πέσει η κεραμίδα της ύφεσης και του χρέους στο κεφάλι.

«Ο φόβος της στάσης πληρωμών βαραίνει την τρόικα», ομολογούν ακόμα και οι Financial Times (6/5). Έχουμε τη δυνατότητα να γυρίσουμε τη θηλιά γύρω από το λαιμό των εκβιαστών του συστήματος. Με γνώσιες εργατικές απαντήσεις που πηγάζουν από τις μάχες χιλιάδων ανθρώπων, οι οποίοι έδιωξαν τους Σαμαροβενιζέλους φέρνοντας στην εξουσία το ΣΥΡΙΖΑ, αλλά σήμερα συγκρούονται με τους συμβιβασμούς των υπουργών του και να αναδείξουμε την αντικαπιταλιστική προοπτική.

Κώστας Σαρρής δημοσιογράφος

Ένας από τους πιο ενδιαφέροντες θεματικούς κύκλους του ΜΑΡΞΙΣΜΟΥ 2015 είναι ο κύκλος με τίτλο «Μαρξισμός και οικονομία». Κάθε χρόνο στο φεστιβάλ οι ομιλητές φροντίζουν με τις εισηγήσεις τους να ξεδιαλύνουν την εικόνα που επιχειρεί να επιβάλλει η άρχουσα τάξη μέσω των ΜΜΕ που ελέγχει.

Φέτος, ο θεματικός κύκλος για την οικονομία έχει τέσσερις ξεχωριστές συζητήσεις. Την Παρασκευή 22/5 στις 4.30μμ στην Α21 στην ΑΣΟΕΕ θα έχουμε την ευκαιρία να ακούσουμε τον μαρξιστή οικονομολόγο, **Μάικλ Ρόμπερτς** στη συζήτηση «Καπιταλισμός και κρίση».

Ο Μάικλ Ρόμπερτς έχει γίνει γνωστός μέσα από τις αναλύσεις του για την οικονομία, τις οποίες μπορεί κανείς να βρει στο μπλογκ του: thenextrecession.wordpress.com.

Η Εργατική Αλληλεγγύη είχε αναδημοσιεύσει συνέντευξή του στο **Socialist Worker** της Βρετανίας στο φύλλο 1054. Μπορείτε να την διαβάσετε εδώ: <http://ergatiki.gr/article.php?issue=1054&id=7256>

Τον Μάρτιο που μας πέρασε το μπλογκ Rednotebook είχε μεταφράσει στα ελληνικά άρθρο του με τίτλο «Η πλασματική έκρηξη», στο οποίο επιχειρηματολογεί ότι η κρίση που ξέσπασε το 2008 συνεχίζεται, ενώ μπορεί να υπάρχει άμεσα νέα έξαρση. Μπορείτε να το διαβάσετε εδώ: <http://tinyurl.com/k2zbnhj>

Δύο ακόμα συζητήσεις θα γίνουν το Σάββατο 23/5. Στις 12 το μεσημέρι στην αίθουσα Α21 θα γίνει η συζήτηση «Μπορούμε να διαγράψουμε το χρέος;» με ομιλητές τον **Μωυσή Λίτση**, τον **Τάκη Θανασούλα** και τον **Πάνο Γκαργκάνα**.

Ο Μωυσής Λίτσης είναι δημοσιογράφος, μέλος των **Financial Crimes** και είναι γνωστός στους αναγνώστες της Εργατικής Αλληλεγγύης από τα οικονομικά άρθρα του που έχουν φιλοξενηθεί στις σελίδες μας. Τους τελευταίους μήνες διατηρεί μπλογκ όπου δημοσιεύονται οικονομικές ειδήσεις, αναλύσεις και συνεντεύξεις

Πανό για το Μαρξισμό στη Φιλοσοφική Αθήνας.

στη διεύθυνση oikonomiallomatiblogspot.gr. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχει το άρθρο με τίτλο «Πλανήτης πνιγμένος στα χρέη» όπου αναφέρεται σε τελευταίες έρευνες για το παγκόσμιο χρέος και την εκτόξευσή του σε δυσθεώρητα ύψη.

Ο Τάκης Θανασούλας είναι ηγετικό μέλος της **ΟΚΔΕ-Σπάρτακος** και συνταξιούχος τραπεζοϋπάλληλος. Στο φύλλο 1157 η Εργατική Αλληλεγγύη είχε φιλοξενήσει συνέντευξή του όπου

εξηγούσε την «άλυτη αντίφαση του καπιταλισμού». Διαβάστε την εδώ: <http://ergatiki.gr/article.php?issue=1157&id=11093>.

Ο Πάνος Γκαργκάνας είναι διευθυντής της **Εργατικής Αλληλεγγύης** και μέλος του ΠΣΟ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Στο τελευταίο τεύχος του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω γράφει για την κρίση χρέους που ήδη μπήκε στον όγδοο χρόνο. Εκεί σημειώνει ότι «η αύξηση του χρέους δεν είναι ελλη-

νική ιδιαιτερότητα, είναι φαινόμενο σύμφυτο με τη σύγχρονη πορεία του καπιταλισμού σε παγκόσμια κλίμακα».

Κεφάλαιο

Την ίδια μέρα στην ίδια αίθουσα (23/5, Α21) ο Άλεξ Καλλίνικος θα μιλήσει για το Κεφάλαιο του Καρλ Μαρξ. Ο Άλεξ Καλλίνικος είναι ηγετικό μέλος της αδερφής οργάνωσης του ΣΕΚ στην Βρετανία, SWP και πανεπιστημιακός. Στο τελευταίο του βιβλίο *Deciphering Capital* καταπιάνεται ακριβώς με το θέμα της συζήτησης οπότε θα είναι μια πολύ καλή ευκαιρία για να λύσουμε πολλές απορίες και να γίνει πλούσια συζήτηση.

Βιβλία του Καλλίνικος μπορείτε να βρείτε στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, ενώ σε προηγούμενα φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης μπορείτε να διαβάσετε την εβδομαδιαία στήλη του σε αναδημοσίευση από το Socialist Worker.

Η συζήτηση που θα κλείσει αυτόν τον θεματικό κύκλο θα γίνει την Κυριακή 24/5 στις 6μμ στην αίθουσα Α22. «Grexit, απειλή ή λύση»; Σε αυτό το ερώτημα θα απαντήσουν ο **Κώστας Σαρρής** και ο **Σωτήρης Κοντογιάννης**.

Ο Κ. Σαρρής είναι δημοσιογράφος και συγγραφέας του βιβλίου «Μνημόνια χρεοκοπίας ή στάση πληρωμών στους τραπεζίτες και εργατικός έλεγχος». Μπορείτε να το βρείτε στο ΜΒ. Επίσης είναι μέλος της συντακτικής ομάδας του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω.

Ο Σ. Κοντογιάννης, δημοσιογράφος στην Εργατική Αλληλεγγύη, έχει γράψει άρθρο με τον ίδιο τίτλο με την συζήτηση στο τελευταίο τεύχος του περιοδικού. Εκεί αναλύει πώς το εργατικό κίνημα μπορεί να βγει νικητής απέναντι στις απειλές των τραπεζιών του ευρώ.

Βοηθητικό βιβλίο για όλο αυτόν τον θεματικό κύκλο είναι το συλλογικό έργο «Ο ελληνικός καπιταλισμός, η παγκόσμια οικονομία και η κρίση», του οποίου κυκλοφορεί η συμπληρωμένη δεύτερη έκδοση.

Κομβικό σημείο η αμφισβήτηση του χρέους

Οι φετινές εκδηλώσεις Μαρξισμός 2015 είναι ιδιαίτερα σημαντικές γιατί για πρώτη φορά έχουμε στην Ελλάδα μία κυβέρνηση της αριστεράς, η οποία όμως δυστυχώς αντί για απαλλαγή από τις πολιτικές που οδήγησαν τη χώρα μας στην κοινωνική χρεοκοπία, ακολουθεί το δρόμο επώδυνων για το εργατικό κίνημα συμβιβασμών, με ενδεχόμενες αρνητικές επιπτώσεις στις προσδοκίες του ελληνικού λαού αλλά και των άλλων λαών της Ευρώπης που πασχίζουν να αποτινάξουν τη λιτότητα.

Το ζήτημα του χρέους έχει κομβική σημασία,

όπως δείχνουν τα εκατομμύρια ευρώ που συνεχίζει να καταβάλλει το ελληνικό κράτος στους πιστωτές, την ίδια στιγμή που αυτοί εκβιάζουν, ώστε να μην υπάρξει ούτε και το ελάχιστο φιλεργατικό μέτρο (ΣΣΕ, φρένο στις ομαδικές απολύσεις κλπ).

Τον τελευταίο καιρό με πρωτοβουλία της προέδρου της Βουλής Ζωής Κωνσταντοπούλου, έχει συσταθεί η Επιτροπή Αλήθειας για το Δημόσιο Χρέος, η οποία επιχειρεί να ξετυλίξει το κουβάρι του πως και γιατί φτάσαμε ως εδώ. Μία πολύτιμη

πρωτοβουλία η οποία μπορεί να βοηθήσει στην ενδυνάμωση του κινήματος για διαγραφή του χρέους αλλά και να δημιουργήσει ανάλογες συνθήκες και στην υπόλοιπη Ευρώπη, αφού το ζήτημα του παράνομου, απεχθούς ή μη νόμιμου χρέους είναι πανευρωπαϊκό και διεθνές ζήτημα.

Μην ξεχνάμε ότι το ελπιδοφόρο αντικαπιταλιστικό κίνημα των αρχών του 2000 προήλθε σε σημαντικό βαθμό από τις κινητοποιήσεις για διαγραφή του χρέους του Τρίτου Κόσμου.

Μωυσής Λίτσης, δημοσιογράφος

Λεφτά και προσλήψεις για τα Νοσοκομεία

ΑΓ.ΣΑΒΒΑΣ

Μέσα στην εβδομάδα θα προχωρήσουμε σε γενική συνέντευση του σωματείου ενόψει της απεργίας στις 20 Μάη, γιατί παρά τις υποσχέσεις τα προβλήματα στα νοσοκομεία παραμένουν τα ίδια, σε βαθμό που το προσωπικό στα νοσοκομεία έχει οδηγηθεί στην εξάντληση.

Αυτό είναι και το μεγαλύτερο πρόβλημα αυτή τη στιγμή. Η έλλειψη προσωπικού που θα ενταθεί ακόμα περισσότερο το επόμενο διάστημα γιατί πρόκειται να γίνουν και νέες συνταξιοδοτήσεις. Στο νοσοκομείο μας έχουμε πολύ λίγους Παρασκευαστές. Υπάρχει τμήμα με έναν μόνο Παρασκευαστή και αυτό είναι τραγικό γιατί σημαίνει ότι δεν μπορούν να γίνουν στην ώρα τους οι κυτταρολογικές εξετάσεις, με αποτέλεσμα σε ένα αντικαρκινικό νοσοκομείο να καθυστερεί η διάγνωση και άρα τα χειρουργεία και οι ασθενείς να χάνουν πολύτιμο χρόνο.

Ακόμα και αυτές οι ελάχιστες 3.000 προσλήψεις που έχουν ανακοινωθεί καθυστερούν. Δεν φτάνουν ούτε καν για τα νοσοκομεία της Αττικής. Μόνο στο δικό μας νοσοκομείο χρειάζονται τουλάχιστον 300 άτομα για να καλυφθούν οι κενές θέσεις.

Δεν μπορούμε πια να ανεχόμαστε ότι τα νοσοκομεία λειτουργούν μόνο και μόνο από το φιλότιμο των εργαζόμενων. Χρειάζεται να ξαναβρούμε στον αγώνα να οργανώσουμε μία μαζική γενική συνέλευση και όλες τις επόμενες ημέρες η επιτροπή αγώνα μαζί με το σωματείο να κάνουμε γύρες σε όλο το νοσοκομείο για να οργανώσουμε το μεγαλύτερο δυνατό κατέβασμα από τον Άγιο Σάββα σε αυτή την απεργία σταθμό.

Κούλα Κοκολάκη, Γραμματέας Σωματείου Εργαζόμενων Νοσοκομείου Αγ. Σάββα

ΑΤΤΙΚΟ

Την περασμένη Τετάρτη 6 Μάη έγινε μία μαζική γενική συνέλευση του Σωματείου Εργαζόμενων στο Αττικό Νοσοκομείο.

Αυτό που συζητήθηκε ήταν ότι χρειάζεται να συνεχίσουμε τις κινητοποιήσεις μας, αφού οι απαντήσεις, που πήραμε από τους υπουργούς και τη διοίκηση της ΔΥΠΕ, στις συναντήσεις που είχαμε μαζί τους, δεν ικανοποίησαν κανένα από τα αιτήματά μας. Κοινή εκτίμηση των συναδέλφων ήταν ότι χρειάζεται να συνεχίσουμε στον ίδιο δρόμο του αγώνα και να διεκδικήσουμε προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, την οικονομική ενίσχυση των νοσοκομείων, την πληρωμή των υπερωριών και εφημεριών την επιστροφή των κλεμμένων από τους μισθούς μας, καθώς και να σταματήσει το απαράδεκτο φαινόμενο της νοσηλείας στα ράντζα που εμφανίζεται μετά από κάθε εφημερία.

Αποφασίσαμε τη συμμετοχή του σωματείου στην Πανυγειονομική 24ωρη απεργία της ΠΟΕΔΗΝ και της ΕΙΝΑΠ στις 20 Μαΐου και στη συγκέντρωση στις 12 στο Υπουργείο Υγείας με το πανό μας.

Η απεργία στις 20 του Μάη μπορεί να γίνει ένας μεγάλος σταθμός που θα ενώσει τους δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους στα δημόσια νοσοκομεία και θα στείλει το μήνυμα στη νέα κυβέρνηση, ότι απαιτούμε να βάλει πάνω από τις συμφωνίες με τους “θεσμούς” για την εξυπηρέτηση του χρόους, τη δημόσια δωρεάν υγεία και τις ανάγκες των εργαζόμενων (και) σε αυτήν.

Σπύρος Στάικος
αν. Γραμματέας του Σωματείου

Με 24ωρη απεργία την Τετάρτη 20 Μάη και συγκέντρωση στις 12.30 το μεσημέρι στο υπουργείο Υγείας, ξαναπίνουν οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία το νήμα του αγώνα, διεκδικώντας λεφτά για τη δημόσια και δωρεάν υγεία και πρόνοια, προσλήψεις προσωπικού και εξόφληση των δεδουλευμένων.

Όπως ανακοίνωσε η Εκτελεστική της ΠΟΕΔΗΝ, η συγκέντρωση στο υπουργείο Υγείας θα είναι πανελλαδική και γι’ αυτό το λόγο η Ομοσπονδία καλεί τα σωματεία μέλη της να νοικιάσουν πούλμαν “από όλη την χώρα, για οργανωμένη κάθοδο στη συγκέντρωση της Αθήνας”. Τη συμμετοχή της στην απεργία αποφάσισε και η **ΕΙΝΑΠ** (Νοσοκομειακό Γιατρόι Αθήνας-Πειραιά) και η **ΕΝΙΘ** (Νοσοκομειακοί Γιατροί Θεσσαλονίκης). Το **Συντονιστικό Πρωτοβάθμιων Σωματείων, Επιτροπών Αγώνα και Εργαζόμενων Νοσοκομείων** συνεδριάζει την Παρασκευή 15 Μάη στις 6.30μμ στον Άγιο Σάββα, με στόχο την καλύτερη οργάνωση της Απεργίας στις 20 Μάη.

Η ηγεσία της ΠΟΕΔΗΝ είχε δεσμευτεί ότι θα προχωρήσει σε προκήρυξη 24ωρης απεργίας από τις αρχές Απρίλη, αμέσως μετά την πανελλαδική σύσκεψη με τα ΔΣ των σωματείων των νοσοκομείων που έγινε στις 2/4 και τη συνάντηση που έγινε την ίδια μέρα με τον υπουργό Υγείας **Κουρουμπλή**. Μπορεί ο υπουργός να υποσχέθηκε 4.500 προσλήψεις όμως δεν υπήρξε καμία δέσμευση για αύξηση της κρατικής επιχορήγησης για το 2015, με αποτέλεσμα τα νοσοκομεία να εξακολουθούν να βρίσκονται σε τραγική οι-

κονομική κατάσταση.

Όπως αναφέρει η ΠΟΕΔΗΝ σε ανακοίνωσή της “οι λειτουργικές δαπάνες των Νοσοκομείων μειώθηκαν 60% μεταξύ των μνημονιακών ετών 2010 – 2014 και στον προϋπολογισμό του έτους 2015 είναι μειωμένες κατά 290 εκατ. ευρώ, σε σχέση με το έτος 2014. Για εφέτος αν και κύλισαν τέσσερις μήνες, επιχορηγήθηκαν ένα δωδεκατημόριο εντός του μηνός Μαρτίου (μήνας αναφοράς Ιανουάριος) και μάλιστα με περικοπή 51%.

Ελλείψεις

Ταυτόχρονα για την κάλυψη των χρηματοδοτικών αναγκών της Χώρας, σκουπίστηκε ότι ταμειακό υπόλοιπο και αποθεματικό διέθεταν, αν και ήταν «λειψά» για να καλύψουν τις ληξιπρόθεσμες οφειλές των Νοσοκομείων. Οι ελλείψεις βασικών ειδών, φαρμακευτικού και υγειονομικού υλικού, ήδη υφίστανται και ημέρα με την ημέρα η κατάσταση γίνεται μη διαχειρίσιμη. Η Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου, 20 Απριλίου 2015 για τη μεταφορά των ταμειακών διαθεσίμων των φορέων της Γενικής κυβέρνησης, εκδόθηκε την στιγμή που είναι σκουπισμένος ο «πάτος του βαρελιού» των οικονομικών των Νοσοκομείων”.

Ακόμα και η υπόσχεση των 4.500 προσλήψεων παραπέμπεται στις καλένδες, ενώ η συντριπτική πλειοψηφία όσων προκηρυχθούν φέτος θα αφορά συμβασιούχους. “Όπως δήλωσε ο υφυπουργός Υγείας, **Ανδρέας Ξανθός**, στη συνάντηση που έγινε μετά τη συγκέντρωση που πραγματοποιήσαν οι γιατροί που βρίσκονται σε επίσκεψη την Παρα-

Τα νοσοκομεία στην πορεία της Πρωτομαγιάς

σκευή 8/5: “υπάρχει ένα πακέτο 1.095 θέσεων οι οποίες έχουν πράξη υπουργικού συμβουλίου, δηλαδή είναι ένα βήμα πιο μπροστά στη δυνατότητα προκήρυξης (αυτές είναι 706 θέσεις νοσηλευτών, 200 εργαστήρια και 90 γιατρών).

Αυτές τις μέρες περιμένουμε τις τελικές εγκρίσεις για άλλες 600 θέσεις επικουρικών γιατρών, 600 επικουρικών παραι-

ατρικού προσωπικού και μία κατανομή 620 θέσεων επικουρικών γιατρών για την πρωτοβάθμια φροντίδα. Οι υπόλοι-

πες θέσεις, μέχρι τις 4000, θα κατανεμηθούν σε ένα δεύτερο χρόνο”.

Η απεργία στις 20 Μάη, είναι η πρώτη μεγάλη απάντηση των εργαζόμενων στα δημόσια νοσοκομεία που ανήκουν σε μία από τις μεγαλύτερες ομο-

σχέση με τη διαπραγμάτευση της χώρας και το νέο δημοσιονομικό πλαίσιο που θα συμφωνηθεί θα επηρεάσει την τελική απόφαση”.

Συνέχιση

Μετά από αυτή την εξέλιξη έγινε συντονιστικό των γενικών συνελεύσεων των νοσοκομείων που βρίσκονται σε επίσκεψη. Μεταφέρθηκε η εικόνα της μαζικής συμμετοχής των γιατρών στις επισκέψεις, ενώ η συντριπτική πλειοψηφία των ομιλητών πρότεινε τη συνέχιση των επισχέσεων μέχρι την πληρωμή των εφημεριών στο τέλος Μάη.

“Αν δεν κάναμε μαζικά επισχέσεις σε όλο το λεκανοπέδιο και σε αρκετές πόλεις της Ελλάδας θα μας είχαν φάει τις εφημερίες του 2015”, είπε ο **Χρίστος Αργύρης** από το Γεννηματας. “Απέναντι στους εκβιασμούς της τρόικας και τους εσωτερικούς εκβιασμούς ότι δεν υπάρχουν λεφτά και θα χρεωκοπήσουμε, οι εργαζόμενοι αν βγουν σε κινητοποιήσεις, μπορούν να κερδίζουν. Είναι μία πρώτη νίκη το γεγονός ότι εκταμειώνονται χρήματα για να δοθούν στους γιατρούς που είναι σε επίσκεψη αλλά αυτό που χρειάζεται είναι να κάνουμε μαζικές γενικές συνελεύσεις τη Δευτέρα και να συζητήσουμε με τους συναδέλφους μας ότι χρειάζεται περατέπω πίεση στο υπουργείο και να δώσουμε όλοι μαζί ραντεβού στις 20 Μάη στην 24ωρη πανυγειονομική απεργία.

σπονδίες του δημοσίου τομέα. Έρχεται μετά την εκλογή της νέας κυβέρνησης, για να στείλει το μήνυμα ότι οι εργαζόμενοι διεκδικούν να πάρουν πίσω όλα όσα τους έκλεψαν οι μνημονιακές κυβερνήσεις και να εμποδίσουν την εφαρμογή των νέων συμφωνιών με την ΕΕ και το ΔΝΤ.

Σε όλο το δημόσιο

Χρειάζεται να γίνει σταθμός για όλους τους εργαζόμενους στην υγεία αλλά και για όλο το δημόσιο. Γίνεται σε μία πολύ κρίσιμη περίοδο, τη στιγμή που η ΕΕ και το ΔΝΤ συνεχίζουν τους εκβιασμούς απέναντι στην κυβέρνηση, η οποία ετοιμάζεται να υπογράψει μία νέα συμφωνία -μνημόνιο που προβλέπει πρωτογενές πλεόνασμα, δηλαδή λιτότητα, περικοπές και ιδιωτικοποιήσεις. Έτσι, το πρακτικό αποτέλεσμα για την υγεία είναι ότι τα βασικά πλαίσια των μνημονιακών προϋπολογισμών και επιλογών που έβαλαν οι Λοβέρδοι, οι Γεωργιάδης και οι Βορίδηδες παραμένουν.

Η οργάνωση αυτής της απεργίας από τα κάτω, μέσα από επιτροπές αγώνα, γενικές συνελεύσεις, περιοδείες, εξορμήσεις και απεργιακές φρουρές μπορεί να εξασφαλίσει τη μεγαλύτερη δυνατή συμμετοχή και να βάλει πίεση σε όλες τις ομοσπονδίες της υγείας αλλά και στην ΑΔΕΔΥ, να πάρει απόφαση για απεργία σε όλο το δημόσιο εκείνη την μέρα. Ήδη, η ΑΔΕΔΥ αποφάσισε να καλέσει σύσκεψη Ομοσπονδιών και Πρωτοβάθμιων Σωματείων την Πέμπτη 14 Μάη στη 1μμ στο ΤΕΕ.

Κατερίνα Θωίδου

Κυκλοφόρησε το νέο απεργιακό Νυστέρι No 28

Ψ.Ν.Θ

Απεργία στις 20 Μάη είναι ένα σημαντικός σταθμός για όλους τους εργαζόμενους στην Υγεία πανελλαδικά. Είναι η συνέχεια στους αγώνες που κάναμε κόντρα στην πολιτική των μνημονίων στην Υγεία.

Μετά την αλλαγή της κυβέρνησης τα νοσοκομεία συνεχίζουν να υποφέρουν από την υποχρηματοδότηση, τις ελλείψεις σε υλικά, τις τεράστιες ελλείψεις προσωπικού. Οι εργαζόμενοι στην υγεία προσπαθούν να στηρίξουν τα νοσοκομεία και οι προσλήψεις που έχουν ανακοινωθεί είναι σταγόνα στον ωκεανό. Έχουμε φτάσει στο σημείο να κάνουμε 10 με 15 νυχτέρια το μήνα, μέσα σε άθλιες συνθήκες και τα περισσότερα μάλιστα χωρίς να τα πληρωνόμαστε. Δεν μπορούμε να ανεχτούμε από την κυβέρνηση να βάζει προτεραιότητα την πληρωμή του χρόους και οι εργαζόμενοι με τους ασθενείς να έρχονται για άλλη μία φορά σε δεύτερη μοίρα.

Ήδη έχω συζητήσει με συναδέλφους που είναι διατεθειμένοι να κατέβουν στην Αθήνα για να δείξουμε και στην πράξη ότι είμαστε αποφασισμένοι να βάλουμε τέρμα στην εντατικοποίηση και τη διάλυση. Χρειάζεται να προχωρήσουμε άμεσα σε γενική συνέλευση για να συζητήσουμε τη σημασία της απεργίας στις 20 Μάη και να εξασφαλίσουμε τη συμμετοχή μας στο συλλαλητήριο της Αθήνας όπως κάναμε και άλλες φορές στο παρελθόν.

Κατερίνα Αβραμίδου,
εργαζόμενη στο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης

ΑΓΛΑΪΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ

Αυτή την εβδομάδα ξεκινάμε σαν σωματείο εργαζόμενων την οργάνωση της 24ωρης πανυγειονομικής απεργίας στις 20 Μάη. Καλούμε τους συναδέλφους να ξαναπιάσουμε το νήμα του αγώνα για να σταματήσουμε την υποβάθμιση της δημόσιας υγείας, να διεκδικήσουμε αύξηση της χρηματοδότησης και προσλήψεις μόνιμου προσωπικού.

Μέσα στην εβδομάδα θα συνεδριάσει το Διοικητικό Συμβούλιο του σωματείου και από την πλευρά μας θαβάλουμε την πρόταση για την πραγματοποίηση γενικής συνέλευσης. Μέχρι τότε οργανώνουμε εξορμήσεις μέσα στα τμήματα, για να μιλήσουμε για τη σημασία αυτής της απεργίας.

Όλες οι εξαγγελίες που έκανε αυτή η κυβέρνηση έχουν αυτή τη στιγμή παγώσει. Τα νοσοκομεία είναι στο κόκκινο, υπάρχουν τραγικές ελλείψεις σε φάρμακα και υλικά αλλά και σε προσωπικό, ενώ δεν έχουμε πληρωθεί ακόμα τις εφημερίες.

Επιπλέον οι Διοικητές των νοσοκομείων που είχαν διοριστεί από την προηγούμενη κυβέρνηση και εφάρμοζαν τη μνημονιακή πολιτική παραμένουν στις θέσεις τους. Εμείς διεκδικούμε όχι μόνο να αλλάξουν αλλά και να εκλεγονται από τις γενικές συνελεύσεις των εργαζομένων.

Μαρία Αλιφέρη, γραμματέας σωματείου Παιδών Αγλαΐα Κυριακού

Οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία έχουμε ξεπεράσει τα όρια της υπομονής και της αντοχής μας. Όλα αυτά τα χρόνια καταφέραμε με τους αγώνες μας να κρατήσουμε τα νοσοκομεία ανοιχτά.

Από τα κάτω

Τώρα συνεχίζουμε. Η απεργία στις 20 Μάη βγήκε από τα κάτω. Προέκυψε ύστερα από την κινητοποίηση που είχαμε κάνει μαζί με τον Άγιο Σάββα και άλλα πρωτοβάθμια σωματεία στο υπουργείο Υγείας στις 11 Μάρτη την πιο πίεση που ασκήθηκε από την πλευρά του Συντονιστικού στη σύσκεψη με τα σωματεία που διοργάνωσε η ΠΟΕΔΗΝ στις αρχές Απρίλη.

Είναι η καλύτερη ευκαιρία να επιχειρώσουμε όλους τους συναδέλφους από όλα τα νοσοκομεία και να δείξουμε ότι όλοι μαζί δεν θα αφήσουμε να περάσουν οι εκβιασμοί της ΕΕ και του ΔΝΤ και να ξεσκίσουμε και τους συναδέλφους σε όλο το δημόσιο τομέα αλλά και τους ασθενείς. Σκοπεύουμε σαν σωματείο να βγάλουμε επίσης μία ανακοίνωση προς τους ασθενείς εξηγώντας τους ποιος φταίει για τη διάλυση των νοσοκομείων και καλώντας τους να σταθούν δίπλα μας στον αγώνα που κάνουμε για Δημόσια και Δωρεάν Υγεία για όλους.

ΕΛΠΕ

Το πρωί της Παρασκευής 8/5, και ενώ 2.500 εργολαβικοί και 700 μόνιμοι εργαζόμενοι βρίσκονταν στα διυλιστήρια των ΕΛΠΕ στον Ασπρόπυργο, κατά τη διάρκεια εργασιών συντήρησης, ξέσπασε φωτιά. Από τη φωτιά τραυματίστηκαν 6 εργαζόμενοι, οι 5 βρίσκονται σε κρίσιμη κατάσταση.

Τα ΜΜΕ το παρουσίασαν ως ατύχημα και η διοίκηση των ΕΛΠΕ ως «περιστατικό ανάφλεξης», οι εργαζόμενοι είχαν ριζικά διαφορετική άποψη. Άμεσα βγήκαν έξω από το εργοστάσιο, έκλεισαν το δρόμο και αρνήθηκαν να επιστρέψουν στα πόστα τους ενώ κάλεσαν έκτακτη γενική συνέλευση για το πρωί της επόμενης μέρας. Η κινητοποίηση στηρίχτηκε από αρκετές ομοσπονδίες, το **Εργατικό Κέντρο Ελευσίνας και Δυτικής Αττικής**, το **σωματείο των ΕΛΠΕ** και το **Δήμο Χαϊδαρίου**, ενώ αποφασίστηκε νέα 48ωρη απεργία στις 10-11 Μαΐου.

Η 48ωρη απεργία γνώρισε καθολική συμμετοχή, αφού ούτε ένας από τους εργολαβικούς εργαζόμενους δεν μπήκε για δουλειά. Στη μαζική συγκέντρωση και συνέλευση της Δευτέρας 11/5, ο προβληματισμός και η οργή ήταν τα κυρίαρχα στοιχεία, ενώ αποφασίστηκε απεργία και για την Τρίτη 12/5. Σε ανακοίνωση που εξέδωσε το **Συνδικάτο Μετάλλου Αττικής**, μετά από συνάντηση του τη Δευτέρα 11/5 με τη διοίκηση των ΕΛΠΕ και την Επιθεώρηση Εργασίας, αναφέρει σε σχέση με τις δεσμεύσεις που απέσπασε ότι : «*θα δοθεί παράταση στο χρόνο αποπεράτωσης του έργου, θα σταματήσουν οι παραβιάσεις των ωραρίων και ρεπό, θα παρθούν μέτρα ασφαλείας και θα ασκηθούν πιέσεις στους εργολάβους για αύξηση των χαμηλών ημερομισθίων*».

Γαλέρα

Κάθε 5-6 χρόνια τα διυλιστήρια είναι υποχρεωμένα να κάνουν Shut Down, έτσι λέγεται στη γλώσσα του κλάδου η γενική συντήρηση των εγκαταστάσεων κατά τις οποίες δεν πραγματοποιείται καμία άλλη εργασία στο χώρο. Οι συνθήκες σε τέτοιες εργασίες πάντα είναι δύσκολες και επικίνδυνες, όμως αυτή τη φορά το θράσος της εργοδοσίας ξεπέρασε κάθε όριο. Η ιδιωτικοποίηση και η είσοδος του Λάτση στα ΕΛΠΕ, και το πέραςμα ολόκληρων τομέων, όπως η συντήρηση, σε εργολάβους, έχουν δημιουργήσει συνθήκες γαλέρας για την μεγιστοποίηση των κερδών. Το 2014 υπήρξε μείωση κατά 20% του εργατικού κόστους, με τα κέρδη του τελευταίου τριμήνου να σπάνε κάθε ρεκόρ.

Ο Νάσος Παυλάκης, εργολαβικός μεταλλεργάτης, απολυμένος από τη Χαλυβουργία του Μάνεση, είπε στη

Το θανατερό κόστος των ιδιωτικοποιήσεων

9/5, απεργία και συγκέντρωση έξω από τα διυλιστήρια στον Ασπρόπυργο

συνέλευση: «Είμαι 9 μήνες άνεργος, ήρθα εδώ για ένα μεροκάματο, οι συνθήκες είναι τραγικές. Κάθε μέρα 12ωρο, χωρίς Κυριακή, χωρίς ρεπό, πόσο να αντέξεις. Η κούραση συσσωρεύεται. Υπάρχουν νέα παιδιά που δουλεύουν 16 ώρες, κάποιιοι σκαρφαλωμένοι στα 36 μέτρα. Την πρώτη μέρα χτυπάς με το σφυρί, τη δεύτερη σου κόβονται τα χέρια, την τρίτη δεν μπορείς ούτε να ανέβεις τη σκαλωσιά. Θέλουμε να μπορούμε να γυρνάμε στις οικογένειες μας ζωντανό!».

Εργοδοτικό έγκλημα

Δεν ήταν ούτε ατύχημα ούτε η κακιά η ώρα. Είναι ακόμα ένα επεισόδιο στο σήριαλ των εργοδοτικών εγκλημάτων απέναντι στην εργατική τάξη. Το συγκεκριμένο μάλιστα, είναι από τα πιο κυνικά, δεν υπήρχαν έξοδοι διαφυγής, ο συναγερμός δεν δούλεψε, παρότι τα εργατικά σωματεία είχαν προειδοποιήσει για τον κίνδυνο εδώ και εβδομάδες.

Ο Παναγιώτης Οφθαλμίδης, πρόεδρος του Πανελλήνιου Σωματείου Εργαζομένων στα ΕΛΠΕ είπε στην ΕΑ: «Η διεύθυνση αποφάσισε να μειώσει τη διάρκεια του Shut Down κατά 50% επειδή αυτή την περίοδο έχει πολύ μεγάλο περιθώριο κέρδους. Είχαμε επισημάνει τους κινδύνους που απορρέουν από αυτήν την απόφαση, 20 μέρες πριν ξεκινήσουν οι εργασίες εκδώσαμε και σχετική ανακοίνωση. Συναντηθήκαμε με τη διοίκηση και τους θέσαμε το θέμα, ζητώντας να μην υπάρξει τόσο μεγάλη εντατικοποίηση γιατί υπάρχουν κίνδυνοι για ατύχημα, αλλά δεν μας άκουσαν».

Σε τέτοιες συνθήκες εντατικοποίησης και εξάντλησης κάθε μέτρο ασφαλείας πάει περίπατο. Όπως δήλωσε στην ΕΑ έμπειρος εργάτης στα ΕΛΠΕ: «Σε λίγα τετραγωνικά μέτρα στριμώχνονται 4 και 5 συνεργεία ενώ σε τέτοιες καταστάσεις κάτι τέτοιο απαγορεύεται. Τόσο εύφλεκτα είναι

τα προϊόντα που μπορούν να αρπάξουν φωτιά ακόμα και από έναν προβολέα φωτισμού. Οι συνάδελφοι είναι συγκλονισμένοι και αυτό φάνηκε τις μέρες της απεργίας».

Ο Σωτήρης Πουλικάγιαννης, πρόεδρος του **Συνδικάτου Μετάλλου Πειραιά-Αττικής**, υπογραμμίζει την εικόνα αυτή τονίζοντας στην ΕΑ: «Παλιά το Shut Down κρατούσε 90 μέρες, μετά 60, μετά 45 και τώρα θέλουν να το πάνε στις 23! Αυτό είναι ανθρωπίνως αδύνατον. Για να ρίξουν τα κόστη προσλαμβάνουν φτηνούς, άπειρους και ανειδίκευτους εργάτες. Το μείγμα αυτό είναι εκρηκτικό, θα οδηγήσει σίγουρα σε ατύχημα, το είχαμε επισημάνει στο κάλεσμα μας για την εργατική Πρωτομαγιά». Ενώ πρόσθεσε σε σχέση με την προσπάθεια των εργολάβων να τρομοκρατήσουν τους εργαζόμενους: «Υπάρχει ολόκληρος μηχανισμός στημένος από τους εργολάβους, όλος ο τοπικός πυρήνας της Χρυσής Αυγής πληρώνεται από τους εργολάβους για να κάνουν τους μάγκες και να πουλάνε προστασία, σήμερα δεν τόλμησαν να εμφανιστούν. Θα χρειαστούν πολλές κινητοποιήσεις για να αντιμετωπιστεί το φαινόμενο, εκτός από τη δίκη της ΧΑ που έχει ξεκινήσει και θα διαρκέσει, η μάχη είναι εδώ, στους χώρους εργασίας. Πρέπει να τους αποκαλύψουμε και να τους απομονώσουμε, όπως στην Cosco που οι εργάτες ξεσηκώθηκαν και τους διέγραψαν από το σωματείο».

Πετρόλα 1992

Δεν πρόκειται για το πρώτο τέτοιο «ατύχημα» που συμβαίνει σε διυλιστήρια. Το 1992 στις εγκαταστάσεις της Πετρόλα, είχε σημειωθεί έκρηξη με 14 εργάτες να χάνουν τη ζωή τους και άλλους 10 να τραυματίζονται σοβαρά. Τότε το πόρισμα των ειδικών εκδόθηκε μήνες μετά και απέδιδε ευθύνες στις... σωλήνες και τη διαρρύθμιση του χώρου.

Σε συνάντηση που είχε ο υπουργός Π. Λαφαζάνης με το σωματείο των ΕΛΠΕ την ημέρα του ατυχήματος, δεσμεύτηκε ότι θα αποδοθούν ευθύνες. Αυτό που ξέχασε ο υπουργός να αναφέρει είναι ότι η νέα διοίκηση, η οποία είχε αναλάβει 2 μέρες πριν το ατύχημα, ήταν προϊόν της συναίνεσης ανάμεσα στους δύο βασικούς μετόχους, δηλαδή το Λάτση και στο ελληνικό κράτος. Καθόλου τυχαία και στις δύο περιπτώσεις, ο μεγαλύτερος μέτοχος ήταν η οικογένεια Λάτση. Για τους εργαζόμενους το πόρισμα έχει βγει ήδη, ένοχος είναι ο Λάτσης και η διοίκηση που βάζουν τα κέρδη πάνω από τις ζωές των εργατών.

Προηγούμενο δεν έχει μόνο η εργοδοτική αυθαιρεσία, αλλά και η εργατική αντίσταση στα διυλιστήρια. Το 2011 είχε ξεσπάσει στις εγκαταστάσεις απεργία που κράτησε 11 μέρες ενάντια στις αλλαγές που προωθούσε η διοίκηση. Τότε οι βαρόνοι των ΜΜΕ, στάθηκαν στο πλευρό του Λάτση και συστηματικά διαστρέβλωναν την πραγματικότητα. Η αντίσταση στην υποστελέχωση και την πτώση των στάνταρ ασφαλείας που θα έφερνε η εργολαβοποίηση παρουσιάστηκε ως «συντεχνιακός αγώνας για την υπεράσπιση σκανδαλωδών προνομίων». Σήμερα που οι χειρότεροι φόβοι των εργατών επαληθεύτηκαν με τον πιο αιματηρό τρόπο, οι ίδιοι βαρόνοι προσαθούν να υποβαθμίσουν το έγκλημα.

Ο καλύτερος τρόπος για να τιμήσουμε τους εργάτες που τραυματίστηκαν στα ΕΛΠΕ είναι η πάλη για προσλήψεις, 8ωρο, ΣΣΕ και δικαιώματα. Χρειάζεται μαζικά το εργατικό κίνημα να διεκδικήσει την κρατικοποίηση των διυλιστηρίων, χωρίς να πάρει ούτε ένα ευρώ ο Λάτσης, να παλέψει για τον εργατικό έλεγχο σε αυτή τη στρατηγική εταιρεία. Μόνον έτσι οι ζωές των εργατών θα μπουν στ' αλήθεια πάνω από τα κέρδη των αφεντικών.

Μανώλης Σπαθής

Ποιος είναι ο Λάτσης

Ποιος είναι ο Σπύρος Λάτσης;

Ο δεύτερος πιο πλούσιος Έλληνας καπιταλιστής (μετά το Νιάρχο).

Τι κατέχει;

Το 40% των ΕΛΠΕ μέσω της Paneuropean Oil and Industrial Holdings με έδρα στο Λουξεμβούργο, τη Lamda Developments (άρπαξε πολλά φιλέτα με σημαντικότερο το παλιό αεροδρόμιο στο Ελληνικό), την ελβετική τράπεζα EFG, τη ναυτιλιακή CMM με 12 πλοία (άλλα τόσα έχουν ήδη παραγγελθεί στην Κορέα), την PrivatSea εταιρεία ενοικίασης υπερπολυτελών σκαφών, συμμετοχή στο μετοχολόγιο της Εθνικής Τράπεζας, μια τεράστια κτηματομεσιτική εταιρεία στο Λονδίνο, ενώ έχει και πολλές ακόμη δουλειές, κυρίως στη Σ. Αραβία και τη Μέση Ανατολή.

Πόσο πλούσιος;

Με περιουσία 2,7 δισεκατομμύρια δολάρια βρίσκεται στη θέση 782 της λίστας με τους πιο πλούσιους ανθρώπους του πλανήτη. Το 2006 είχε φτάσει στη θέση 51.

Ένας εργαζόμενος δεν τα βγάζει αυτά ούτε σε 1.000 ζωές

Για την ακρίβεια, ο πιο «καλοπληρωμένος» υπάλληλος των ΕΛΠΕ, αν ήταν εξαιρετικά τυχερός, θα χρειαζόταν 1.377 ζωές, και αυτό μόνον αν αποταμίευε ολόκληρο το μισθό του (μικτά).

Πώς τα έβγαλε όλα αυτά τα λεφτά;

Τα κληρονόμησε από τον πατέρα του, Γιάννη Λάτση.

Και ο πατέρας του πώς τα έβγαλε;

Ο καπετάν Γιάννης, όπως ήταν γνωστός, συνεργάστηκε με τους Ιταλούς στην κατοχή, ενώ τον βοήθησε η Χούντα να στήσει την Πετρόλα στην Ελευσίνα το 1972, επίσης «έτυχε» να είναι φίλος του βασιλιά της Σαουδικής Αραβίας.

Όταν ξέσπασε ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος, η Αριστερά διεθνώς έπρεπε να πάρει θέση για τον χαρακτήρα του και τα πολιτικά καθήκοντα που απέρρεαν από τις εκτιμήσεις της. Αυτό αποδείχθηκε μια δύσκολη διαδικασία με πολλές στροφές και γυρίσματα.

Μέχρι την παραμονή του πολέμου τα Κομμουνιστικά Κόμματα σε όλο τον κόσμο ήταν οι πιο ενθουσιώδεις υποστηρικτές της συγκρότησης μιας συμμαχίας που θα «απέτρεπε» ακόμα και θα πολεμούσε τη ναζιστική Γερμανία. Από το 1935 τα Κομμουνιστικά Κόμματα είχαν υποστεί-λει τη σημαία της πάλης ενάντια στους εξοπλισμούς και το милитарισμό στο όνομα της υπεράσπισης της πατρίδας και της δημοκρατίας. Λέξεις όπως ιμπεριαλισμός, милитарισμός, καταπίεση επιφυλάσσονταν στα ντοκουμέντα της Κομιντέρν μόνο για τις χώρες του Άξονα. Στις 23 Αυγούστου 1939 ήρθε το πρώτο σοκ: η Ρωσία υπέγραψε το Σύμφωνο Μη-Επίθεσης με τη ναζιστική Γερμανία (Σύμφωνο Ρίμπεντροπ-Μολότοφ). Τα ΚΚ σε όλο τον κόσμο αιφνιδιάστηκαν.

Αυτή η στροφή δεν σηματοδοτούσε κάποιου είδους επιστροφή στις επαναστατικές παραδόσεις πάνω στις οποίες χτίστηκε η Κομιντέρν. Για δυο αλληλένδετους λόγους. Συνδεόταν με την υπεράσπιση του Συμφώνου Ρίμπεντροπ-Μολότοφ και όσα περιλάμβανε, ουσιαστικά το διαμελισμό της Πολωνίας. Και το πολιτικό «διά ταύτα» δεν ήταν ούτε οι εργατικοί αγώνες ενάντια στις θυσίες που επέβαλε ο πόλεμος ούτε η επαναστατική προοπτική που θα γεννούσαν. Ήταν η στήριξη στις «ειρηνευτικές πρωτοβουλίες» του ενός ιμπεριαλιστικού στρατοπέδου.

Για παράδειγμα στις 26 Σεπτέμβρη 1939 ο Ρίμπεντροπ και ο Μολότοφ σε κοινό ανακοινωθέν τους δήλωναν ότι θα ξεκινήσουν «κοινές προσπάθειες» για την επίτευξη «δικαίας ειρήνης» που αν απορριφθούν η «ευθύνη για τη συνέχιση του πολέμου θα βαραίνει τη Γαλλία και τη Βρετανία».

Γραφειοκρατία

Η εξωτερική πολιτική της Ρωσίας άλλαζε και η Κομιντέρν έπρεπε να ευθυγραμμιστεί χωρίς πολλές κουβέντες. Όταν ιδρύθηκε το 1919, φιλοδοξούσε να γίνει το επιτελείο και το παγκόσμιο κόμμα της σοσιαλιστικής επανάστασης. Η επικράτηση της γραφειοκρατίας στην Ρωσία άλλαξε δραματικά το ρόλο της. Ο «σοσιαλισμός» χιζόταν «σε μια χώρα» και η Κομιντέρν περιορίστηκε, σύμφωνα με την πετυχημένη παρομοίωση του Τρότσκι, στο ρόλο μιας «συνοριακής περιπόλου».

Το ΚΚΕ όταν βρέθηκε αντιμέτωπο με τον πόλεμο στα τέλη του 1939 είχε ουσιαστικά πάψει να λειτουργεί σαν ενιαία οργάνωση. Η συστηματική και άγρια καταστολή της δικτατορίας του Μεταξά ήταν ο ένας -πολύ βασικός- λόγος. Ο άλλος ήταν η χρεοκοπία της πολιτικής συμμαχιών με το «δημοκρατικό» τμήμα της άρ-

Ο Ζαχαριάδης, τα ΚΚ και ο πόλεμος

χουσας τάξης, το κόμμα των Φιλελευθέρων.

Η εξέγερση του Μάη του 1936 θυσιάστηκε στο βωμό αυτής της επιδίωξης και το αποτέλεσμα ήταν οι Φιλελεύθεροι να ψηφίσουν τις υπερεξουσίες του Μεταξά στη βουλή, λίγο πριν κάνει το πραξικόπημά του με την συνεργασία του βασιλιά και του στρατού. Η επικράτηση της δικτατορίας προκάλεσε σύγχυση και απογοήτευση. Τρία χρόνια μετά, η υπογραφή του Συμφώνου Ρίμπεντροπ-Μολότοφ ενέτεινε αυτά τα φαινόμενα (όπως σε όλα τα ΚΚ).

Έτσι μπορεί να εξηγηθεί η επιτυχία της Ασφάλειας να στήσει -στις αρχές του 1940- μια δικιά της «ηγεσία» του ΚΚΕ που έκδιε το δικό της Ριζοσπάστη. Ήταν η λεγόμενη «Προσωρινή Διοίκηση». Τα πράγματα γίνονταν ακόμα πιο περίπλοκα από την ύπαρξη της «Παλιάς ΚΕ» που είχε στηθεί ουσιαστικά γύρω από τον Πλουμπίδη. Ο Ζαχαριάδης και τα στελέχη του κόμματος που ήταν κρατούμενοι στην Ακροναυπλία είχαν σχέσεις με την Προσωρινή Διοίκηση της Ασφάλειας.

Όταν ξέσπασε ο πόλεμος τον Οκτώβρη του 1940, ο Ζαχαριάδης έστειλε το πρώτο -πασίγνωστο- ανοιχτό γράμμα του που δημοσιεύτηκε στις εφημερίδες με την έγκριση του Μανιαδάκη, του υπουργού Ασφαλείας της δικτατορίας. Σε αυτό τόνιζε: «Ο λαός της Ελλάδας διεξάγει σήμερα έναν πόλεμο εθνικοαπελευθερωτικό, ενάντια στο φασισμό του Μουσολίνι... Στον πόλεμο αυτό που τον διευθύνει η κυβέρνηση Μεταξά, όλοι μας πρέπει να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις, δίχως επιφύλαξη».

Για δεκαετίες αυτό το γράμμα θεωρήθηκε από το ΚΚΕ και το μεγαλύτερο τμήμα της Αριστεράς γενικά, ως μια τολμηρή, μεγαλοφυής πρωτοβουλία, που προδιέγραφε την πολιτική γραμμή που θα «μεγαλοουργούσε» στην Αντίσταση με το ΕΑΜ. Οι κριτικές που συνέδεαν το γράμμα του Ζαχαριάδη με τη στρατηγική που οδήγησε στη Βάρκιζα ήταν τρομερά μειοψηφικές.

Χαρακτήρας του πολέμου

Όμως, τον πόλεμο δεν τον αποφάσισε ο «λαός» αλλά ο Μουσολίνι και η επιλογή της δικτατορίας του Μεταξά, ήδη από το 1939, να προσδεθεί στο άρμα της βρετανικής πολεμικής μηχανής έστω και αν έμενε τυπικά ουδέτερη στον πόλεμο. Για τους μαρξιστές, ο χαρακτήρας ενός πολέμου δεν καθορίζεται ούτε από το ποιός ρίχνει τη πρώτη τουφεκιά, ούτε από το πώς τον αντιλαμβάνονται αυτοί που σηκώνουν τα βάρη του. Καθορίζεται από το ποια τάξη διεξάγει τον πόλεμο, με ποιους σκοπούς και στα πλαίσια ποιων αντιθέσεων στο παγκόσμιο σύστημα. Από αυτή την άποψη, ο ιταλοελληνικός πόλεμος ήταν ένα επεισόδιο του ιμπεριαλιστικού δεύτερου παγκόσμιου πολέμου.

Το γράμμα του Ζαχαριάδη, αντί για ξεκαθάρισμα προκάλεσε σύγχυση. Έκανε ο Μεταξάς «αντικειμενικά» εθνικοαπελευθερωτικό πόλεμο άρα και ο Τσόρτσιλ «αντιφασιστικό»; Και τι σήμαινε «όλες μας τις δυνάμεις» και μάλιστα «δίχως επιφύλαξη»; Η ίδια η «παλιά ΚΕ» του ΚΚΕ έφτασε να καταγγείλει το γράμμα σαν πλαστό, σκαρωμένο από την Ασφάλεια. Η ίδια θεωρούσε τον πόλεμο ιμπεριαλιστικό, στον οποίο έσυρε την Ελλάδα «η ξεπουλημένη κυβέρνηση» του Μεταξά.

Τους επόμενους μήνες, όσο συνεχιζόταν ο πόλεμος, ο Ζαχαριάδης έγραψε ακόμα δυο γράμματα (δεν δημοσιεύτηκαν στις εφημερίδες) που στην ουσία τους συνέπιπταν με την εκτίμηση της «παλιάς ΚΕ» την οποία ο ίδιος κατάγγελλε. Στο δεύτερο (26/11/1940) υποστήριζε ότι αφού ο στρατός κι ο λαός υπεράσπισαν τα σύνορα «η Ελλάδα δεν έχει καμιά θέση στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο ανάμεσα

στην Αγγλία και Ιταλία - Γερμανία» και η λύση είναι: «ειρήνη και ουδετερότητα». Και στο τελευταίο (15/1/1941) δήλωνε: «λαός και στρατός πρέπει να ανατρέψουν τη μοναρχοφασιστική διχτατορία του Μεταξά που είναι ο κύριος και βασικός εχθρός τους και να εγκαθιδρύσουν τη λαϊκή αντιφασιστική κυβέρνηση».

Δεν είναι παράξενο, όπως έγραψε πολλά χρόνια αργότερα ο Θανάσης Χατζής, στέλεχος τότε του ΚΚΕ και αργότερα ο πρώτος γραμματέας του ΕΑΜ, ότι: «χάος επικρατούσε στις γραμμές των κομμουνιστών». Το χάος ήταν προϊόν της προσπάθειας της ηγεσίας του ΚΚΕ (στην κατάσταση που βρισκόταν) να ερμηνεύσει την «νέα γραμμή» της Κομιντέρν μετά το Σύμφωνο Ρίμπεντροπ-Μολότοφ. Υπήρχε και μια ακόμα περιπλοκή: το σύμφωνο είχε γίνει με την Γερμανία και αφορούσε την Πολωνία και τις βαλτικές χώρες, όχι με την Ιταλία για τα Βαλκάνια.

Τα «γράμματα του Ζαχαριάδη» ήταν η έκφραση μιας στρατηγικής που είχε χαραχτεί στα μέσα της δεκαετίας του '30 και η οποία καθόρισε την πολιτική όλων των κομμουνιστικών κομμάτων στη διάρκεια του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου. Ήταν η στρατηγική της ταξικής συνεργασίας που οδήγησε σε ήττες τα κινήματα και τις επαναστάσεις και στη δεκαετία του '30 και στον πόλεμο.

Εβδομήντα ολόκληρα χρόνια μετά, η σημερινή ηγεσία του ΚΚΕ ανακαλύπτει πόσο καταστροφική ήταν αυτή η στρατηγική. Παράδειγμα το βιβλίο του Τμήματος Ιστορίας της ΚΕ του με τίτλο «Το ΚΚΕ στον Ιταλοελληνικό Πόλεμο 1940-1941» που έχει προκαλέσει θόρυβο με τις κριτικές στα γράμματα του Ζαχαριάδη. Η αλλαγή είναι καλοδεχούμενη αλλά δεν είναι αρκετή. Δεν έχει φτάσει σε αποκατάσταση της επαναστατικής στρατηγικής ούτε όσον αφορά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο ούτε στο σήμερα. Κριτική στον Ζαχαριάδη, χωρίς απόρριψη της σταλινικής αντεπανάστασης στην ΕΣΣΔ είναι μόνο ένα μέρος του δρόμου που χρειάζεται η Αριστερά για να μην υπογράψει ξανά Βάρκιζες.

Λέανδρος Μπόλαρης

Οι «Ζαχαριάδηδες» της Γαλλίας

Στις 26 Αυγούστου 1939, η Ουμανιτέ, η εφημερίδα του γαλλικού ΚΚ κυκλοφόρησε με πρωτοσέλιδο «Ενότητα του Γαλλικού Έθνους ενάντια στη Χιτλερική Επιθετικότητα». Στις 2 Σεπτέμβρη, σύσσωμη η κοινοβουλευτική ομάδα ψήφισε υπέρ των πολεμικών πιστώσεων με δηλώσεις υπέρ της ενότητας «όλου του έθνους... συνενώνοντας και τις δικές της νομιμόφρονες και ζωφόρες δυνάμεις» με μια κυβέρνηση που είχε χτυπήσει τα συνδικάτα και είχε ξηλώσει τις εργατικές κατακτήσεις του 1936.

Στις 30 Σεπτέμβρη, οι επικεφαλής της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΓΚΚ έστειλαν επιστολή στον πρόεδρο της Δημοκρατίας με την οποία ζητούσαν να ανταποκριθεί θετικά στο κοινό ανακοινωθέν Μολότοφ - Ρίμπεντροπ και μάλιστα στις συζητήσεις να συμμετέχουν και οι επικεφαλής του στρατού!

Διαβάστε επίσης

Θα το βρείτε στο
**μαρξιστικό
βιβλιοπωλείο**

Φειδίου 14
πίσω από Τιάνια-ΡΕΕ
τηλ. 2105247584

www.marxistiko.gr

Εκδηλώσεις ενάντια στο σεξισμό

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Μαζική και ενδιαφέρουσα ήταν η εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 8/5 στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης από την ομάδα Sylvia Rivera, την ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης, την ομάδα Act Libertaria και το ΕΕΚ για την αναγνώριση της ταυτότητας φύλου.

Περίπου 100 άτομα, κυρίως νεολαίοι, άκουσαν τη Σοφία Χοχμά, τον Κώστα Τορπουζίδη και την Κική Σταματόγιαννη, ενώ πολύ ενδιαφέρουσα ήταν η κουβέντα που ακολούθησε. Ακριβώς γιατί το κοινό ήταν από διάφορα κομμάτια του νεολαιίστικου, αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού κινήματος, οι τοποθετήσεις που ακολούθησαν άνοιξαν όλα τα ζητήματα συνδέοντας τις διαφορετικές μάχες.

Η συζήτηση ξεκίνησε από το πώς εξηγούμε το σεξισμό και πώς αυτός συνδέεται με το ίδιο το σύστημα, την οικογένεια και τους θεσμούς αυτούς, και έφτασε στο σήμερα, στην φασιστική απειλή και τις αντιδραστικές απόψεις για πατριδα, θρησκεία, οικογένεια που προσπαθούν να επαναφέρουν οι φασίστες.

Μεγάλη συζήτηση έγινε για το πώς παλεύουμε το σεξισμό σήμερα και πώς η μάχη αυτή συνδέεται με το συνολικότερο αντιφασιστικό αγώνα. Αυτή ουσιαστικά ήταν και η τοποθέτηση μας από τη μεριά της ΚΕΕΡΦΑ, εστιάζον-

τας στους εργατικούς αγώνες με ιστορικά παραδείγματα (π.χ. ανθρακωρύχοι στη Βρετανία) αλλά και με τις πιο πρόσφατες εμπειρίες του κινήματος.

Άλλωστε υπάρχει αυτή η εμπειρία στην Θεσσαλονίκη, και σε αυτόν τον κόσμο. Η πρωτοβουλία που διοργάνωσε την εκδήλωση συγκροτήθηκε μετά την επίθεση που δέχτηκε μια τρανς τον προηγούμενο Νοέμβριο στην Πυλαία. Τότε οργανώσαμε μια μεγάλη διαδήλωση που συνέδεε τον αντισεξισμό με τον αντιφασισμό.

Τέλος μεγάλη συζήτηση έγινε σχετικά με τον χαρακτήρα του Pride της Θεσσαλονίκης, ειδικά μετά και την προσπάθεια του Δήμου και των διοργανωτών να κόψουν τα πιο ριζοσπαστικά κομμάτια του κινήματος αποκλείοντας την ομάδα Sylvia Rivera με φτηνές δικαιολογίες για τη νομική της μορφή. Απέναντι στους αποκλεισμούς αποφασίσαμε να συμμετέχουμε σαν κινηματικό μπλοκ και με διακριτή παρουσία. Σε κάθε περίπτωση η εκδήλωση δείχνει πως υπάρχει ένα σημαντικό κομμάτι που βλέπει το Pride με κινηματικούς όρους και όχι με όρους πανηγυριού.

Πολύς κόσμος άφησε ονόματα για την οργάνωση του Pride ενώ από την μεριά της ΚΕΕΡΦΑ μοιράσαμε την προκήρυξη για τη Δίκη της Χ.Α. εξηγώντας πόσο σημαντική είναι και αυτή η μάχη.

Κώστας Τορπουζίδης

Συζήτηση για το χρέος

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ Χαλανδρίου-Βριλησίων-Ψυχικού, με θέμα "Πως θα βρούμε από τον φαύλο κύκλο του χρέους" και ομιλητές τους Π. Γκαργκάνα, από την Εργατική Αλληλεγγύη, Λ. Βατικιώτη, από την Πρωτοβουλία για τη διαγραφή του χρέους, Δ. Μπελαντή, από το ΣΥΡΙΖΑ, Δ. Σαραφιανό, από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και Σ. Χατζόπουλο, από τη ΜΑΡΣ. Η συζήτηση έγινε στην πλατεία του Χαλανδρίου και την παρακολούθησαν 70 άτομα από τους οποίους πολλοί ανένταχτοι αγωνιστές, όπως ο Γ. Λιερός που πήρε το λόγο, και μέλη του ΣΥΡΙΖΑ. Άνοιξε πλούσια συζήτηση γύρω από το ζήτημα του χρέους και για το με ποιόν τρόπο μπορούμε να ξεφύγουμε από τη θηλιά του.

Χαρακτηριστική ήταν η ομιλία του Π. Γκαργκάνα ο οποίος τοποθέτησε την μάχη για την διαγραφή του χρέους από μια αντικαπιταλιστική και διεθνιστική σκοπιά. Σύνδεσε αυτή την οπτική με τους εργατικούς αγώνες σήμερα. Έδωσε μεγάλη έμφαση στον κεντρικό ρόλο της ΑΝΤΑΡ-

ΣΥΑ σ' αυτή τη μάχη ως δύναμη που συσπειρώνει και ενώνει τον κόσμο από όλη την αριστερά και κομμάτια του εργατικού κινήματος στους συγκεκριμένους αγώνες της περιόδου, όπως είναι η ήδη ξεκινημένη μάχη ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των λιμανιών.

Ταυτόχρονα, ο Δ. Μπελαντής από τον ΣΥΡΙΖΑ έβαλε, αρκετά αυτοκριτικά σημεία για το κόμμα της αριστεράς που βρίσκεται στην κυβέρνηση. Από τις πολλές τοποθετήσεις του κόσμου, ενδεικτική ήταν ενός ειδικευόμενου γιατρού από το Σισμανόγλειο ο οποίος έδωσε την εικόνα της επίσχεσης εργασίας στα νοσοκομεία ενάντια στην απλήρωτη εργασία.

Ορέστης Ηλίας

Η ΠΝΠ στο Χαλάνδρι

Η Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου (ΠΝΠ) της κυβέρνησης για την διάθεση των αποθεματικών των δήμων στην Τράπεζα της Ελλάδας, βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη της συνεδρίασης και του δημοτικού συμβουλίου στο Χαλάνδρι στις 29/4. Η προσαρμογή της κυβέρνησης στις πιέσεις των δανειστών και των «θεσμών» μεταφέρει τις πιέσεις και στις παρατάξεις της Αριστεράς στην τοπική αυτοδιοίκηση.

Η ΠΝΠ ήταν μια ευκαιρία για να δοθεί μια ξεκάθαρη απάντηση, ένα ηχηρό όχι, από τον κόσμο της αριστεράς και τις παρατάξεις του προς τους εκβιασμούς των δανειστών. Η αντιμετώπιση του «όχι μεν αλλά» δεν είναι κα-

θόλου βοηθητική. Δυστυχώς σε αυτό το μήκος κύματος βρέθηκε και το ψήφισμα που κατέθεσε στο ΔΣ η δημοτική παράταξη «Αντίσταση με τους πολίτες του Χαλανδρίου». Πίσω από την αρχική αντίθεση με τις πρακτικές της κυβέρνησης («Διαφωνούμε με την ενέργεια της κυβέρνησης να επιβάλλει τη δέσμευση των Ταμειακών Διαθέσιμων των Δήμων χωρίς, όπως όφειλε, να διαβουλευτεί με τους φορείς») ακολούθησε το: «Στηρίζουμε ηθικά, πολιτικά και υλικά κάθε επιλογή της κυβέρνησης που κινείται σε αυτή την κατεύθυνση» εννοώντας την

υλοποίηση των προεκλογικών δεσμεύσεων της (τις οποίες τελικά δεν υλοποιεί).

Η «Αντίσταση» ψηφίστηκε από τον κόσμο του Χαλανδρίου για να πει το μεγάλο όχι. Στηρίζουμε ηθικά, πολιτικά και υλικά κάθε σύγκρουσή της με τους μηχανισμούς της λιτότητας και των μνημονίων, όμως οφείλουμε να σταθούμε απέναντι όταν την βλέπουμε να υποχωρεί στις πιέσεις που στραγγίζουν τα δημόσια ταμεία για να πληρωθούν οι δανειστές.

Δήμητρα Κυρίλλου

Η Κονίστρα πάει Δημαρχείο

Μαζική ήταν η συνέλευση των κατοίκων Πετράλων και Θησείου για το δημόσιο χαρακτήρα της Κονίστρας και την άμεση επαναλειτουργία της το Σάββατο 9 Μάρη.

Κοινή εκτίμηση όλων ήταν ότι η καμπάνια αγκαλιάζεται από τον κόσμο, τα σωματεία και τις συλλογικότητες της περιοχής και έχει αναγκάσει σε οπισθοχώρηση τα σχέδια ιδιωτικοποίησης. Η συλλογή υπογραφών και η έκδοση αφίσας είναι πολύ βοηθητικά βήματα σε αυτή την κατεύθυνση.

Αποφασίσαμε να κλιμακώσουμε την πίεση στον Καμίνη με συγκέντρωση έξω από το δημοτικό συμβούλιο την Πέμπτη 14/5 στις 3μμ στην πλατεία Κοτζιά. Θέλουμε δέσμευση με χρονοδιάγραμμα για το πότε ανοίγει η Κονίστρα και με τι προσωπικό θα λειτουργεί.

Η μαζικότητα και η αποφασιστικότητα μας θα ανοίξουν την Κονίστρα για όλα τα παιδιά του κόσμου.

Γιάννης Μαραβελάκης

μέλος της συντονιστικής επιτροπής

Αναβλήθηκε η δίκη της Δ. Κουτσούμπα

Την Πέμπτη 7/5 ξεκίνησε η δικαστική περιπέτεια της Δέσποινας Κουτσούμπα, αρχαιολόγου, πρώην προέδρου του Συλλόγου Ελλήνων Αρχαιολόγων και περιφερειακής συμβούλου με την Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Αττική, μετά από μήνυση που της υπέβαλε, η γνωστή δημοσιογράφος και υπεύθυνη τύπου της κυβέρνησης Σαμαρά, Άννα Παναγιωταρέα.

Η μήνυση αφορά σε συκοφαντική δυσφήμιση δια του τύπου (με βάση τον περίφημο "τυποκτόνο νόμο"), με αφορμή την ουσιαστική κριτική που άσκησε η σ. Κουτσούμπα στην ακραία επικοινωνιακή διαχείριση της Αμφίπολης από την κ. Παναγιωταρέα. Το κύμα συμπαραστάσης και αλληλεγγύης στην σ. Κουτσούμπα ήταν πολύ μεγάλο, με δεκάδες συντρόφους της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αγωνιστές από τα κινήματα, συναδέλφους της από το χώρο του Υπουργείου Πολιτισμού, δημοσιογράφους και την οικογένειά της.

Η δίκη τελικά αναβλήθηκε μετά από αίτηση της ενάγουσας πλευράς, επειδή ο δικηγόρος της κ. Παναγιωταρέα είχε ανειλημμένες υποχρεώσεις ως συνήγορος υπεράσπισης των κατηγορουμένων στη δίκη της Energa! Όπως φαίνεται, τα σκάνδαλα εις βάρος του δημοσίου πάνε χέρι – χέρι με την επικοινωνιακή φούσκα της κυβέρνησης Σαμαρά.

Αλέξανδρος Γεωργίου

ΑΘΗΝΑ

Το Σάββατο 9/5, πραγματοποιήθηκε στο γεμάτο από κόσμο "White Rabbit", ανοιχτή εκδήλωση της ομάδας Φύλου και Σεξουαλικότητας - LGBTQ ΑΝΤΑΡΣΥΑ, με θέμα "Από το κοινωνικό φύλο, στο queer theory".

Η εισήγηση επιχείρησε να καλύψει μια περίοδο 70 χρόνων με αφετηρία τις πρώτες θεωρίες για το κοινωνικό φύλο και τη διάκριση αυτού από το ανατομικό φύλο και την "κατασκευασμένη θηλυκότητα" της Μποβουάρ. Προχώρησε στα κινήματα του '60-'70 που μπήκαν μπροστά για να σπάσουν τη διπολική αντίληψη του δυτικού τρόπου σκέψης πάνω στα φύλα, στις θεωρίες του Φουκώ και τα προβλήματα τους κι έφτασε ως τη Μπάτλερ και την queer θεωρία που προσπαθεί να διαλύσει όσα ξέραμε για το χρωμοσωμικό φύλο, το κοινωνικό φύλο και τη σεξουαλική επιθυμία. Στη συνέχεια ακολούθησε πλούσια συζήτηση.

Στο κλείσιμο της συζήτησης αναγνωρίστηκε ο θετικός ρόλος που έχει παίξει η queer θεωρία πάνω στη κατανόηση και την αποδοχή του φύλου και της σεξουαλικότητας ως δυο τεράστια, ξεχωριστά φάσματα, αλλά τονίστηκε η αναποτελεσματικότητά του να παλεύεις ενάντια στις ιδέες και τα στερεότυπα που γεννά ο καπιταλισμός, χωρίς να παλεύεις για τη συνολική ανατροπή του.

Είμαστε πολύ ικανοποιημένοι για την επιτυχία αυτής της εκδήλωσης, που δεν ήρθε απλώς λόγω του θέματος, αλλά και λόγω της σχέσης που έχει χτίσει η ομάδα μας με τη ΛΟΑΤ κοινότητα. Στο μέλλον πρέπει να πάρουμε ακόμη περισσότερες και μεγαλύτερες πρωτοβουλίες για να κερδίσουμε τους πάντες στον αγώνα ενάντια σε αυτό το σάπιο σύστημα.

Μυρτώ Μαγγιώρου

Με εντολή του Υπουργού Δικαιοσύνης Νίκου Παρασκευόπουλου ξεκίνησε η διαδικασία προκαταρκτικής εξέτασης από την εισαγγελία της Ξάνθης εις βάρος του δημοσιογράφου Αμπντουλχαλil Ντεντέ, όπως ανακοίνωσε ο υπουργός στη βουλή απαντώντας σε ερώτηση του υπόδικου χρυσαυγίτη βουλευτή Λαγού.

Ο Ντεντέ τόλμησε σε κείμενό του να επικρίνει την προκλητική ενέργεια της περιφοράς του επιτάφιου, για πρώτη φορά μετά τη χούντα, στον **Εχίνο** ανάμεσα στα σοκάκια και τα σπίτια του αμιγώς μουσουλμανικού χωριού Μιλώντας στην Εργατική Αλληλεγγύη ο δημοσιογράφος από την Ξάνθη τόνισε μεταξύ άλλων: “Εγγραψα το κείμενο προσπαθώντας να προειδοποιήσω και όχι να τρομοκρατήσω. Ήθελα να τραβήξω την προσοχή κυρίως της πολιτείας έναντι των απόστρατων και των απόρων του “βαθέως κράτους” που προσπαθούν να δημιουργήσουν πρόβλημα εδώ στην Θράκη τους τελευταίους μήνες. Ο δικός μου σκοπός και η προσπάθειά μου είναι να προστατεύσω τη μειονότητα από τέτοιες ενέργειες. Διότι όπως λέω στο κείμενό μου αν ένας ηλίθιος έριχνε μια μολότωφ στον επιτάφιο στον Εχίνο, τι θα γινόταν; Το σκέφτηκε κανείς αυτό; Και αυτοί πήραν το κείμενό μου, το πήρε η Χρυσή Αυγή και όλα τα φασισταριά και αρχίσανε να λένε πως προτρέπω τον κόσμο να ρίχνει μολότωφ. Το αντίθετο λέω εγώ. Πώς θα γίνει να μην φτάσουμε σε τέτοια σημεία και πως ο επιτάφιος μέσα στον Εχίνο ήταν μια καθαρή πρόκληση που δημιουργεί εντάσεις.

Κάποιοι θα περίμενε πως με κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, της αριστεράς όπως θέλουν να λέγονται, όλα αυτά δεν θα επιτρέπονταν. Ο Παρασκευόπουλος που επί χρόνια είναι αντιπρόεδρος της Ένωσης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, αγωνίστηκε για το δίκιο στην ελληνι-

Διώκεται αντιφασίστας μειονοτικός δημοσιογράφος

Ο Αμπντουλχαλil Ντεντέ, στη διαδήλωση την πρώτη μέρα έναρξης της δίκης της Χρυσής Αυγής στην Ξάνθη

κή κοινωνία και σήμερα τον βλέπουμε ως υπουργό αντί να έχει διαβάσει το κείμενό μου και να αποστομώσει τον ναζιστή, να κάθεται και να του απαντάει. Και μάλιστα να του λέει πως επικοινωνήσε με τον εισαγγελέα και διέταξε προκαταρκτική εξέταση. Και οφείλω να σου πω πως ο εισαγγελέας εδώ δεν ήξερε τίποτα, απλός λαϊκισμός στη βουλή. Τώρα περιμένω να με καλέσουν. Αυτό είναι μια τεράστια πρόκληση. Και αν το βάλουμε μαζί με όλα τα περιστατικά που έχουν συμβεί

τους τελευταίους μήνες ζούμε μια κατάσταση που δεν την είχαμε ζήσει ούτε επί της ΝΔ, ούτε επί ΠΑΣΟΚ τα τελευταία 20 χρόνια. Δηλαδή νομίζω ότι το ελληνικό βαθύ κράτος βρήκε ευκαιρία με αυτούς τους ατζαμήδες του ΣΥΡΙΖΑ που έχουν μπουρδουκλωθεί με συγκυβερνήτη τον Καμμένο και τους έχουν αφήσει να αλωνίζουν.

Προβληματική αντίδραση

Και δεν σου κρύβω ότι απογοητεύομαι. Η αντίδραση σε όλα αυτά δυστυχώς είναι πολύ προβληματική. Αντί στις προβοκάτσιες να απαντάμε όλοι μαζί, τις τελευταίες βδομάδες δεχόμαστε την επίθεση ακόμα και από τους ΣΥΡΙΖΑίους που μας έχουν βάλει στην μπούκα του κανονιού και μας λένε ότι θα βάλουμε φωτιά στη μειονότητα χωρίς λόγο. Έχουμε απέναντί μας καθαρές προβοκάτσιες και αυτοί μας λένε πως δεν πρέπει να κάνουμε τίποτα.

Γι' αυτό παραβρέθηκα στην διαδήλωση ενάντια στη Χρυσή Αυγή τη πρώτη μέρα της δίκης στην Ξάνθη. Και έκανα κάλεσμα σε όλους τους μειονοτικούς πως είναι ευκαιρία να παλέψουμε ενιαία μέσα στον αντιφασιστικό αγώνα ενάντια σε όλους αυτούς που θέλουν να βάλουν φωτιά στον πληθυσμό.

Δεν πρέπει να εφησυχάζουμε, όπως ζητάνε μερικοί, αλλά το αντίθετο. Να καταγγέλλουμε αυτές τις μεθοδεύσεις και να σταματάμε τις προκλήσεις. Προς όφελος όλων, Μουσουλμάνων και Χριστιανών”.

Κυριάκος Μπάνος

Πότε θα γίνει τζαμί στην Αθήνα;

Η Αθήνα είναι η μόνη πρωτεύουσα της Ευρώπης που δεν διαθέτει αδειοδοτημένο ισλαμικό τέμενος. Εδώ και χρόνια χιλιάδες μουσουλμάνοι της Αθήνας διεκδικούν το αυτονόητο δικαίωμα να εκκλησιάζονται σε έναν χώρο που να πληροί τις ελάχιστες προδιαγραφές για αυτή τη χρήση. Τυπικά η απόφαση έχει ληφθεί από το 2006 για ανέγερση στο Βοτανικό αλλά κολλάει στη «γραφειοκρατία». Στην συγκεκριμένη περίπτωση όπου γραφειοκρατία εννοούμε τις πιέσεις που ασκούν η ακροδεξιά, οι παπάδες και οι φασίστες.

Απόδειξη για το γεγονός αυτό, είναι οι αντιδράσεις που ξεσήκωσαν ακροδεξιές φυλλάδες, με αφορμή τροπολογία που κατέθεσε ο **Λαφαζάνης**. Με την τροπολογία αυτή αντιμετωπίζονται κάποια από τα γραφειοκρατικά θέματα που αφορούν στην αποτύπωση της κάτοψης του οικοπέδου. Μπορεί να είναι ελάχιστη η πρόοδος που συντελείται με την τροπολογία αυτή αλλά είναι μιας πρώτης τάξεως ευκαιρία για να ανακαλύψουμε ποιο είναι το πραγματικό πρόβλημα στην ανέγερση τεμένων.

Οι ισλαμοφοβικοί εθνικόφρονες κονδυλοφόροι της «Δημοκρατίας» και του «Στόχου» ξερνάνε δηλητήριο κινδυνολογώντας για τζιχαντιστές κλπ ενώ σε πολιτικό επίπεδο αντιδράσεις είδαμε μόνο από τους ναζί της Χρυσής Αυγής και από τους Αν. Ελλ., κυβερνητικό εταίρο του ΣΥΡΙΖΑ. Οι τελευταίοι έφτασαν μάλιστα στο σημείο να πουν ότι δεν θα ψηφίσουν την τροπολογία αυτή. Υπάρχουν και φωνές που καλούν την κυβέρνηση να χρησιμοποιήσει την ανέγερση του τεμένου ως αντιπαροχή στη διπλωματία με την Τουρκία ώστε να πάρει ανταλλάγματα. Πρέπει σύσσωμος ο κόσμος της Αριστεράς να είναι αταλάντευτος σε δύο θέσεις, πρώτον ότι ο κάθε άνθρωπος πρέπει να έχει τη δυνατότητα να προσεύχεται σε όποια θρησκεία επιθυμεί και δεύτερον ότι δεν μπορεί η δυνατότητα αυτή να αποτελεί «διαπραγματευτικό χαρτί» για κανέναν λόγο.

Οι νεοναζί στο ΥΠΕΞ!

Στις 4/5 συγκλήθηκε το Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής για πρώτη φορά μετά τις εκλογές, η είδηση όμως είναι η συμμετοχή του υπόδικου ναζιστή βουλευτή της Χρυσής Αυγής Παππά μετά από πρόσκληση του υπουργού Εξωτερικών. Στη συγκεκριμένη μάλιστα συνεδρίαση το θέμα ήταν τα Μέτρα Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης με την Τουρκία!

Για την απόφασή του να καλέσει τη Χρυσή Αυγή, ο υπουργός **Ν. Κοτζιάς** επικαλέστηκε το γεγονός ότι το Προεδρείο της Βουλής ομόφωνα καλεί σε κάθε συνεδρίαση της Βουλής τη Χρυσή Αυγή και «αντίστοιχα, ένας θεσμός που προβλέπεται από το Σύνταγμα, όπως το ΕΣΕΠ, οφείλει να καλεί αυτούς που καλούνται στη Βουλή».

Είναι η φυσική συνέχεια της στάσης της προέδρου της Βουλής **Ζ. Κωσαντοπούλου** απέναντι στη Χρυσή Αυγή. Ακόμα και αν χιλιάδες αντιφασίστες καταγγέλλουν τη δράση της εγκληματικής οργάνωσης στους δρόμους, ακόμα και αν εκατοντάδες είναι οι μάρτυρες κατηγορίας στη δίκη που έχει ξεκινήσει και δεκάδες τα θύματα της εγκληματικής της δράσης, η κυβέρνηση με προκλητική εμμονή, τους αντιμετωπίζει σαν νόμιμο πολιτικό κόμμα.

Η ΕΑ επικοινωνήσε με τον **Σπύρο Κότσια**, μέλος του Εκτελεστικού Γραφείου της «Σοσιαλιστικής Προοπτικής» για το θέμα: «*Παρόλο που προβλέπεται από τον κανονισμό της Βουλής η συμμετοχή των κομμάτων σε τέτοιες επιτροπές, ο γνωστός για την δημοκρατικότητα του, υπουργός Νίκος Κοτζιάς, θα μπορούσε να αποφύγει την πρόσκληση στο βουλευτή Παππά. Οι ναζιστικές και εθνικιστικές απόψεις της Χρυσής Αυγής είναι γνωστές και δεν έχουν να προσφέρουν τίποτα στην εκπόνηση μιας εξωτερικής πολιτικής που θα προάγει την ειρήνη και τη συνεργασία μεταξύ των λαών της περιοχής.*».

Πανούση αυτοδιαλύσου

Η στάση της Αστυνομίας μετά τις εκλογές αποτελεί την πιο χαρακτηριστική απόδειξη της «συνέχειας του κράτους» στον τομέα της καταστολής. Τελευταίο επεισόδιο ήταν η απαγόρευση με διάταξη του Αστυνομικού Διευθυντή Έβρου της πανελλαδικής συγκέντρωσης που είχε προγραμματίσει η Αντιεξουσιαστική Κίνηση στην Ορεστιάδα ενάντια στο φράχτη. Την προηγούμενη μέρα, άνδρες των ΜΑΤ εκτός υπηρεσίας επιτέθηκαν σε νεαρούς και οι αστυνομικοί που προσήλθαν προσήγαγαν τα θύματα.

Λίγο πριν, ο υπουργός Προστασίας του Πολίτη **Γιάννης Πανούσης** είχε κάνει την «επιστημονική» εκτίμηση ότι ο φερόμενος ως δράστης της τραγικής δολοφονίας της μικρής Άννυ θα είναι σύντομα νεκρός. Αυτή η δήλωση έγλειφε τα πιο συντηρητικά αντανακλαστικά, αφήνοντας να εννοηθεί ότι η μεταχείριση ενός κατηγορούμενου μέσα στις φυλακές, ακόμα και η ίδια του η ζωή, εξαρτάται από το χαρακτήρα των εγκλημάτων του. Και όχι μόνο αυτό, αλλά απάντησε στις κριτικές που δέχτηκε ακόμα και μέσα από το ΣΥΡΙΖΑ ότι η «διαπίστωσή» του έμμεσα νομιμοποιεί την αυτοδικία, κάνοντας λόγο για «δικαιωματίες»!

Άσυλο

Επίσης, έσπευσε να μας ξαναθυμίσει την περηφάνια του για την εισβολή των ΜΑΤ στο χώρο του Πανεπιστημιακού ασύλου κατά τη διάρκεια της απεργίας πείνας των αναρχικών κρατουμένων. Ο λαλίστατος υπουργός αδιαφόρησε όμως για το διάβημα των συνηγόρων της πολιτικής αγωγής στη δίκη της Χρυσής Αυγής, οι οποίοι του επισήμαναν τα πέντε κρούσματα επιθέσεων σε πρόσωπα τα οποία προσέρχονταν στο χώρο του Δικαστηρίου, με κορυφαίο τον τραυματισμό δύο αυτοπτών μαρτύρων κατηγορίας, φίλων του Παύλου Φύσσα. Ο Πανούσης εξακολουθεί να περιμένει από τους φασιστικούς πυρήνες στην Αστυνομία να αυτοδιαλυθούν...

Όπως αναφέρει στη σχετική ανακοίνωση που εξέδωσε η **Εναλλακτική Πρωτοβουλία δικηγόρων Θεσσαλονίκης**, «ο «υπουργός του τίποτα» έχει ήδη αποδείξει ότι συνεχίζει τη γραμμή **Δένδια-Κικιλία**, ότι παραμένει πιστός στον κατήφορο του αυταρχισμού των μνημονιακών κυβερνήσεων. Ο ΣΥΡΙΖΑ συνολικά έχει βαρύτερες ευθύνες, καθώς υποσχέθηκε τη διάλυση ΜΑΤ-ΔΙΑΣ-ΔΕΛΤΑ και τον εκδημοκρατισμό του κράτους, όχι την επαναφορά της θανατικής ποινής. Εάν ο Α. Τσίπρας δεν ζητήσει άμεσα την παραίτηση του Γ. Πανούση, καθιστά όλη την κυβέρνηση συνυπεύθυνη για τις δηλώσεις και τις ενέργειές του, όπως ο **Σαμαράς** ήταν υπεύθυνος για τον **Μπαλτάκο**».

Είναι πια φανερό ότι η «συνέχεια του κράτους» δεν αφορά μόνο την αποδοχή των μνημονιακών δεσμεύσεων από τη νέα κυβέρνηση, αλλά και τη διατήρηση του αυταρχικού πλαισίου. Ο αγώνας για τις δημοκρατικές ελευθερίες όχι μόνο δεν δικαιώνεται αλλά πρέπει να συνεχιστεί με ακόμα μεγαλύτερη ένταση.

Μπάμπης Κουρουνδής

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΙΛΙΟΝ
ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 στις Μηλίας το Λάζο 7.30μμ
Είμαστε όλοι Charlie Hebdo; Ομιλήτρια: Ιωάννα Παυλοπούλου

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 καφέ Χρώματα 8μμ
Πέρα από τους «έντιμους συμβιβασμούς» Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΑΙΓΑΛΕΩ
ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 Στέκι (Ρήγα Φεραίου) 7.30μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ; Ομιλήτρια: Χρυσάνθη Καθοπούλη

ΠΑΓΚΡΑΤΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7.30μμ
Η Αφρική σήμερα Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 καφέ Σκαντζόχοιρος 6.30μμ
Καρλ Μαρξ: Μισθός, τιμή, κέρδος Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΜΑΡΟΥΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 αίθ. «Εκτός των τειχών» 7μμ
Grexit: απειλή ή ευκαιρία; Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΧΑΝΙΑ (ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ)
ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 Σύλλογος Δασκάλων 7μμ
Πέρα από τους «έντιμους συμβιβασμούς» Ομιλητής: Σεραφεύμ Ρίζος

ΧΑΝΙΑ (ΔΥΤΙΚΑ)
ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 Εργατικό Κέντρο 8μμ
Πέρα από τους «έντιμους συμβιβασμούς» Ομιλήτρια: Μαργαρίτα Παπαμηνά

ΚΕΝΤΡΟ ΠΕΙΡΑΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 κοινωνικός χώρος (Κο-

λοκοτρώνη 32Α) 7.30μμ
Πέρα από τους «έντιμους συμβιβασμούς» Ομιλητής: Μιχάλης Πέππας

ΚΟΛΩΝΟΣ – ΚΕΡΑΜΒΚΟΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 καφέ Πλάτων 7.30μμ
Πέρα από τους «έντιμους συμβιβασμούς» Ομιλητής: Κυριάκος Μπάνος

ΚΑΛΛΙΘΕΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 καφέ 1968 (Θησέως και Αγ.Πάντων) 7.30μμ
Πέρα από τους «έντιμους συμβιβασμούς» Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΣΟ
ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 καφέ 65-67 (Τριών Ιε-ρарχών) 7μμ
Πέρα από τους «έντιμους συμβιβασμούς» Ομιλήτρια: Στέλλα Μυρισιώτη

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 στέκι Εκτός Σχεδίου 7.30μμ
Grexit: απειλή ή ευκαιρία; Ομιλητής: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΚΑΜΑΡΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 καφέ Ποέτα 7μμ Ισπανία ΄36 Ομιλητής: Βασίλης Τσιγαρίδας

ΤΟΥΜΠΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 καφέ Άνεμος 7μμ 70 χρόνια από το τέλος του Β΄ Παγκό-σμιου Πολέμου – ένας πόλεμος που ξαναμοίρασε τη γη Ομιλητής: Λάκης Κουτσίλας

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 καφέ Όασis 7μμ
Καλοδεχούμενοι οι πρόσφυγες και οι μετανάστες Ομιλητής: Σάκης Κολότσιος

ΒΥΡΩΝΑΣ
ΠΕΜΠΤΗ 14/5 καφέ Δεν Ξέρω 6.30μμ

Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ; Ομιλήτρια: Αναστασία Κοντζανάκη

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΠΕΜΠΤΗ 14/5 καφέ Quiz 7μμ
Η Κομιντέρν Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλαρης

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ
ΠΕΜΠΤΗ 14/5 Σύλλογος Ιμβρίων 7μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ; Ομιλητής: Νίκος Φούρλας

ΖΩΓΡΑΦΟΥ – ΙΛΙΣΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 14/5 Πνευματικό Κέντρο Ζω-γράφου (Ανακρέοντος 60) 7μμ
Καρλ Μαρξ: Μισθός, τιμή, κέρδος Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΚΑΛΛΙΠΟΛΗ
ΠΕΜΠΤΗ 14/5 πλατεία Καρπάθου 7μμ
Πέρα από τους «έντιμους συμβιβασμούς» Ομιλητής: Γιώργος Κορογόνας

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ
ΠΕΜΠΤΗ 14/5 κυλικείο Δημαρχείου 7μμ
Πέρα από τους «έντιμους συμβιβασμούς» Ομιλητής: Παναγιώτης Ζουγανέλης

ΝΙΚΑΙΑ – ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
ΠΕΜΠΤΗ 14/5 Δημαρχείο Νίκαιας 7μμ
Πέρα από τους «έντιμους συμβιβασμούς» Ομιλητής: Στάθης Ψυχογιός

ΠΕΡΑΜΑ
ΠΕΜΠΤΗ 14/5 Γρηγόρης (πλ.Ηρώων) 6μμ
Πέρα από τους «έντιμους συμβιβασμούς» Ομιλητής: Γιώργος Καράμπελας

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ
ΠΕΜΠΤΗ 14/5 καφέ Δολίχη (Δημητρα-κοπούλου 51) 7.30μμ
Πέρα από τους «έντιμους συμβιβασμούς» Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΤΑΥΡΟΣ
ΠΕΜΠΤΗ 14/5 Το Καφενείο (Θεσσαλο-νίκης) 7.30μμ

Πέρα από τους «έντιμους συμβιβασμούς» Ομιλήτρια: Λένα Βερδέ

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ
ΠΕΜΠΤΗ 14/5 βιβλιοπωλείο Αμόνι 7μμ
Πέρα από τους «έντιμους συμβιβασμούς» Ομιλητής: Ραφαήλ Καστρίτσος

ΕΞΑΡΧΕΑ
ΠΕΜΠΤΗ 14/5 White Rabbit (υπόγειο) 7.30μμ
Χιλή ΄73 Ομιλήτρια: Έβελυν Βαρελά

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ – ΓΚΥΖΗ
ΠΕΜΠΤΗ 14/5 Στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγ-καβή 69) 7μμ
Πέρα από τους «έντιμους συμβιβασμούς» Ομιλητής: Χρήστος Μάραντος

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΠΕΜΠΤΗ 14/5 καφέ Τριώτα 7μμ
Ο Μάρς του ΄68 Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΛΑΜΠΡΑΚΗ
ΠΕΜΠΤΗ 14/5 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Το παράδειγμα της Αργεντινής Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΧΑΡΙΛΑΟΥ
ΠΕΜΠΤΗ 14/5 καφέ Ξενοπάττης 8μμ
Πέρα από τους «έντιμους συμβιβασμούς» Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας

ΠΑΤΡΑ
ΠΕΜΠΤΗ 14/5 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Πέρα από τους «έντιμους συμβιβασμούς» Ομιλήτρια: Τόνια Λαχανιώτη
ΤΕΤΑΡΤΗ 20/5 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Κρίση χρέους, έτος οκτώ Ομιλήτρια: Ράνια Κούτσικου

ΡΕΘΥΜΝΟ
ΠΕΜΠΤΗ 14/5 Στέκι πολιτιστικών ομά-δων Πανεπιστημίου Κρήτης 7.30μμ
Η Παρισινή Κομμούνα Ομιλητής: Ζήσης Καλλιμάνης

ΒΡΙΑΗΣΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 14/5 Στέκι Δράση για μια άλλη Πόλη 6μμ
Τι είναι σεξισμός και πώς παλεύεται Ομιλήτρια: Ρούλα Σουλουτιδίου

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΠΕΜΠΤΗ 14/5 Στέκι Ρήξης και Ανατρο-πής 8μμ
Grexit: απειλή ή ευκαιρία; Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
ΠΕΜΠΤΗ 14/5 EPT-OPEN 7.30μμ
Καρλ Μαρξ: Μισθός, τιμή, κέρδος Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΚΥΨΕΛΗ
ΠΕΜΠΤΗ 14/5 καφέ Κοσμικών 7.30μμ
Είμαστε όλοι Charlie Hebdo; Ομιλήτρια: Τζένη Κουσιάδη

ΓΑΛΑΤΣΙ
ΠΕΜΠΤΗ 14/5 ΕΛΜΕ (Γκράβα) 7μμ
Πέρα από τους «έντιμους συμβιβασμούς» Ομιλήτρια: Εύα Ζουγανέλη

ΠΑΤΗΣΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 14/5 καφέ Λα Ροζέ (Αγ.Νικό-λαος) 7μμ
Πέρα από τους «έντιμους συμβιβασμούς» Ομιλήτρια: Μάνια Καρτελιά

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ
ΠΕΜΠΤΗ 14/5 καφέ Κύτταρο 7.30μμ
Πέρα από τους «έντιμους συμβιβασμούς» Ομιλητής: Γιώργος Μποτοσίδης

ΗΡΑΚΛΕΙΟ (ΝΟΤΙΟ ΚΕΝΤΡΟ)
ΠΕΜΠΤΗ 14/5 καφέ Τσίου 8μμ
Το Κομμουνιστικό Μανιφέστο Ομιλήτρια: Ελισάβ Δακλαδά

ΗΡΑΚΛΕΙΟ (ΒΟΡΕΙΟ ΚΕΝΤΡΟ)
ΠΕΜΠΤΗ 14/5 καφέ La Brasserie 7μμ
Είμαστε όλοι Charlie; Ομιλητής: Νίκος Σπανουδάκης
ΤΕΤΑΡΤΗ 20/5 καφέ Τσίου 7.30μμ
Κράτος και επανάσταση Ομιλητής: Γιάννης Βαλαής

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΠΕΜΠΤΗ 14/5

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15/5

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Τσαλδάρη 6.30μμ
ΚΑΛΛΙΠΟΛΗ Σκλαβενίτης 6μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ. Ελευθερίας 7μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ Μετρό ΦΙΕ 6μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε 7μμ
ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ πλ. Δημαρχείου 6.30μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Market In 7μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 7μμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ πλατεία 6μμ Everest
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΙΛΙΟΝ πλατεία 7μμ
ΡΕΘΥΜΝΟ Παλιά Πόλη 6.30μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 7μμ
ΒΟΛΟΣ Αγ. Νικόλαος 6μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 16/5

ΚΑΛΛΙΘΕΑ πλ. Κύπρου 11.30πμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Χαϊμαντά 12μ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρ.Μικράς Ασίας 12μ
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 11πμ
ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ πεζόδρομος Σωτήρος 11πμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Μετρό Σεπόλια 11.30πμ
ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ Κάτω Πατήσια 12μ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ πλ. Πατριάρχου 12.30μμ
ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Everest (πλατεία) 12μ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πλατεία 12μ
ΒΡΙΑΗΣΣΙΑ πλ. Αναλήψεως 12μ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Market In 12μ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βείκου και Γαλατσίου 11.30πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μ
ΚΥΨΕΛΗ πλατεία – Γερμανός 11.30πμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 12μ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος Εθνικής Αντίστασης 12μ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Coffee Way Σιντριβάνι 11.30πμ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ Σκλαβενίτης 11.30πμ
ΠΑΤΡΑ πλατεία Γεωργίου 11.30πμ
ΧΑΝΙΑ πλατεία Αγοράς 11.30πμ
ΧΑΝΙΑ Λαϊκή 11.30πμ
ΞΑΝΘΗ κεντρική πλατεία 12μ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 12μ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλ. Επταλόφου 11.30πμ
ΚΑΤΩ ΤΟΥΜΠΑ πάρκο Αγ. Θεράποντα 11.30πμ
ΚΑΜΑΡΑ Τιμισκή και Ναυαρίνου 11.30πμ
ΚΕΝΤΡΟ Άγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ Λαϊκή της Βούλγαρη 11.30πμ

ΔΕΥΤΕΡΑ 18/5

ΜΕΤΡΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ 7.15πμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα, τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργγκάνας Παναγιώτης, Αναζαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Νεκτάριος Δαργάκης, Κατερίνα Θωίδου, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος Μπόλαρης,Γιώργος Πίττας, Μανώλης Σπα-θής

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης, Δ. Καρδάμπικης

Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναζαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikí@otenet.gr
τηλ.: 210 5241001, **fax:** 2105227177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας: ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Μαθητές Anticapitalista

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 16/5 καφέ Σαΐτες (πλ. Ιωνίας) 7.30μμ

Γιατί ο μαρξισμός; Ομιλητής: Γιώργος Τσαμούρης

Συντονισμός ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 Εργατικό Κέντρο Πειραιά 6.30μμ
Σύσκεψη για την οργάνωση της καμπάνιας για την υπεράσπιση του Λιμανιού

ΑΝΤΑΡΣΥΑ

ΖΑΚΥΝΘΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 17/5 αίθουσα Αντιπεριφέρειας – πρώην Νομαρχία 8μμ
Εκδήλωση: Χρέος – Διαπραγμάτευση ή διαγραφή; Ομιλητές: Γιάννης Σηφακάκης, ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ, Έφη Λάζου, πρ. Συλλό-γου δασκάλων-νηπιαγωγών Ζακύνθου

Συντονιστικό Πρωτοβάθμιων Σωματείων, Επιτροπών Αγώνα και εργαζόμενων Νοσοκομείων

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15/5 Νοσοκομείο Άγιος Σάββας 6.30μμ
Σύσκεψη για την οργάνωση της απεργίας 20 Μάη

λικών χώρων ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι’ αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότη-τα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.

Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτι-κά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπερια-λιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδί-νο ως το Σάο Πάολο.

Ανταπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρα-τσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της “δικής μας” άρχουσας τάξης υποστηρί-ζουμε το σύνθημα Έλληνες και Τούρκοι εργά-

τες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειο-νοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμέ-νους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυ-τή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμ-μα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική πα-ρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμα-στε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστα-σης της τάξης, απί’ όπου και αν προέρχεται.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την

ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέ-σα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλ-αγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλι-σμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη δια-νομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι **ρεφορμισμό**

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέ-πει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια

Τον πόλεμο ενάντια στον ιμπεριαλισμό τον κέρδισαν οι αγρότες και οι εργάτες στο Βόρειο και στο Νότιο Βιετνάμ που πολέμησαν με το όπλο στο χέρι. Πάνω από 2 εκατομμύρια υπολογίζονται στο Βιετνάμ, το Λάος και την Καμπότζη, οι νεκροί μαχητές και πολίτες, 3,2 εκατομμύρια οι τραυματίες και 10 εκατομμύρια οι πρόσφυγες στο διάστημα 1964-1975.

Η τακτική των ισοπεδωτικών βομβαρδισμών, του carpet bombing εκ μέρους των ΗΠΑ (σήμανε τη ρίψη πάνω από 8 εκατομμύρια τόνων εκρηκτικών, σχεδόν τρεις φορές το βάρος των βομβών που έπεσαν συνολικά από όλες τις πλευρές το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο) δεν κατάφερε να κάμψει το ηθικό των βιετναμέζων. Ζώντας μέσα από ένα δίκτυο υπόγειων στοών, δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι στο κεντρικό Βιετνάμ συνέχισαν να πολεμάνε σε έναν άγριο πόλεμο φθοράς που το τέλος του σήμανε για τους ηττημένους: 176.000 νεκρούς στρατιώτες του καθεστώτος στο Ν. Βιετνάμ. 56.000 νεκρούς και 200.000 τραυματίες για τον στρατό των ΗΠΑ, ενώ πάνω από 8.000 αμερικάνικα αεροσκάφη καταρρίφθηκαν.

Όμως αυτή η ηρωική αντίσταση δεν θα έφτανε από μόνη της για να κερδίσει την πολεμική μηχανή των ΗΠΑ, όπως είχε φανεί νωρίτερα στον πόλεμο της Κορέας. Ο πόλεμος του Βιετνάμ για τις ΗΠΑ χάθηκε «από τα μέσα». Τον κέρδισαν οι φοιτητές που έκαιγαν τα χαρτιά κλήτευσης και μάτιωναν στους δρόμους. Τον κέρδισαν οι μαύροι εργάτες που έβαλαν φωτιά στην καρδιά των μεγαλουπόλεων του αμερικάνικου κτήνου. Τον κέρδισαν οι φαντάροι που άρχισαν να στρέφουν τα όπλα τους στους δικούς τους αξιωματικούς. Τον κέρδισαν οι εργάτες των αυτοκινητοβιομηχανιών του Ντιτρόιτ, που το 1969, κάτω από τις σημαίες του DRUM (Επαναστατικό Συνδικαλιστικό Κίνημα της Dodge, εργοστάσιο της Chrysler), άρχισαν να οργανώνουν άγριες απεργίες.

Κόστος

Το κοινωνικό κόστος που θα μπορούσε να προκαλέσει μια μαζική είσοδος της εργατικής τάξης στο αμερικάνικο κίνημα, μαζί με την άνοδο της αριστεράς, δημιουργούσε πανικό στην άρχουσα τάξη των ΗΠΑ. Το οικονομικό κόστος του δεκαετούς πολέμου ήταν επίσης δυσβάστακτο (168 δις δολάρια άμεσο κόστος, το ένα τρίτο από όσο κόστισε η πολεμική κινητοποίηση των ΗΠΑ τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο) ιδιαίτερα σε συνθήκες που η πρώτη μεταπολεμική, λεγόμενη «πετρελαϊκή» κρίση, έκανε την εμφάνισή της το 1974.

Μετά από δέκα χρόνια πολέμου, οι ΗΠΑ αναγκάστηκαν να αποδεχτούν την ήττα τους στο εξωτερικό. Στο εσωτερικό τους χρειάστηκαν περίπου άλλα δέκα μέχρι να κάμψουν το τεράστιο κίνημα του '60 μέσα από μια τακτική παραχωρήσεων και άγριας καταστολής που κορυφώθηκε τα χρόνια του Ρήγκαν. Αλλά η σπορά παρέμεινε. Το 2003, το κίνημα για το Βιετνάμ αποτέλεσε την έμπνευση για το κίνημα ενάντια στον πόλεμο του Μπους στο Ιράκ. Σήμερα, δίπλα στο σύνδρομο του Βιετνάμ ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός έχει προσθέσει το σύνδρομο του Ιράκ.

ΒΙΕΤΝΑΜ Το κίνημα που νίκησε τις ΗΠΑ

Το 1964, με δυσκολία θα μπορούσες να μιλήσεις για κίνημα ενάντια στον πόλεμο στις ΗΠΑ. Μια αντιπολεμική διαδήλωση στη Νέα Υόρκη το 1964 δεν ξεπερνούσε τα 600 άτομα. Όμως μέσα στα πανεπιστήμια, στα λεγόμενα sit-ins εκατοντάδες φοιτητές συνωστίζονταν στα αμφιθέατρα για να συζητήσουν υπέρ και κατά του πολέμου. Ταυτόχρονα το μαζικό κίνημα διαμαρτυρίας για ίσα δικαιώματα μαύρων και λευκών που το 1964-65 βρισκόταν στην ακμή του αρχίζει να μπολιάζεται από το αντιπολεμικό κίνημα.

Το 1965 οι διαδηλώσεις (30.000 και 50.000 στη Νέα Υόρκη) μαζικοποιούνται ενάντια στους άγριους αεροπορικούς βομβαρδισμούς - με πιο γνωστό το σύνθημα πρόεδρε «Τζόνσον, πόσα παιδιά σκότωσες σήμερα;»

Το 1967, η μαζική και υποχρεωτική στρατολόγηση εφέδρων, οδηγεί σε έκρηξη το αντιπολεμικό κίνημα. 400.000 διαδηλώνουν τον Απρίλιο στη Νέα Υόρκη. Περίπου 100.000 συμμετέχουν στην περικύκλωση του Πενταγώνου. Ο μαύρος θρύλος του μποξ Μοχάμετ Αλι αρνείται να πάει να πολεμήσει. «Κανένας Βιετκόγκ δεν με αποκάλεσε ποτέ αράπη» δηλώνει.

Η επίθεση της Τετ στο νότιο Βιετνάμ το 1968 δείχνει παγκοσμίως την απομόνωση των ΗΠΑ και την αδυναμία τους να επιβληθούν στρατιωτικά μέσα στο Βιετνάμ. Στο Σικάγο η αστυνομία επιδίδεται σε όργιο καταστολής ενάντια στο αντιπολεμικό κίνημα στην διάρκεια του συνεδρίου του Δημοκρατικού κόμματος. 100.000 διαδηλώνουν στο Λονδίνο τον Οκτώβρη του 1968. Λίγους μήνες νωρίτερα, ο γαλλικός Μάης αναδεικνύει σαν βασικό το αίτημα του σταματήματος του πολέμου.

Η δολοφονία του **Μάρτιν Λούθερ Κινγκ** την ίδια χρονιά προκαλεί εξεγέρσεις σε 110 πόλεις. Σε Ουάσιγκτον, Σικάγο, Ντιτρόιτ, Βαλτιμόρη - ο στρατός επεμβαίνει, (όπως είχε κάνει ξανά το 1965 στο Γουατς και το 1967 στο Ντιτρόιτ αφήνοντας πίσω του δεκάδες νεκρούς). Στη **Βαλτιμόρη**, η εξέγερση αφήνει 6 νεκρούς, 700 τραυματίες και 4.500 συλληφθέντες. Αλλά το κίνημα δεν κάμπτεται, ριζοσπαστικοποιείται: Το καλοκαίρι του 1968 η εφημερίδα του αριστερού ριζοσπαστικού κόμματος των Μαύρων Πανθήρων, πουλάει πάνω από 100.000 φύλλα.

Το 1968 είναι επίσης η χρονιά, που το SDS, η με-

γαλύτερη φοιτητική οργάνωση της δεκαετίας του 60, διασπάται σε μια σειρά από οργανώσεις που στην πλειοψηφία τους αυτοχαρακτηρίζονται επαναστατικές, την ίδια στιγμή που το κίνημα στα πανεπιστήμια ριζοσπαστικοποιείται από «φιλειρηνικό» σε αντιπολεμικό με σύνθημα «νίκη στους Βιετκόγκ».

Το 1969 η δημοσιοποίηση των εικόνων της σφαγής στο Μάι Λάι, ένα χρόνο πριν, δημιουργεί παγκόσμια κατακραυγή. Στις 15 Οκτωβρίου του 1969 πάνω από 2 εκατομμύρια διαδηλώνουν ενάντια στον πόλεμο ταυτόχρονα σε ολόκληρες τις ΗΠΑ.

Η ριζοσπαστικοποίηση τροφοδοτούνταν από τους βετεράνους που επέστρεφαν στις ΗΠΑ και ταυτόχρονα τροφοδοτούσε την αντίσταση μέσα στον ίδιο τον αμερικάνικο στρατό. 70 αντιπολεμικά έντυπα κυκλοφορούσαν ανάμεσα στους φαντάρους. Εκατοντάδες «ράμπο» αξιωματικοί του αμερικάνικου στρατού δολοφονήθηκαν από τους φαντάρους που αρνούνταν να πολεμήσουν. Οι λιποταξίες πολλαπλασιάζονταν.

Εμφύλιος πόλεμος

Στις 4 Μαΐου του 1970, η Εθνοφρουρά δολοφόνησε τέσσερις φοιτητές στο πανεπιστήμιο του Κέντ στην πολιτεία του Οχάιο. Πέντε μέρες μετά, 100.000 διαδηλώνουν στην Ουάσιγκτον. «Η πόλη ήταν ένα ένοπλο στρατόπεδο» θυμάται ο συντάκτης των ομιλιών του Νίξον Ρέι Πράις. Το έλεγαν φοιτητική διαμαρτυρία. Αλλά δεν ήταν αυτό, ήταν απλά εμφύλιος πόλεμος».

Τέσσερα εκατομμύρια άνθρωποι διαδήλωσαν εκείνες τις μέρες σε όλες τις πολιτείες. Εκατοντάδες κολλέγια και πανεπιστήμια, πρακτικά όλα, καταλήφθηκαν, το ίδιο και τα λύκεια σε όλη τη χώρα. Η Εθνοφρουρά αναγκάστηκε να επέμβει σε 16 συνολικά πανεπιστήμια. Σε κολλέγιο της πολιτείας του Τζάκσον δολοφόνησε δύο ακόμα μαύρους φοιτητές.

Παρά την άγρια κρατική καταστολή, που συνεχίστηκε με ένταση, με συλλήψεις, δίκες, ακόμα και δολοφονίες ενάντια στο αντιπολεμικό και αντιρατσιστικό κίνημα, οι ΗΠΑ αναγκάστηκαν να ανακοινώσουν το 1973 την αποχώρησή τους από το Βιετνάμ.

Γιώργος Πίπτας

1883. Το Βιετνάμ γίνεται αποικία της Γαλλίας.

1940. Οι Γάλλοι αποικιοκράτες κυβερνούν υπό γιαπωνέζικη επίβλεψη.

1945. Μετά από λιμό στον οποίο χάνουν τη ζωή τους ένα εκατομμύριο άνθρωποι, ξεσπάει εξέγερση. Το εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα της Βιετ Μινχ κάτω από την ηγεσία των κομμουνιστών και του Χο Τσι Μινχ κηρύσσουν ανεξαρτησία. Νικάνε με κέντρο το Ανόι στο βορρά, ενώ στο νότο η εξέγερση καταστέλλεται υπό βρετανική καθοδήγηση.

1946-1954. Μαίνεται ο πόλεμος Γαλλίας-Βιετμίνχ.

1954. Ο γαλλικός στρατός ηττάται κατά κράτος στο Ντιεν Μπιεν Φου. Το Βιετνάμ χωρίζεται σε Βόρειο, όπου επικρατεί το εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα και το Νότιο που βρίσκεται κάτω από τον έλεγχο ενός καθεστώτος-μαριονέτα των ΗΠΑ .

1960. Ο νεοεκλεγείς πρόεδρος των ΗΠΑ Κένεντι στέλνει τα πρώτα αμερικάνικα στρατεύματα στο Βιετνάμ, που το **1963** φτάνουν τις 15.000.

1965. Χρησιμοποιώντας ένα σπημένο επεισόδιο στον κόλπο του Τόνκιν, οι ΗΠΑ ξεκινάνε σκληρούς βομβαρδισμούς στο βορρά αλλά και στο νότο ενάντια στο αντάρτικο των Βιετ Κογκ. Ο αριθμός των Αμερικάνων στρατιωτών στο Βιετνάμ ανεβαίνει στους 180.000.

1967. Ο αριθμός των Αμερικάνων στρατιωτών φτάνει το μισό εκατομμύριο.

1968. Στη βιετναμέζικη πρωτοχρονιά της Τετ, οι Βιετ Κογκ εξαπολύουν μεγάλη επίθεση μέσα στις πόλεις του Νότιου Βιετνάμ και την ίδια τη Σαϊγκόν. Το Νοέμβρη ο Νίξον γίνεται πρόεδρος. Οι αμερικάνικες δυνάμεις φτάνουν στους 580.000 στρατιώτες.

1969. Οι ΗΠΑ κλιμακώνουν την στρατηγική των ισοπεδωτικών βομβαρδισμών στο Βιετνάμ και στην γειτονική Καμπότζη.

1970. Οι ΗΠΑ εισβάλλουν στην Καμπότζη.

1972. Ο βορειοβιετναμέζικος στρατός εισβάλλει στο νότιο Βιετνάμ. Ξεκινάει η μαζική απόσυρση του αμερικάνικου στρατού.

1973. ΗΠΑ και Βόρειο Βιετνάμ υπογράφουν ειρηνευτική συμφωνία στο Παρίσι.

30 Απριλίου του 1975. Οι Βιετ Κογκ μπαίνουν στη Σαϊγκόν και οι τελευταίοι Αμερικάνοι αποχωρούν.

ΝΕΟ ΤΕΥΧΟΣ “ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ” Στρατηγική πέρα από συμβιβασμούς

Κυκλοφόρησε το 110ο τεύχος του περιοδικού «Σοσιαλισμός Από Τα Κάτω» με πλούσια ύλη. Περιλαμβάνει άρθρα για την πολιτική, την οικονομία, την ιστορία, την εκπαίδευση, την κατάσταση στην Αίγυπτο και όπως πάντα βιβλιοκριτικές. Όλοι οι συγγραφείς των άρθρων θα είναι ομιλητές στο τετραήμερο Μαρξισμός 2015 και τα κείμενά τους είναι η καλύτερη εισαγωγή για τη συζήτηση που ανοίγει πλατιά αυτό το διάστημα.

Στο εισαγωγικό άρθρο, η **Μαρία Στύλλου** μάς βάζει στο κλίμα και περιγράφει το τοπίο 100 μέρες μετά τη νίκη της Αριστεράς στις εκλογές, αναλύοντας τα χαρακτηριστικά των αντιφάσεων ανάμεσα στις προεκλογικές υποσχέσεις του ΣΥΡΙΖΑ και την πράξη. Η δέσμευση για πρωτογενή πλεονάσματα και οι λαθεμένες εκτιμήσεις για τον ρόλο της ΕΚΤ και των «θεσμών» οδήγησαν την κυβέρνηση σε «έναν φαύλο κύκλο συμβιβασμών και υποχωρήσεων». Το πρόβλημα δεν περιορίζεται στην οικονομική πολιτική, όπως δείχνουν τα ανοίγματα στην εξωτερική πολιτική, τα οποία μας έχουν φτάσει στο σημείο όπου «με κυβέρνηση Αριστεράς για πρώτη φορά θα δούμε τα ελληνικά Μιράζ να πετάνε στο Σινά».

Χρειάζεται, λοιπόν, συνολικά διαφορετική στρατηγική για να παμε “πέρα από τους συμβιβασμούς”, όπως λέει και ο τίτλος του άρθρου και συνολικά αυτού του τεύχους. Η Μαρία Στύλλου περιγράφει τις αλλαγές που έχουν συντελεστεί στη σύνθεση της εργατικής τάξης και την αντανάκλαση που αυτές έχουν στο εργατικό κίνημα. Ενώ καταλήγοντας, εξηγεί πώς μπορούμε να ξεπεράσουμε τα όρια του ρεφορμισμού και την αδυναμία των αυτόνομων προσεγγίσεων μέσα από την αντίληψη του Μαρξ ότι η χειραφέτηση της εργατικής τάξης είναι έργο της ίδιας.

Υπάρχουν άλλα τρία άρθρα που συνεχίζουν τη συζήτηση για τις μεγάλες στρατηγικές επιλογές. «Κρίση χρέους, έτος οκτώ» είναι ο τίτλος άρθρου του **Πάνου Γκαργκάνα**. Καθώς η συζήτηση για το χρέος ανοίγει εκ νέου καταπιάνεται με τις αιτίες της κρίσης χρέους, τις αποτυχίες των διάφορων συνταγών αντιμετώπισής της, αλλά και την επικαιρότητα του αιτήματος για μονομερή διαγραφή του χρέους. Χρησιμοποιώντας στατιστικά στοιχεία από τη νέα διεθνή έρευνα του ινστιτούτου McKinsey, καταρρίπτει τους μύθους «της ελληνικής ιδιαιτερότητας» και «των τεμπέληδων του νότου». Αποκαλύπτεται ο ρόλος του ιδιωτικού χρέους στην διόγκωση του δημόσιου χρέους, τον τρόπο δηλαδή, με το οποίο οι Έλληνες καπιταλιστές φόρτωσαν τις ζημιές τους στο τραπεζικό σύστημα και από εκεί στο ελληνικό δημόσιο.

Εκτενής είναι, και η κριτική που γίνεται στις απόψεις που εντοπίζουν το πρόβλημα στην αρχιτεκτονική του ευρώ, αναζητώντας λύσεις είτε στην ποσοτική χαλάρωση είτε στην εμβάθυνση της ευρωπαϊκής ενοποίησης. Ενώ καταλήγοντας περιγράφει τον τρόπο με τον οποίο η αντικαπιταλιστική πολιτική με μονομερείς ενέργειες μπορεί να βοηθήσει να γλυτώσουμε από το

αδιέξοδο, αποφεύγοντας τις παγίδες μιας νέας επιμήκυνσης ή “αναδιάρθρωσης” του χρέους.

Το αντικαπιταλιστικό «πρόγραμμα γέφυρα», το Μεταβατικό πρόγραμμα και η Αριστερά είναι το θέμα του άρθρου του **Λεάνδρου Μπόλαρη** σε αυτό το τεύχος. Η αναδρομή ξεκινάει από τους Μαρξ και Ένγκελς και το γραπτά τους στον απόηχο των επαναστάσεων του 1848, ενώ συνεχίζεται με Λένιν, Τρότσκι και Γκράμσι. Πολλά επιτυχημένα και αποτυχημένα παραδείγματα από την ιστορική εμπειρία έρχονται σε ενίσχυση των επιχειρημάτων με πολύ αιχμηρά αποσπάσματα. Στο στόχαστρο του μπαίνει η τακτική του λαϊκού μετώπου που, σε αντίθεση με το ενιαίο μέτωπο και τα μεταβατικά αιτήματα, αποτυγχάνει να ανοίξει το δρόμο προς της επανάστασης και το σοσιαλισμό.

Ρήξη

Κόντρα στην κινδυνολογία για «Δραχμαγεδώνα», αλλά και την στρατηγική της “παραγωγικής ανασυγκρότησης” με υποτίμηση της δραχμής, ο Σωτήρης Κοντογιάννης επιχειρηματολογεί υπέρ της αντικαπιταλιστικής ρήξης και την έξοδο από το ευρώ. Η λύση είναι η ρήξη και οι μόνοι σύμμαχοι μας σε αυτήν δεν είναι τμήματα του ελληνικού κεφαλαίου που θα ωφεληθούν από την άνοδο των εξαγωγών αλλά η εργατική τάξη στην υπόλοιπη Ευρώπη και η διεθνής ταξική αλληλεγγύη.

Ο **Πέτρος Κωνσταντίνου** γράφει για τη δίκη της Χρυσής Αυγής. Γίνεται μια εξαιρετικά ενδιαφέρουσα ιστορική αναδρομή σε παλαιότερες υποθέσεις. Η δίκη του Χίτλερ το 1923 και η προσπάθεια από τη μεριά του κράτους να πέσει στα μαλακά, επιφυλάσσει στον αναγνώστη ανέλιπ-

στες ομοιότητες με τη σημερινή δίκη της ΧΑ. Η ιστορική αναδρομή συνεχίζεται για να θυμηθούμε το βρώμικο ρόλο που έχει παίξει ο «θεσμός της δικαιοσύνης» στην πρόσφατη ιστορία. Πρώτη είναι η δίκη για τη δολοφονία του Γρηγόρη Λαμπράκη, και πώς τελικά οι δολοφόνοι του δεξιού παρακράτους έφτασαν να δικάζονται για τροχαίο ατύχημα! Την εικόνα συμπληρώνουν οι επιχειρήσεις ξεπλύματος των δωσίλογων της περιόδου της κατοχής και της αθώωσης των βασανιστών της Χούντας. Σε ένα δεύτερο κείμενο ο Π.Κ. γράφει για την αλληλεγγύη στους πρόσφυγες.

Τηλεπερσόνες και κάθε λογής «ειδικοί» έχουν πέσει πάνω στη νεολαία για να την πειθαρχήσουν, με ιδεολογικό όπλο το «Μπούλινγκ». Αυτό είναι και το θέμα του άρθρου του **Σεραφείμ Ρίζου**. Ο ρατσισμός, ο σεξισμός, η ομοφοβία, τα κυρίαρχα πρότυπα, οι φασίστες και η εντατικοποίηση του καπιταλιστικού σχολείου είναι οι πραγματικοί παράγοντες που φέρνουν τη βία στα σχολεία αλλά το σύστημα δεν τολμάει καν να το παραδεχτεί. Η λύση είναι στο κίνημα και στην πάλη για δημοκρατικό σχολείο.

Στην επέτειο των 70 χρόνων από τη λήξη του ΒΠΠ, ο **Κώστας Βλασσόπουλος**, σε ένα άρθρο που βρίθει στοιχείων και αναφορών εξηγεί γιατί ο χαρακτήρας του πολέμου ήταν ιμπεριαλιστικός και όχι αντιφασιστικός, τις ελπίδες εκατομμυρίων εργατών για ένα καλύτερο μεταπολεμικό κόσμο και τις δυνάμεις που τις διαψεύσαν. Ο συγγραφέας στέκεται στην υποκρισία του «δημοκρατικού» στρατοπέδου των Συμμάχων και της διπλωματίας τους. Εξηγούνται αναλυτικά, τα κίνητρα και η αλληλεξάρτηση ανάμεσα στους νικητές του πολέμου, οι ευκαιρίες που είχαν τα κινήματα αντίστασης στην πάλη για μια καλύτερη κοινωνία αλλά και οι αυταπάτες και τα λάθη που οδήγησαν στην ήττα.

Ο **Ουασίμ Ουάγκντι**, από τους Επαναστάτες Σοσιαλιστές στην Αίγυπτο, μίλησε στον **Κώστα Πίττα** για την κατάσταση της εργατικής τάξης και του κινήματος στη χώρα του. Μια συνέντευξη που αναφέρεται στην επανάσταση, την απεργία, τις αυταπάτες για το ρόλο του στρατού και τα μοιραία λάθη τμημάτων της αριστεράς.

Στις τελευταίες σελίδες, όπως πάντα, βρίσκεται η βιβλιοκριτική. Σε αυτό το τεύχος ο **Θανάσης Καμπαγιάννης** παρουσιάζει το τελευταίο βιβλίο του Δημήτρη Κουσούρη με τίτλο «Δίκες Δοσιλόγων 1944-1949», ο **Μπάμπης Κουρουνδής** περιγράφει την πλούσια εμπειρία των κατελιγμένων εργοστασίων στην Αργεντινή όπως την αποτυπώνει ο Αντρέας Ρουτζέρι στο βιβλίο «Οι ανακτημένες επιχειρήσεις της Αργεντινής», ο **Γιώργος Πίττας** καταπιάνεται με το βιβλίο του υπουργού Κοτζιά «Πατριωτισμός και Αριστερά» και η **Αλεξάνδρα Μαρτίνη** παρουσιάζει το βιβλίο του Μαρξ για τον «Εμφύλιο Πόλεμο στη Γαλλία».

Μ.Σ.

Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο στη Διεθνή Έκθεση Βιβλίου Θεσσαλονίκης

Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο βρέθηκε από τις 7 μέχρι τις 10 Μάη στη 12η Διεθνή Έκθεση βιβλίου που διοργανώνεται στη Θεσσαλονίκη.

Πλήθος κόσμου, κυρίως νεολαία πέρασε από το σταντ του Μαρξιστικού βιβλιοπωλείου, αναζητώντας άλλοτε βιβλία σχετικά με την βασικές ιδέες του μαρξισμού, άλλοτε ιστορικά για συγκεκριμένες περιόδους όπως η Ισπανία του 36, η Χιλή του Αλλιέντε και άλλοτε οικονομικά προσπαθώντας να βρει απαντήσεις για την παγκόσμια κρίση που διανύουμε, τη σχέση της μισθωτής εργασίας και του κεφαλαίου αλλά και ειδικότερα για την οικονομική κρίση στην Ελλάδα.

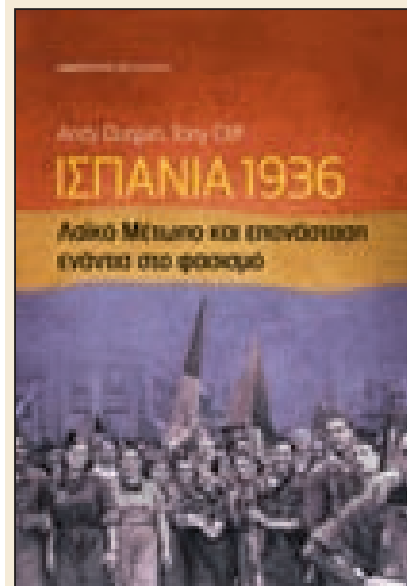
Πολλές συζητήσεις άνοιξαν με αφορμή το «Υπόμνημα της Πολιτικής Αγωγής του Αντιφασιστικού Κινήματος» για τη δίκη της Χρυσής Αυγής αλλά και γενικότερα για τον τρόπο που πρέπει να παλέψουμε ενάντια στο φασισμό και το ρατσισμό. Η συζήτηση μάλιστα σε πολλές περιπτώσεις συνέχιζε και στο ποιος είναι οι άμεσες απαντήσεις της Αριστεράς στη σημερινή συγκυρία, με αφορμή και το τετραήμερο του Μαρξισμού 2015 που θα γίνει στην Αθήνα από τις 21 ως τις 24 Μάη.

Δήμητρα Κομνιανού

**μαρξιστικό
βιβλιοπωλείο**

Φειδίου 14
πίσω από Τιτάνια-ΡΕΞ
τηλ. 2105247584

www.marxistiko.gr

ΓΕΡΜΑΝΙΑ Απεργία των σιδηροδρομικών

Μέλη του Σωματείου των Μηχανοδηγών κατά τη διάρκεια της απεργίας τους.

Την περασμένη εβδομάδα η Ελλάδα έπαψε, για λίγο, να μονοπωλεί τα πρωτοσέλιδα της Bild και των άλλων γερμανικών κιτρινοφυλλάδων. Τη δόξα του Βαρουφάκη και του Τσίπρα “έκλεψε” ο Κλάους Βεσέλσκι, ο πρόεδρος του Συνδικάτου των Μηχανοδηγών της Γερμανίας (GDL). Ο Βεσέλσκι είναι “ο πιο μισητός άνθρωπος της Γερμανίας”, σύμφωνα με τις δεξιοφυλλάδες. Η αιτία: η απεργία των μηχανοδηγών που παρέλυσε για μια ολόκληρη εβδομάδα το σιδηροδρομικό δίκτυο. Ήταν η μεγαλύτερη απεργία στην ιστορία της GDL. Ξεκίνησε την Δευτέρα, 4 Μάη, από τις εμπορικές αμαξοστοιχίες, επεκτάθηκε την επομένη σε όλο το δίκτυο και έκλεισε, όπως είχε προγραμματιστεί, συντεταγμένα το πρωί της Κυριακής.

Ο σιδηρόδρομος είναι η ραχοκοκαλιά της Γερμανικής οικονομίας. Μεταφέρει καθημερινά 620 εκατομμύρια κιλά προϊόντα και πάνω από 5,5 εκατομμύρια επιβάτες. Οι οικονομικοί αναλυτές υπολογίζουν σε μισό δισεκατομμύριο το κόστος της απεργίας για την εθνική οικονομία. Οι επιπτώσεις της, λένε, θα είναι ορατές στο ίδιο το ΑΕΠ -θα οδηγήσουν σε μια μείωση 0.1% στο δεύτερο τρίμηνο του έτους. Αλλά το μίσος απέναντι στον Βεσέλσκι δεν είναι απλά για μερικές εκατοντάδες χαμένα εκατομμύρια: οι μηχανοδηγοί είναι σήμερα στα μάτια της άρχουσας τάξης της Γερμανίας ότι ήταν οι ανθρακωρύχοι την εποχή της Θάτσερ για τα αφεντικά στη Βρετανία ή οι οδηγοί των λεωφορείων της Αθήνας την εποχή της κυβέρνησης του Μητσοτάκη για τα αφεντικά εδώ στην Ελλάδα: η εμπροσθοφυλακή του ταξικού αντιπάλου. Ο εχθρός.

Τυπικά τα αιτήματα της GDL είναι εξαιρετικά μετριοπαθή: διεκδικεί μια αύξηση 4.85% στους μισθούς, μείωση των εβδομαδιαίων ωρών ερ-

γασίας από τις 39 στις 37 και το δικαίωμα να διαπραγματεύεται στο όνομα και άλλων κλάδων εργαζομένων στους σιδηροδρόμους και όχι μόνο των μηχανοδηγών. Στην πραγματικότητα, όμως, αυτό που διακυβεύεται είναι το ίδιο το δικαίωμα στην απεργία.

Τον περασμένο Μάρτη η υπουργός Εργασίας (και Γενική Γραμματέας του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος) Αντρέα Νάλες κατάθεσε ένα νομοσχέδιο στη Βουλή για τη “μισθολογική ενοποίηση” που στερεί στην ουσία το δικαίωμα της συλλογικής διαπραγμάτευσης -και συνεπώς και της απεργίας- από τα μικρότερα, κλαδικά σωματεία. Ο λόγος είναι απλός:

“Οι Σοσιαλδημοκράτες”, γράφει ο Γιάκομπ

Άουγκοταιν, ο εκδότης του περιοδικού Der Spiegel σε ένα από τα ελάχιστα κείμενα που υπερασπίζονται τον Βεσέλσκι, “δεν έχουν κάνει (όλα αυτά τα χρόνια) τίποτα ενάντια στην αυξανόμενη ανισότητα. Το ίδιο και οι συνδικαλιστές. Αντίθετα: πάρα πολλοί σοσιαλδημοκράτες και πάρα πολλοί συνδικαλιστές έχουν συνταχθεί στο παρελθόν με την πλευρά αυτών που πιέζουν για μειώσεις στους μισθούς. Ποια ήταν η συνέπεια; Εκεί όπου οι μεγάλες Ομοσπονδίες υπέκυπταν στις πιέσεις των εργοδοτών, των πολιτικών και της κοινής γνώμης έρχονταν τα μικρότερα σωματεία να σώσουν την κατάσταση. Όπως η GDL...”

Η επίθεση στους μηχανοδηγούς δεν είναι

παρά η αρχή: αν πετύχει, τα αφεντικά θα προχωρήσουν, δίχως αμφιβολία και στους άλλους κλάδους. “Η επιχειρηματική πτέρυγα του Χριστιανοδημοκρατικού κόμματος”, συνεχίζει ο Άουγκοταιν, “θέλει να αξιοποιήσει την ευκαιρία για να περιορίσει δραστικά το δικαίωμα στην απεργία. Στον τομέα της “εξασφάλισης των βασικών αγαθών”, λέει, θα πρέπει να ισχύουν πιο αυστηροί κανόνες. Αυτό μπορεί να φανταστεί κανείς πόσο μακριά μπορεί να πάει: συγκοινωνίες στον αέρα και την ξηρά, εκπαίδευση και ποιος ξέρει τι ακόμα. Σήμερα χτυπάει τους μηχανοδηγούς. Αύριο τους δασκάλους και τους καθηγητές. Μεθαύριο;”

Οι σιδηρόδρομοι, παρόλο που έχουν τυπικά ιδιωτικοποιηθεί, εξακολουθούν να ανήκουν στο γερμανικό κράτος. Το ένα τέταρτο περίπου των μηχανοδηγών (οι μεγαλύτεροι σε ηλικία που είχαν προσληφθεί πριν το 1994) εξακολουθεί να έχει την ιδιότητα του “δημοσίου υπαλλήλου” -που σημαίνει ότι δεν έχει το δικαίωμα να απεργεί. Στη δυτική Γερμανία δυο στα τρία δρομολόγια ακυρώθηκαν. Στην ανατολική πραγματοποιήθηκε μόλις το 15%. Η απεργία, με άλλα λόγια, είχε σχεδόν 100% επιτυχία. Ο Πέτερ Ράμσαουερ, ένα από τα “γεράκια” του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος πρότεινε, σαν απάντηση στη δύναμη της GDL την επαναπρόσληψη όλων των μηχανοδηγών στο δημόσιο. Οι νεοφιλελεύθερες ιδεοληψίες μπαίνουν στο πλάι όταν διακυβεύονται τα πραγματικά συμφέροντα.

Σωτήρης Κοντογιάννης

ΘΕΑΤΡΟ Οι “Ανθρωποφύλακες” στο Θέατρο Βαφείο

Οι “Ανθρωποφύλακες” το βιβλίο του Περικλή Κοροβέση είναι ένα συγκλονιστικό ντοκουμέντο των βασανιστηρίων στα μπουντρούμια της ΕΑΤ-ΕΣΑ.

Στην παράσταση που ανεβάζουν ο σκηνοθέτης-κινηματογραφιστής Χάρης Γιουλάτος με τον συναρπαστικό στη σκηνή Πάνο Τζίνο στο Θέατρο Βαφείο - Λάκης Κάραλης, χρησιμοποιώντας με απόλυτη ακρίβεια το κείμενο του Κοροβέση το μεταφέρουν για πρώτη φορά στη σκηνή με μια συγκλονιστική ρεαλιστικότητα. Οι λέξεις από απλά γραπτά αποκτούν μορφή. Οι απειλές αποκτούν υπόσταση. Και τα βασανιστήρια γίνονται εικόνες που προκαλούν οργή, δεν υπάρχουν έμμεσες αναφορές και υπαινιγμοί.

“Είναι εντυπωσιακό το πόσο σύγχρονα, σχεδόν τωρινά δείχνουν τα λόγια. Οι διάλογοι φαντάζουν σαν να είναι σημερινοί. Είναι αλλιώς να το βλέπεις στη θεατρική του εκδοχή. Πιο δυνατό και πιο σύγχρονο. Πιο κατανοητό”, θα τονίσει μετά το τέλος της παράστασης ο Περικλής Κοροβέσης που βρέθηκε στην πρεμιέρα και είδε την παράσταση για πρώτη φορά.

“Ρώταγα τον εαυτό μου όλη την ώρα για το πώς θα αντιδρούσα αν ήμουν στη θέση του Κοροβέση και βίωνα τις ίδιες καταστάσεις προσπαθώντας να βγάλω τα ίδια λόγια» ανέφερε στην Ε.Α. ο Πάνος Τζίνος. «Από την άλλη μεριά όταν προσπάθησα να βρω πράγματα για τους ίδιους του βασανιστές, δεν υπάρχουν πολλά. Έχουν εξαφανιστεί. Και ήρθα κάποιες φορές σε επαφή με έναν γέρο βασανιστή προσπαθώντας να καταλάβω την ψυχοσύνθεσή του αλλά δεν μου έλεγε τίποτα. Ούτε τα θύματα ανοιγόντουσαν παραπάνω να πουν πράγματα. Το μόνο που μπορούσα να κάνω ήταν να κάνω δική μου έρευνα και να διαβάσω βιβλία, να βρω βίντεο, να κοιτάξω επίκαιρα της χούντας. Βρήκα τον Σπανό, για παράδειγμα στη δίκη των βασανιστών. Βρήκα τον Λαδά, τον Λάμπρου. Δεν κατάφερα να βρω τον Κραβαρίτη, μια από τις βασικές φιγούρες του κειμένου. Ως επί το πλείστον ωστόσο τους επινόησα εγώ αυτούς τους χαρακτήρες. Και νομίζω ότι αυτό θέλαμε να κάνουμε δεν θέλαμε να αναπαραστήσουμε πιστά τα πρόσωπα όπως ήταν. Θέλαμε να δώσουμε τη δική μας διά-

σταση διατηρώντας το θύτη και το θύμα”.

“Ήταν εξολοκλήρου ιδέα του Πάνου. Είναι από τις λίγες φορές που ο ηθοποιός διαλέγει σκηνοθέτη” εξηγεί ο Χάρης Γιουλάτος μιλώντας στην Εργατική Αλληλεγγύη μετά το τέλος της πρεμιέρας. “Είχαμε συνεργαστεί με τον ίδιο τρόπο την προηγούμενη σαιζόν ανεβάζοντας δυο μονόπρακτα “Ενοχή & Αναζήτηση” του Μάριου Χάκκα. Έτσι και φέτος σεβάστηκα το όραμα που είχε ο Παναγιώτης. Σε αντίθεση με τις προτάσεις για μια πιο σύνθετη σκηνική παρουσία με τη χρήση βίντεο ή άλλων σκηνοθετικών μέσων επιλέξαμε την ωμή και ρεαλιστική σκηνική δομή. Δημιουργήσαμε χώρους και περιορίσαμε άλλους μόνο με τη χρήση του φωτός και δεν επιτρέψαμε τις συναισθηματικές εκρήξεις αλλά προσπαθήσαμε να κρατήσουμε τη δομή της παράστασης με μια προσγειωμένη δραματολογία”.

“Θέλουμε η παράσταση να έχει μαζική απεύθυνση”, θα αναφέρουν και οι δύο, “πιστεύουμε πως το συγκεκριμένο κείμενο πρέπει να ακουστεί, να διαβαστεί από τις νεότερες γενιές. Να γίνει μάθημα στα

σχολεία”.

Παρά του ότι πρόκειται για έναν μονόλογο, ένα μονόπρακτο στην ουσία, τα 90 λεπτά της παράστασης κυλάνε χωρίς δυσκολία. Αν υπάρχει η παραμικρή δυσφορία αυτή προέρχεται από το ίδιο το κείμενο και από την ρεαλιστικότητα των περιγραφών. Είναι πολλές φορές μέσα στην παράσταση που ο θεατής θα αναρωτηθεί για το πώς θα φερόταν αυτός, τι θα έκανε σε μια παρόμοια κατάσταση. Έτσι, ακόμα και για αυτούς που γνωρίζουν το κείμενο, όταν φτάνει το τέλος, αυτή η χαμηλών τόνων απομάκρυνση

από το χώρο των βασανιστηρίων, λειτουργεί σαν λύτρωση. Τα χειροκροτήματα έρχονται να επιβραβεύσουν την αναγνώριση της σπουδαίας δουλειάς των συντελεστών.

• Οι “Ανθρωποφύλακες” θα παιχτούν μόνο για 5 ακόμα παραστάσεις τις επόμενες Τετάρτες. Μέχρι τότε και για τις επόμενες παραστάσεις οι αναγνώστες της Εργατικής Αλληλεγγύης με το κουπόνι (κάτω) θα μπορούν να αγοράζουν μια διπλή πρόσκληση στην τιμή του ενός εισιτηρίου. (Ισχύει και για τις προσφορές σε άνεργους).

Κυριάκος Μπάνος

ΚΟΥΠΟΝΙ
είσοδου για δύο άτομα στην τιμή του ενός
εργατική αλληλεγγυή

Θέατρο Βαφείο-Λάκης Καραλής
Οι Ανθρωποφύλακες
του Περικλή Κοροβέση

(Αγ. Όρους 16 & Κωνσταντινουπόλεως 115, Βοτανικός, τηλ: 210-3425.637).

Οι φοιτητές μαζί με τους εργάτες

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Όλη αυτή τη χρονιά παίξαμε καθοριστικό ρόλο στη μάχη ενάντια στις διαγραφές φοιτητών και τους Φορτσάκηδες στις σχολές.

Στις 6 Νοέμβρη καταφέραμε και οργανώσαμε πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο όπου είχαμε κατάληψη της Ιατρικής. Διαδηλώσαμε μαζί με την ΕΛΜΕ, τους Διοικητικούς του Πανεπιστημίου, τους εργαζόμενους της ΕΡΑ. Κάναμε πράξη το σύνθημα «φοιτητές και εργάτες μια φωνή και μια γροθιά». Το ίδιο έγινε στην μεγάλη Πανεργατική Απεργία στις 27 Νοέμβρη που ήταν από τις καθοριστικές για να πέσει η κυβέρνηση του Σαμαρά. Εκείνες τις μέρες είχαμε πάρει απόφαση για διήμερη κατάληψη.

Είμαστε η δύναμη που όχι μόνο οργανώνει κινητοποιήσεις σαν τις παραπάνω, αλλά που βάζει την συνολική εναλλακτική, έχει το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα. Ο υπουργός Παιδείας, Μπαλτάς ετοιμάζεται να κατεβάσει νέο νομοσχέδιο που όμως αφήνει αναπάντητα τα βασικά ζητήματα για την υποχρηματοδότηση της Παιδείας που υπάρχει. Εμείς παλεύουμε για τη διαγραφή του χρέους, να δοθούν τα χρήματα για τις σχολές μας και τις ανάγκες μας.

Επίσης, όλο αυτό το διάστημα προσπαθούμε να ξεφορτωθούμε τους φασίστες από τις σχολές με τις καμπάνιες μας ενάντια στο ρατσισμό και τη φασιστική απειλή όπου συμμετείχε ο Σύλλογος με δική μας πρωτοβουλία. Την Παρασκευή 8/5 κάναμε εκδήλωση με θέμα «Πάλη ενάντια στην ΕΕ των Μνημονίων και του ρατσισμού».

Λουίζα Γκίκα
Ιατρική Ιωαννίνων

Φεστιβάλ αφιερωμένο στην Εργατική Πρωτομαγιά οργάνωσε το σχήμα της ΕΑΑΚ, ΜΑΡΚΣ στο ΤΕΙ Πειραιά στις 30/4 και 1/5. Σε όλη τη διάρκεια του φεστιβάλ πέρασαν δεκάδες φοιτητές και φοιτήτριες τόσο από το ΤΕΙ όσο και από άλλες σχολές της Αθήνας.

Η Κατερίνα από την ΣΤΕΦ μας είπε: «Κάναμε εκδήλωση μία μέρα πριν τη διαδήλωση της Πρωτομαγιάς με αφορμή τις δολοφονίες των προσφύγων στη Μεσόγειο. Ομιλήτρια ήταν η Κατερίνα Θωΐδου, δημοσιογράφος στην Εργατική Αλληλεγγύη, ενώ την εκδήλωση παρακο-

Το πανό της ΕΑΑΚ για τις εκλογές στην Καθών Τεχνών

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΑΘΗΝΑΣ

Αγωνιζόμαστε ενάντια στις μνημονιακές παρατάξεις, την ΔΑΠ και την ΠΑΣΠ, αλλά ταυτόχρονα παλεύουμε ενάντια στη λογική της ανάθεσης που βάζει η ΑΡΕΝ, η οποία καταλήγει να ζητάμε όσο λιγότερα γίνεται από την κυβέρνηση, για να την στηρίξουμε.

Η ΕΑΑΚ, και συγκεκριμένα η Ενωτική Πρωτοβουλία ΣΑΦ-ΚΑΡΦΙ στη Φιλοσοφική, στηρίζεται στο αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα πάλης, το μόνο που μπορεί να οδηγήσει σε νίκες. Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ με τους συμβιβασμούς της, τόσο στην οικονομία όσο και στα πολιτικά ζητήματα έχει εκθέσει τους εργαζόμενους και τη νεολαία που την στηρίξαν. Αφήνει ανοιχτά τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, κάνει συνεργασίες με τον Σίσι στην Αίγυπτο, συζητά για νέα μέτρα.

Εμείς από την πλευρά μας, κάνουμε καθημερινές παρεμβάσεις στα αμφιθέατρα για να βρούμε τους συμφοιτητές μας. Συζητάμε για τις 13 Μάη, αλλά και πως θα οργανώσουμε την επόμενη μέρα. Θα οργανώσουμε εκδηλώσεις για τα αντιπολεμικό και το αντιφασιστικό κίνημα, για τη διαγραφή του χρέους.

Θέλουμε το φοιτητικό κίνημα δυνατό, να διεκδικεί πέρα από τις εξαγγελίες του Μπαλτά. Να φτάσουμε ως τον φοιτητικό και εργατικό έλεγχο στις σχολές μας με διαρκή κινητοποίηση του Συλλόγου.

Γιάννης Σανιδάς Ψυχολογία, Φιλοσοφική Αθήνας

ΤΕ ΠΕΡΑΙΑ

λούθησαν 35 φοιτητές. Μετά την εισήγηση έγιναν τοποθετήσεις. Άνοιξε κυρίως το ζήτημα πως μπορούμε να ενσωματώσουμε τους πρόσφυγες και τους μετανάστες στο εργατικό κίνημα και μπήκαν σαν παραδείγματα η δουλειά που είχαμε κάνει για τις 21 Μάρτη και για τη δίκη της Χρυσής Αυγής. Επίσης, άνοιξε το θέμα του ιμπεριαλισμού και το πόσο υποκριτές είναι οι ηγέτες της Δύσης που στη συνάντησή τους

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΕΚΒΙΑΣΜΟΥΣ ΚΑΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΥΣ

ΠΑΤΡΑ

13 Μάη, φοιτητικές εκλογές. Την τελευταία εβδομάδα προς τις φοιτητικές εκλογές παρεμβαίνουμε στις σχολές μας κουβεντιάζοντας καθημερινά με τον κόσμο τις πολιτικές εξελίξεις και πώς επηρεάζουν τις σχολές, τι μάχες έχουμε να δώσουμε από δω και πέρα.

Η συζήτηση ξεκινά προτείνοντας την Εργατική Αλληλεγγύη και με το ότι «η κυβέρνηση άλλαξε, οι ανάγκες μας όχι. Μας παίρνουν τα αποθεματικά των ταμείων των πανεπιστημίων για να πληρώσουν τη δόση στο ΔΝΤ. Εσύ τι θα κάνεις για αυτό; Εμείς λέμε διαγραφή του χρέους οριστική». Ο κόσμος συμφωνεί και είναι ανοιχτός στο να ακούσει τι έχουμε να πούμε. Όμως γιατί να στηρίξει ΕΑΑΚ; Τι διαφορετικό έχουν από τις άλλες παρατάξεις;

Η απάντηση είναι ότι τα ΕΑΑΚ αρχικά δεν είναι μια κομματική παράταξη, είναι ένα σχήμα που βασίζεται σε ένα αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα και παλεύει ενάντια σε κάθε μορφή ρατσισμού και φασισμού. Αποτελούμε τη φωνή του Φοιτητικού Συλλόγου, χωρίς καμία εξαίρεση και θεωρούμε ότι οι φοιτητές πρέπει να βρίσκονται στους δρόμους και να παλεύουν μαζί με τους εργάτες και κάθε καταπιεσμένο, γιατί μόνο έτσι μπορούμε να διεκδικήσουμε τα αυτονόητα, αυτά που μας στερούν. Δεν τρέφουμε καμιά αυταπάτη.

Τέλος, θα κλείσω με τη φράση από το σχήμα μου στην Επιστήμη των Υλικών: «Να γίνουμε η θραύση στα θεμέλια του συστήματος και το κράμα στο σκελετό της επανάστασης»

Βερονίκη Αμτζοπούλου
Επιστήμη Υλικών Πάτρα

αποφάσισαν να πάρουν μέτρα μεγαλύτερης καταστολής. Στο φεστιβάλ είχαμε έκθεση αντιφασιστικής φωτογραφίας, έκθεση για τους Βιομηχανικούς Εργάτες του Κόσμου, ενώ είχαμε φτιάξει ένα πανό για την Πρωτομαγιά και την διεκδίκηση του 8ωρου». Η Αφροδίτη από την ΣΔΟ πρόσθεσε: «Χαίρομαι που πήγα στο Φεστιβάλ που διοργανώθηκε από την ΜΑΡΚΣ-ΕΑΑΚ. Μπόρεσα να ενημερωθώ για ένα τόσο σημαντικό θέμα, όπως το μεταναστευτικό. Ελπίζω να γίνονται πιο συχνά τέτοια φεστιβάλ».

Στηρίξτε ΕΑΑΚ

ΑΤΤΙΚΗ
Α.Σ. Καλών Τεχνών - ΑΡΚΑΣ
ΕΜΠ Αρχιτεκτονική- Α.Κ.Α
Ηλεκτρολόγοι Μ.Μ.Υ.-Αν.Α.Φ.Η.
Μ.Ι.Θ.Ε.- Κίνηση ΑΡΙστερών ΜΑχόμενων

Φιλοσοφική ενωτική
πρωτοβουλία ΣΑΦ-ΚΑΡΦΙ
Χημικό- Α.Σ.Υ.Χ.
Μαθηματικό- Α.Ε.Π.
Φυσικό- Παρεμβολή
Πολιτικό ΕΚΠΑ- Ρ.Α.Σ.
Οικονομικό ΕΚΠΑ- Συσπείρωση
Πάντειο- ΑΝΑ.Σ.Α.

Τουρκικών Σπουδών- Αντικαπιταλιστική
Ενωτική Πρωτοβουλία (ΑΝΤΕΠ)

Πα.Πειραιά- Contra Rossa
ΤΕΙ Αθήνας- ΣΓΤΚΣ- Γραφίδα
ΣΔΟ- Κραχ
ΣΤΕΦ- ΑΡΠΑ
ΣΕΥΠ- ΑΡΣΥΠ
ΣΤΕΤΡΟΔ- ΑΝΑΣΤΡΟΦΟΙ
ΤΕΙ Πειραιά- ΜΑΡΚΣ
Χαροκόπειο- Κραχ
Νοσηλευτική- ΑΝΕΠΑΦΟΙ
ΑΣΠΑΙΤΕ- ΣΜΑΣ

ΒΟΛΟΣ
Αρχιτεκτονική- Camera Obscura

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Ιατρική- Resistance
Βιολογικών Εφαρμογών
και Τεχνολογιών- Μικρόβιο
Πληροφορική- Ρ.Α.Μ.
Οικονομικό- Anticapitalista
Χημικό- Καταλύτης
Μαθηματικό- ΑΡ. ΠΙ. ΤΟ.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Βιολογικό- Αριστερόστροφη Έλκα
Φυσικό- Εντροπία
CSD- Revolutionnaire
Ιατρική- ΚΑΡΦΙ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Αγγλική Φιλολογία/ κινηματογράφου-
Αντικαπιταλιστική Αριστερά
Νομική- Contra Legem
Πολιτικοί Μηχανικοί- Αντιδομή

ΚΟΜΟΤΗΝΗ
Νομική- Παρανομία

ΛΑΡΙΣΑ
Ιατρική- Resistance
ΤΕΙ- ΣΠ.Α.Ν.Κ.

ΠΑΤΡΑ
Επιστήμη Υλικών- Κράμα-Θραύση
Ιατρική- Αριστερή Επέμβαση
Χημικό- Κατάλυση
Οικονομικό- ΑΡ.Κ.ΟΙ
ΤΕΙ- Αριστερή Πρωτοβουλία Φοιτητών

ΡΕΘΥΜΝΟ
Φιλοσοφική: ΑΕΠ
Οικονομικό: ΑΕΠ
Κοινωνιολογία: ΑΕΠ
Πολιτικό: ΑΕΠ

ΧΑΝΙΑ
Αρχιτεκτονική –
Αρχιτεκτονικής Παρέμβαση (ΑΡ.ΠΑ)
*συμμετέχει στην Ενωτική Πρωτοβουλία